

özgür gelecek

15 Günlük Siyasi Gazete 16-30 KASIM 1995 SAYI:63 FİYATI: 30.000 TL (KDV DAHİL)

MGK'NIN DEVRİMCİ TUTSAKLARA
YÖNELİK SALDIRISI PÜSKÜRTÜLDÜ
SAYFA 6
KOMÜNİSTLERİ "TEŞHİR" ETMEYE
ÇALIŞAN BURJUVAZİ
İŞKENCEHANELERİNDE TEŞHİR EDİLDİ
SAYFA 4
KİTLELERİN DEVRİMDEKİ ROLÜ VE
KİTLE İÇİNDE PARTİ ÇALIŞMASI
SAYFA 12-13
SİVAS ŞEHİTLERİ 37 DEĞİL, 35
SAYFA 8
EMPERYALİZMİN İHTİYACINA GÖRE
EĞİTİM SİSTEMİ
SAYFA 9
YÖK'Ü KABUL ETTİREMEZSİNİZ
SAYFA 9
EMPERYALİZMİN MAVİ BONCUĞU:
ÖDÜLLER
SAYFA 11
RUSYA'YA YENİ EKİMLER GEREK
SAYFA 22

Seçim aldatmacasına HAYIR!

□ Bunların hepsinin de niteliği aynı. Aynı ananın evlatları arasındaki ya da aynı fabrikanın ürünleri arasındaki fark kadardır farkları. Nesepleri bir, beslendikleri kaynakları bir, gelecekleri ortaktır. Ortak paydaları; düzenin kazasız belasız ya da kazalardan en az zararla sıyrılması, ama faşist karakteriyle hep sürmesidir.

□ Gün; faşist sistemi, hangi gerekçeyle olursa olsun onarma, kabul edilebilir gösterme değil; cepheden ve her alandan vurma günüdür. Seçim oyunuyla, halka bir kez daha pembe umutlar vaadedilmesini açığa çıkarmak güncel görevdir. Sandıkların başına gitmek değil, gerçek kurtuluşumuz olan Halk Savaşına tüm enerjimizle katılmak zamanıdır.

□ Faşist kölelik sistemini bir dönem için kimin yöneteceğini sana seçtirirken, gerçekte celladını ve işkencecini seçme özgürlüğünden başka bir şey kullanmamış oluyorsun... Bu oyuna ve aldatmaya dur demenin zamanı çoktan geldi, geçiyor... Çözüm Proletarya Partisinde, Çözüm Demokratik Halk Devriminde!..

özgür gelecek'ten

Merhaba,

Gazetemiz yine iki kez toplandı. İki ayrı soruşturma açıldı. Faşizm, çift dikiş gidiyor. Bir yandan demokratikleşiyoruz maskaralıkları, diğer yandan muhalifler üzerinde çifte baskı! Biryandan, 8. madde demokratikleşiyor, diğer yandan 8. maddeden ceza alanlar çoğalıyor. Tam bir iki yüzlülük ve korkaklıkla karşı karşıyayız. Bu ülkede resmi idam edilme yaşı 18 iken, hem 17 yaşında gençlerimizi asıyorlardı, hemde düşününki, asılma "hakkına" sahip olan gençlerin parlamentoya seçme-seçilme hakları yoktu. Onların bir gazete-yayın çıkartma hakları da yoktu. Halende böyle bir hakları yoktur. Bir yayın çıkartmak, yani yazışları müdürü olmak için 21 yaşını doldurmanız gerekiyor. Parlametoya seçilmeniz için de... Ama oy deposu olarak şimdi de gençleri, kendi faşist ve zalim düzenlerinin onaylatıcısı yapmak için seçme yaşını 18'e indirdiler. Fakat onun da akıbeti meçhul! Belki bu seçimde de oy kulanma hakları olmayacak. Hoş bu hak, kendi geleceklerinin parlak olmasını değil, bizzat seçimlere katılarak düzenden umutlanmasını ve oyunu ne yönde kullanırsa kullansın, faşist sistemin sürmesinin bir parçası olmasını sağlayacağından onun da bir anlamı olmayacaktır...

Şimdi seçim hazırlıkları son hızında. Gençler üzerinde oyunlar oynanırken, muhalif gençler ve güçler üzerinde de baskılar yoğunlaştırılıyor. Bu oyuna gelmemek, düzende umut varmış anlayışını yayan her türden oportünist ve revizyonistin yüzünü açığa çıkartmak için bizlere çok görevler düşüyor.

62. sayımızda, devrimci gerillalara karşı saldırıya geçen ve gerillaları komplolarla silahsızlandırarak faşizme yem etmeye kalkan karşı-devrimci bir eylem haberini yansıtmıştık. Sol-sekter darbeci tasfiyecilerin karşı-devrimci eylemleriyle ilgili açıklama ile birlikte, saldırıyı yaşayanların kaleminden saldırıyı anlatımlarını da yayınlamıştık. Ancak bu anlatı, teknik bir hata sonucu fazlasıyla eksik çıkmıştır. Şimdi o anlatıyı baştan yayınlıyoruz.. Bir saldırının nasıl karşı-devrimci hizmet ettiğini, devrimci gerillaların nasıl bir sorumluluk içerisinde, faşizme karşı direniş çizgisinde olduğu gibi, devrimci bir bilinç ve iradeyle direndiğini okuyacağız. Okuyacağız ve saldırganları tanıyacak, kınayacak ve devrimci sorumluluğa davet edeceğiz. Ve bunun hesabını vermesini isteyeceğiz! Bu hesap, çeşitli milliyetlerden emekçilerin hesabıdır, bizim hesabımızdır.

Ya devrimden yanasınız ya da karşı devrimden! Hem devrimciyim deyip hemde devrimci kır gerillalarını silahsızlandırmak birbiriyle bağdaşmaz. Bunu da kimseye yutturamazsınız. Bu konuda yüreği devrimden yana atan herkesi hesap sormaya çağırıyoruz.

Yeni sayımızda buluşmak dileğiyle, dostlukla!..

Serbest Kürsü

"Bu yangına bir rüzgar gerek"

Bir kıvılcım-bütün bozkırı tutuşturabilir' denildiğinde hemen herkes hemfikirdir. Doğrudur da. Hele Temmuz güneşi altında kavruyan bozkır bir tutuşursa hangi kul hangi güç söndürülebilir ki?

Bizler bozkırın kurumasını mı bekliyoruz, yoksa bozkırı kurutmayamı çalışıyoruz. Gerek var mı bunlara? Herşey apaçık ortada değil mi? Gün geçmiyorki gazetelerde grev haberleri, işten atılmalar, protestolar, yargılı-yargısız infazlar yer almıyor. Evleriyle beraber yakılan, toprağından kovulan köylülerin canhıraş çığlıkları ortalık yerde bomboş kalıyor. Küçük üreticilerin, esnafın, halkın; ağaların, beylerin asalak tüketimlerini karşılamak için vergilerden beli iki büklüm oldu. Yanısıra yıllardır sürdürülen ve tiriliyonlarca liraya mal olan kirli savaşın faturası eklenince durumun vahametini bir düşünün. Ortalıkta görünen ise, milyonlarca ağızdan duyulan, insanı kulaklarından ağzına kadar kızartan, tırmalayıcı bir ana, avrat, ah ulan...!

Ne kendimizi kandıralım ne de bir başkasını. Bütün bunların ne bir hikmeti var, ne de birilerinin birşeyleri beklediği. Kıvılcımın bozkıra düşeli hayli zaman oldu. 1917 Ekiminde Lenin çaktı bu kıvılcımı, 1949'da MAO harlandırıp ateşi, Dogu Avrupa'ya, Latin Amerika'ya sıçradı bu çingirler. Ve nihayet çingirlerden biride Türkiye'ye düştü, 72'nin 24 Nisan'ında. O kıvılcım o gün bugündür için için yanıyor, kah alev alev, kah kor halinde. Bu yangına nice bedenler feda edildi, ne sevdalar, ne yürekler, ne beyinler körük işlevi gördüler.

O günden bu güne köprülerin altından nice sular aktı. Çok şey kaybettik, birçok şeyide kazandık. Kimi zaman yetişemedik yangına omuz vermeye. Bugünse daha bir iddialıyız. Omuzlayacağız bu tonlarca ağırlıktaki yükü. Yepyeni bir süreç var önümüzde. Yeniden kastım geçmiş kaldırıp atmamak değil bir yana. Dünün üzerinde yükselirken olumsuzluklardan, kör çıbandan, köhnemişlikten sıyrılmak, dünden dersler çıkararak yeniden ayağa dikilmek. Pratikten çıkarılacak derslerin teorileştirilerek yeniden pratiğe dönmesini sağlayabilecek bir adım, merdivenin basamaklarından bir adım daha yükseğe çıkmış olmak. Şimdi sıra bunun için doldurabilmekte, maddi bir güç haline getirmekte. Elle tutulur, ete kemiğe bürünmüş bir güç, yangını körükleyen bir rüzgar. Öyle bir rüzgar ki, orman yanarken asırlık çınarlara dokunmayan fakat zararlı "otları" kökünden kurutabilen, körpe filizlerin kanını emerek yaşayan "kurtları" kavuran ateşi yönetecek, yönlendirecek bir rüzgar.

O halde, en öncelikli işimiz mevcut politikalarımızın yaşam bulmasını sağlamaktır. Bizim işimiz sadece dünyayı yorumlamak değil, onu değiştirebilme kudreti, cesareti ve kararlılığıdır. Bilgi insanlığın hizmetine sunulduğu ölçüde anlam ifade eder. Siyasetin, düşüncenin yaşama geçirilmesinin tek koşulu ise uygun araçların yaratılmasıdır, diğer bir deyişle kurumlaşmayı sağlamaktır. Genel olsun yerel olsun gelişen yada gelişmesi muhtemel olan olaylarda gerçekten etkilimiyiz? Saldırıları bertaraf edebiliyormuyuz yada en azından sonuçlarını asgariye çekebiliyormuyuz? Yoksa gelişmelerden sadece kitleleri haberdar etmekle mi yetiniyoruz? Sergulamalı, uygun çözümler üretebilmeli ve kolektif bir şekilde yaşam bulmalı üretilenler. Ve küçümsemeden hiçbir çabayı ve katkıyı, adımılamak gerekiyor. Ki yol alınabilsin. Toplumun işçi, emekçi kesimleri kaynamakta, Doğru bir ateşleyi-

ci gerekiyor. Şimdilerde söz hükmünü yitirmekte, SÖZ SIRASI EYLEMDE. Çünkü bu yangının rüzgarı, o.

Sınıf mücadelesinin ateşi zulmün, zorbalığın kalelerini bir bir kuşatmalı. DOĞANAY

Merhaba

Ben Özgür Geleceğe abone olmuş bir ev kadınıyım sizlerin verdiği güven ve destekle yazmış olduğum bir yazı gönderiyorum ilk çalışmam olan bu yazıyı sizlerin değerlendirmesine sunuyorum ve yayınlamanızı rica ediyorum bazı hatalarımdan dolayı özür diliyorum. Yayın hayatınızda başarılı diliyor bizlere ulaştırmış olduğunuz bilgiler için ayrıca teşekkür ediyorum sizlere desteğini sunan bir okurunuzum.

Ev kadınlarına çağrı,

Merhaba Özgür Gelecek okurları. Ben TKP/ML'ye inanmış bir ev kadınıyım benim gibi inanmış tüm ev kadınlarına sesleniyorum; artık atağa kalkma zamandır evlerinize dört duvar arasında kalmış sadece demir parmaklıkları eksik olan bir hapis hane gibi kendi kendilerine ezilmeye ve sömürülmeye mahkum edilmişlerdir. Bu ezikliği ve güvensizliği duymaya ne kadar devam edeceğiz. Buna dur demenin zamanı geldi ve geçmektedir. Monotonluğu korkuyu ve yaşadığımız dört duvara elveda demeliyiz. Çevremize baktığımız zaman görüyoruzki Refah Partisinin üçte ikisi kadınlar. Bizler neden oturuyoruz her günün doğuşunda ve batışında zaman kaybediyoruz. Kaybettiğimiz zamanların sonucunda TC'nin güçlenmesine katkıda bulunduğumuz farkına varmalıyız. Yaşlı, genç, kadın ve erkek demeden TKP/ML nin ilkelerine sahip çıkmalıyız ve bu yolda canla başla çalışmalı, öğrenmeliyiz. Dün ve bugün yok edilen çocuklarımız bizim çocuklarımızdır. Bizler bir ana ve bir babaysak çocuklarımızı sahip çıkmalı bununun tek yolu bilinçlenip örgütlenmektir.

Kadın sadece sömürülen varlık güvensiz sessiz ezik ve dilsiz evin bekçisi olmamalı. Umudun aynası demokrasinin öncüsü olmalıdır. Haydi kadınlar mücadele ve zafere hep birlikte el ele

Kaynarca'dan bir ev kadını

Boynu bükük Küheylan

İbrahim Küheylan (Kemal Sunal), köyden şehire göçetmiş bir apartman kapıcısıdır. İki tane imam nikahlı karısı, üç tane çocuğu vardır. Kadınları çalıştırmakta, kazançlarına el koymaktadır.

Kadınlar bir süre sonra kocalarına başkaldırmaya yönelirler ve başarılıda olurlar.

-Filimde, kadınların, kocaları tarafından cinsel ve ekonomik sömürüsü irdelenmiş, kadınların emek sömürüsü gizlenmeye çalışılmış, patronlar şirin gösterilmenin ötesinde, kadınların saflarında imajı verilme-

ye çalışılmıştır. Sanki bu düzen, kadının, ekonomik ve cinsel sömürüsünü istemiyor da ona karşıymış havası yaratılmak istenmiş.

-Lümpen proletaryanın kültürü, proleter kültürü olarak aşağılanmaya çalışılmış, burjuva ürünü olan feminizm göklere çıkartılmıştır.

-Bir kapıcının, içinde bulunduğu sosyo-ekonomik baskı arka fonda bırakılarak, cahilliği ile alay edilmeye çalışılmış, kadınların çifte sömürüsünün tek sorumlusu gibi gösterilmeye çalışılmış, burjuva ideolojisine hizmet eder hale getirilmiş, seyretmeye gerek olmayan, iğrenç denilebilecek düzenbaz bir film.

Özgür Gelecek Okuru

Dersim'liler misafirleri sevemiyorlar

Dostlar, Dersim'de son yıllarda yaşanan devlet zulmü bu sene daha da yoğunlaştırıldı. Faşist TC devleti insanları zorla, baskıyla Dersim'den uzaklaştırma politikalarını uyguluyor. Bu sene yoğun bir gıda ambargosu uyguluyor. Daha önce basından takip etmişsinizdir, ancak İstanbul'dan gelen arkadaşlarımız basından öğrenmelerine rağmen, olayları canlı olarak yaşayıp görünce, burada yaşamın yazılan çizilenden daha da zor olduğunu gördüler ve söylediler. Öyleki insanlara kilo ve gramlarla un veren ve alınan her şeyi mutlaka karakola yazdırarak veren bu devlet insanları açlığa mahkum etmektedir. Bir bisküvi aldığı anda dahi seni karakola gönderip yazdıran bu faşist devlet karşı çıkana işkencelerden geçiyor. Bu yüzden halk açlık, korku ve zulüm altında yaşamaktadır. Düşünün Dersim'e gelen Dersimli insanlarla yaşayan her insan şunu söylerdi. "Dersimli insanlar misafirleri çok sever. Misafirsevenlikte örnek insanlardır" deniliyordu. Ancak birde şimdi gelin görün, misafirliğe gittiğinde ev sahibi sana ekmek getiremiyor ve açıkça söylüyor ekmeği ve yemeğinin olmadığını. Çünkü devlet un vermiyor, onlarda misafirlere veremiyorlar ve üzüldü resmen yıkılıyorlar. Bu faşist devlet kendi insanlarını açlığa mahkum ediyor ve zulümle, şiddetle bastırıp Dersim'i boşaltmayı düşünüyor. Belki belli ölçüde bunu başarıyor ama bunun hesabını ergeç verecekler ve Dersim'i tümüyle yok edemeyecekler. Çünkü Dersim dağlarında yükselen bir ses bir bayrak Proleterya Partisi önderliğinde zafere götürecektir. Gelecek emekçi halkın elindedir ve geleceği biz işçi-köylü halkı kuracaktır.

Çalışmalarınızda başarılılar.

Dersim'den bir okur.
Hıdır ASLAN

Simsiyah ellerini
sürüp işçi elbisesine
demiri, binlerce kez dövdüğü
çekici

yukarıya, en yukarıya
kaldıracak işçi
Rüzgarla savrulan ekini
biçen köylü

elleri kan-ter içinde, sınıksız
yukarıya, en yukarıya
kaldıracak orağı
Gerillanın mavzerinden
savrulup gelen kurşun
göğsündeki fişekler gibi
çapraz bir yol çizip gecede
gelip oturacak
orağın ucuna
ve ZAFER!

İzmir'den bir YDG okuru

Faşizmi bir kez daha onaylama.

Seçim aldatmacasına hayır!

Bunların hepsinin de niteliği aynı. Aynı bananın evlatları arasındaki yada aynı fabrikanın ürünleri arasındaki fark kaddır farkları. Neşeleri bir, beslendikleri kaynakları bir, gelecekleri ortaktır. Ortak paydaları; düzenin kazasız belasız ya da kazalardan en az zararlı sınırlanması, ama faşist karakteriyle hep sürmesidir. Özellikle "faşist karakteriyle" belirlemesini yapıyoruz. Zira düzenin bu gerçekliği içinde faşizmi uygulamaktan başka yolu yoktur. Ekonomik olarak emperyalizmden kopması mümkün olmayan, o durumda yok olacağı kesin olan; kendi iç dinamiğiyle "yeniden üretimini" sağlayamayan ve feodal kalıntılarla içiçe geçerek daha da zorbalaşan düzen, yaşamak için bunları yapmak zorundadır. **Bu düzenin iç dinamikleriyle burjuva demokrasisine dönüşmesi mümkün değildir.** Halka vereceği sadece pembe vaadlerdir ama pembe bir yaşam değildir. Enflasyonun yüzde yüzleri geçtiği bir süreçte işçilerin zorla aldıkları zam oranına can sipere direnişleri ortadadır. Emekçilere verecekleri ne ekonomik, ne siyasal ne de kültürel bir şeyleri yoktur. Onların cephanesi polis copu, jandarma kurşunu, tankı topuyla faşist militarist güçleridir. Emekçilerin ancak direnerek, dirhem dirhem ciğerini sökercesine alacakları kadardır hakları.

Bunların işçi dostluğu, köylü dostluğu sahtedir. Gençlere, kadınlara, ezilen ulus ve milliyetlere dostlukları sahtedir. Azınlık dini inanış ve mezheplere dostlukları sahtedir. Bunlar Osmanlı'nın torunlarıdır ve Osmanlı'da oyun çoktur... Ne zaman demokrasiden söz ediyorlarsa, ne zaman insan haklarından söz ediyorlarsa, ne zaman çalışanların ücretlerine zamdan söz ediyorlarsa, bilmeliyiz ki, yakın vadede acil çıkarları böyle gerektirdiğindedir. Ve bu sözler sahtedir, aldatmacadan başka bir amacı yoktur. Yoksa hepsinin, tüm düzen partilerinin mayası birdir, hepsi emperyalizmin çıkar ortaklığı soyundandır. DYP'si de böyledir, ANAP'ı da, CHP'si, RP'si, BBP'si, DSP'si, YP'si, DP'si, YDH'si, vd.leri... de böyledir.

Bugün, henüz Anayasa Mahkemesinin nasıl karar vereceği belli olmasa da, seçim nedeniyle düzen partileri birbirlerinin kirliliğini çamaşırını sergiliyorlar. Kimin tenceresinin dibinin daha kara olduğunu anlamakta zorluk çekiyoruz. Ama en azından yanlış, "benimki daha az kara" tezi üzerine olduğu görülüyor. Düzen partileri, "biz kötünün iyisiyiz" diyorlar...

Yasal olarak seçim ittifakı yapmanın olanağı olmadığı halde, tek başlarına kendilerine güvenemediklerinden ittifaklar peşinde koşuyorlar. Ve seçim ittifakları aynı zamanda seçim sonrası oluşacak koalisyonların da hazırlığı oluyor. TC'nin akıl hocalarından ve yasa yapıcılardan **Cuşkun Kırca** şimdi ittifakı yasaklayan yasayı eleştiriyor; Batı demokrasilerinde böyle bir şey yok diyor. İşlerine

gelmeyince böyle. İşlerine gelince ise, biz Batıya göre değil, kendimize göre demokrasi kuruyoruz vs.. Ama Türk demokrasisinde(!) çözüm tükenmediğinden bunun da bir çaresi bulunarak halladilecektir.

Zira DYP, CHP ile koalisyon sürecinde gizli ortaklık sürdürdüğü MHP ile şimdi açıkça ittifak yapıyor ve seçim sonrası koalisyonuna hazırlanıyorlar. Tabanda yoğun bir MHP taraftarlığı yaratılmasını, devletin bütün kurumlarına MHP'li faşistlerden kadroların yerleştirilmesini, CHP'lilerin gözünün içine baka baka, onların da onayıyla gerçekleştirilenler, şimdi herşeyi daha açıktan oynamaya hazırlanıyorlar. Faşizm; sivil bir görünüm altında ama daha bir pervasız olarak kitlelerin karşısına dikilecek. Halk düşmanı, eli kanlı polis şeflerini de saflarına törenlerle katan DYP, halk üzerinde nasıl bir terör estireceğinin de işaretini vermiş oluyor. Baykal, koalisyonu bozarken, Çiller'in etrafının karanlık güçlerce çevrildiğinden, ülkenin karanlık bir süreçte gittiğinden söz ediyordu. Yani, bir faşistleştirme hareketi vardı ve Baykal sözde buna karşı duruyor, o kadar önemsiyordu ki, bunu engellemek için koalisyonu bile bozuyordu!... Böylesine sahtekar bir yaklaşım gösteren Baykal ve CHP, sonra hiçbir şey değişmediği halde yeniden koalisyonu kurdular. Menzirden ufak bir hesap sorar gözüktürken, Mehmet Ağar'ın Ankara caddelerinde, devletin polis gücünü arkasına alarak yasadışı bir gövde gösterisi yapmasına ses bile çıkarmadı. Aslında çıkarmadı. Zira siyasi istikrarsızlıktan muzdarip ülkede TC'nin beka için iç faşistleştirme tabana da yaygınlaştırılması, topluma azgın korku salınması gerekiyordu. Ülkede resmi faşizmin seçim oyunları, darbe tezgahları ve darbe tehditleri yanında birde sivil faşist sopanın halk üzerinde sallanması gerekiyordu. Üstelik de, bu zorba tehlikeyi göstererek halktan oy isteyebilirlerdi...

Aynı edebiyatı şimdi Cindoruk'ta da görüyoruz. DYP içinde misyon sahibi olduğunu iddia eden, demokrasiye ne kadar çandan bağlı olduklarını anlata anlata bitiremeyen Cindoruk; sanki o misyonun kaç yıllardır ıktidarda olduğunu bilmiyormuş gibi konuşuyor. Sözde Demokratikleşme Paketini ortaya atan, "Konusan Türkiye" edebiyatı yapan, Kürt Realitesini tanıyan ama sonrada tam tersine icraat yapan kendileri değilmiş gibi konuşuyor. Bu gözaltılar, bu işkenceler, köy yakmalar-boşaltmalar, katliamlar, gözaltında kaybetmeler, ev ve sokaklarda yargısız infazlar, işçilerin, memurların hatta parlamentoların mitinglerde coplanmaları, DEP'li parlamenterlerin parlamentodan zorla alınıp götürülmeleri, cezaevlerindeki baskı ve işkenceler... onların misyonuna aykırıymış da, bu işler Çiller'in başının altından çıkıyormuş gibi konuşuyor. Her şey Çiller'in günahtı olarak anlatan Cindoruk, en can alıcı mesajını da ABD'ye veriyor. Ülkede faşizme gidişten,

✓ *Halkın eline uzatılan o mühür, gerçekte sömürü sisteminin sürmesini onaylatmak içindir.*

✓ *Faşist kölelik sistemini bir dönem için kimin yöneteceğini sana seçtirirken, gerçekte celladını ve işkencecini seçme özgürlüğünden başka birşey kullanmamış oluyorsun... Bu oyuna ve aldatmaya dur demenin zamanı çoktan geldi, geçiyor... Düzenin hiçbir partisine oy yok, seçim aldatmacasına hayır!. Çözüm Proletarya Partisinde, çözüm Demokratik Halk Devriminde!..*

geleceğin karanlık olduğundan, ABD'nin bir dediğini iki etmeyen Çiller'in yanlış yaptığının, onun ABD'nin gerçek çıkarını savunmadığından söz ederek, bu gidiş yıkımdır diyor. Eğer, 1. dünya savaşı sonrası Amerikan mandacıları kazanmış olsaydı ABD'nin sonra Türkiye'yi kaybedeceğini, ama Amerikan mandasına karşı çıkanların sonuçta ABD'nin çıkarına ters düşmediğini, şimdiki iyi ilişkilerin bu sayede kurulabileceğini anlatıyor. "Biz ABD'nin akıllı dostuyuz" diyor Cindoruk, gerçekte ABD'ye kendilerinin hizmet ettiğini ABD'nin görmesini istiyor. Aynı şekilde Avrupaya da mesajlar yollayarak, Çiller'le Gümrük Birliği'nin ilerleyemeyeceğini vb. söylüyor. Ve, son zamanlarda sık sık da işçilerle, sendikacılarla görüşerek ne kadar halktan yana olduğunu göstermeye çalışıyor.. Oysa halkımız onun birinci gömleğini, babasını biliyor. Onların demokrasi-adalet istemlerinin sadece kendilerine yönelik olduğunu, halkı yönetmek ve sömürüden daha fazla pay almak için bunu istediklerini biliyor.

Egemen sınıfların bir bölümünün RP'yi öcü gösterip oy istemeleri, oyunun bir diğer varyantıdır. RP'yi, RP'nin tabanı olan cemaatler, din dersi verilen özel okullar furyası, Diyanet İşleri'ne bütçeden ayrılan 20 trilyon liralık, İmam Hatip liselerinin açılma hızındaki yükseliş vs. vs. bu düzenin ve hükümeti yönetenlerin icraatları sonucu olmuştur. Şimdi RP'nin gelişmesinden endişe eder havaları aldatmacadır. Onlar, dinci-seriatçı akımların olabildiğine yaygınlaşmasını Demokratik Halk Devrimine ve Kürtlerin Ulusal Kurtuluşlarına karşı bir dalgakıran olarak beslediler, büyüttüler. Şimdi sorun, bu akımı kontrol altında tutma ve o çevrelerden oy kapma yarışındadır. Hergün değişik bir cemaat liderinin kapısını arşınlanmaları, yemelik davetlerde boy göstermeleri bundandır. Çiller'in Kudüs'te başörtüsüyle namaz kılarak çektiği fotoğrafı seçim afişi olarak kullanma çalışması da bundandır. Doğrusu, cemaat liderleri de iyi bir pazarlamacı olduklarını bu süreçte kanıtıyorlar. Hergün her an değişen yönelimlerle dini nasıl o'ya ve maddi çıkara endekslediklerini görüyoruz.. Aynı oyunlar şimdi Aleviler ve hatta diğer azınlık inanışları üzerinde de oynanıyor. Alevilere, Diyanet İşlerinin 20 trilyonunun 3 trilyonunu vaad ediyorlar. Musevi inançtan Cefi Kamhi DYP'den aday gösteriliyor... Oyun çok yönlü oynanıyor.

"Sol'dan seçime katılanlar da esas olarak düzen içi çözümü önüne hedef koymuş olan oportünist ahmaklardır. Düzeni kökten söküp atacak bir halk dalgasının destekçisi/tamamlayıcısı olma konumu ve amacı bryana, bunlar böylesine bir kökten alt üst oluşun reddine dayalı oluşturulmuş partilerdir. Seçimlere tek başına mı, blok şeklinde mi girmek gerekir tartışmaları havanda su dövmekten ve sözde blokculukla halkın birlik duygularını sömürmekten başka birşey değildir. Blok olunca faşizmin kurumsallaşmasını engelleyeceklermiş!.. Aynı mantıkla İP'de CHP ve DSP'den medet umuyor. Bir kez daha söylemek gerekiyor. Legal bir kuvvet, ancak ve ancak dipten gelen devrimci bir dalganın yaygınlaştırıcısı oluyorsa, o dalganın par-

lamentodaki vurucusu oluyorsa anlamlıdır. Onun dışında aldatmaya ortak olmak, düzenin sürmesine destek vermekten başka bir işlev görmeyecektir. Bu yaklaşım, düzenin yüreğini parçalamaya, faşizmi kökten sökmeye kumandanlanmış bir anlayışın/platformun ürünüdür. Seçimler yada parlamento ancak bu çizgi içinde, savaş alanının bir cephesi olarak anlam kazanabilir. Bugünkü ülke gerçekliğinde, TC parlamentosunda böyle bir dalganın ürünü olarak vuruşlara hazırlanan tamamlayıcı bir kuvvet yoktur. Bütün "sol"cu söylemleri reformistlerin gerçek durumu budur. Hatta daha da ötesi; bunlar radikalizme karşı durmayı daha çok önemsemektedirler. Onlar için Jakoben savaş tehlikelidir, ehlileştirilmesi gerekir. Ve MLM'lerin dogmatikliği, dar kafa yapısına sahip oldukları, mücadele biçiminin çeşitliliğini görmedikleri, bu nedenle hep seçimleri boykot ettikleri safsatasını yayarlar. **Hep boykot olmasın** diyerek, suni bir şekilde, zamanı ve koşulları oluşturmadığı, dipten gelen jakoben dalgayla parlamento duvarlarını dövecek vuruş gücüne sahip olunmadığı koşullarda seçimlere mi katılmak gerekir? **Bu tez;** tamamen tutanmış, halkın devrimci gücüne güvenmeyen, onu örgütleyip hayata geçirecek gücü, beceriyi, inanç ve dirayeti gösteremeyen anlayışın tezidir. Bakın, yerinde ve zamanında Çarlık Dumasını-seçimleri kullanan Lenin vs. bu tür anlayışları nasıl değerlendirdi. Yıl 1912. Dördüncü Duma seçimleri arifesinde: "Burjuva partileri, verdikleri sözler ve seçmenlerin gözlerini boyamak için aceleci, savruk bir şekilde "seçimler için" bir legal "platform" hazırlamaktadır. Tasfiyeciler, legal, sansürlü basında platformlar konusunda saygı değer, kanunlara itaatkar bir "seçimler için platform" ile büyük şaşkınlıklarını, örgütsüzlüklerini ve ideolojik ilkelerden yoksunluklarını örtmek için hazırladıkları yaygarayı koparmaktadırlar.

"Seçimler için" bir platform değil, fakat devrimci Sosyal-Demokratik platformu tamamlamak için seçimler- işçi sınıfının Partisi meseleyi böyle görmektedir." (Lenin, Kitle İçinde Parti Çalışması. Sf. 94). Peki, bugün hangi seçim katılımcısı olayı böyle ele almaktadır? Hangisi Sosyal-Demokrat(yani Komünist) platformu tamamlamak için seçime katılmaktadır? Hangisinin devrimci-komünist bir platformu var da seçimlere katılarak onu tamamlamaya çalışıyor? Açık ki, hiçbirisi?...Sadece, HADEP, Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin bir nebze tamamlayıcısı sayılabilir ki, o da, esasen faşizmin yıkılmasını değil, belli "demokratik" pencere açılarak Kürt realitesinin tanımmasını, Kürtlerin Türklerle eşit haklara sahip olmasını hedeflemektedir. Tamamladığı platformun menzili bununla sınırlanmıştır...

Şimdi, faşist sistemi, hangi gerçekleyle olursa olsun, onarma,"demokratikleştirme", kabul edilebilir gösterme değil; cepheden ve her alandan vurma günüdür. Seçim oyunuyla, halka bir kez daha pembe umutlar vaadedilmesini açığa çıkarmak güncel görevdir. Seçim sandıklarının başına gitmek değil, gerçek kurtuluşumuz olan Halk Savaşına tüm enerjimizle katılmak zamanıdır.

Komünistler burjuvaziyi kendi ininde teşhir etti

Ekim ayı içinde yapılan operasyonlarda gözaltına alınıp, işkenceli sorgulardan geçirilen ve tutuklanıp cezaevine gönderilen TKP/ML dava tut-sakları, kamuoyuna açıklama yaptı. Faşizmi kendi ininde şaşkınlığa uğratan komünistler, açıklamalarında şunları belirttiler:

"Ekim ayında yapılan operasyonlarda ele geçirilen komünistler, önder İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaştan devraldıkları kızıl bayrağın sahiplenicisi olduklarını, önder yoldaşın işkencehanelerde ser verip sır vermeme mirasını sahiplendiklerini, işkenceye boyun eğmeyerek, dosta, düşmana göstermişlerdir. Partimizin ilke ve değerlerine layık başkaldırı ruhuyla haklı davanın haklı savaşçıları olduklarının bilinciyle işkence ve işkencecilere boyun eğmeyeceklerini, hiçbir şekilde kendilerini teslim alamayacaklarını kesin şekilde haykırışlardır. Bu tavırlarında başından sonuna kadar ısrarlı davranmışlardır.

Meselenin esir düşmekte olmadığını, asıl olanın teslim olmamak olduğu bilinciyle hareket eden komünistler işkenceleri protesto etmiş açık grevine gitmişlerdir. Bu başkaldırı tavrına burjuvazinin asalak basınına "teşhir" etme tutumu sırasında da devam eden komünistler, çanak yalayıcı burjuva basınına ve işkencecileri teşhir etmişlerdir.

Burjuva basınına "teşhir" edilmek istenen komünistler burjuvaziyi, çanak yalayıcı burjuva basınına ve işkencecileri kendi inlerinde ajitatif konuşmaları ve hep beraber haykırdıkları sloganlar ile yargılamış, teşhir salonunu komünist bir yargılamanın yapıldığı ortam haline getirmişlerdir.

Komünistler, ülkenin bağımsız olmadığını, ülke egemenlerinin ABD uşağı, hükümetin başbakanının ABD vatandaşı olduğunu, bugün tüm kol kuvvetlerinin araç ve gereçlerini ağırlıklı olarak ABD patentli olduğu-

nu ifade etmişlerdir. "Gerçek vaten-severler devrimci ve komünistlerdir" diyerek, burjuva basınının egemenler arasında bölünerek onların çanak yalayıcıları işlevini üstlendiklerini, egemenlerin saflarında yer aldıklarını, ezilen geniş emekçi kesimin karşısında olduklarını belirterek, komünistlerin işkencehanelerdeki direnişlerini kırmak için yoğun işkencelere maruz bırakıldıklarını, somut işkence izlerinin vücutlarında olduğunu, kollarının işlevsiz kaldığını, asalak burjuva basınının bir nebze onurları varsa bu işkenceleri ve izlerini yazmaları gerektiğini haykırışlardır.

Bu yönlü ajitatif konuşmalar yapılırken şu sloganları haykırışlardır:

İNSANLIK ONURU İŞKENCEYİ YENECEK!

BASKILAR, İŞKENCELER BİZLERİ YILDIRAMAZ!

YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

ÖNDERİMİZ İBRAHİM, İBRAHİM KAYPAKKAYA!

Bu sloganlar haykırılırken, faşist işkenceciler ve basınlarının mensupları satışmalar ve küfürlerle bu onurlu tavrı sabote etmeye kalkışmışlardır. Devletin, devrimci ve komünist yapılanmalara ilişkin sürdürdüğü "sizleri kıskırtanlar Ermenilerdir", "Ermeniler Türkiye'yi bölmeye çalışan dış mihraklardır" demogojilerini burada da kullanmaya çalışmışlardır. Faşist sürüsü, emeni uyruklu bir arkadaşın aramızda olmasını, demogojilerinin doğrulandığı düşüncesiyle satışmalarını bu yöne kaydırmışlardır. Bu durum karşısında komünistler şunu iyi bilmektedir ki; hiç kimse Ararat'ın acıyla yoğunlaşarak yaratılan yiğit, direngen onurlu niteliğini karartamaz, yok sayamaz. Tarih, bu niteliği taşıyan Ermenilerin en büyük tanığıdır ve öyle olmaya devam edecek-

tir. Bu iğrenç demogojiye karşı komünistler "YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!" sloganlarını milliyetçi-şoven mantığın karşısında haykırışlardır.

İşkencecilerin hiçbir yaptırımına boyun eğmeyen komünistler, burjuva basını karşısında işkencecilerin istemlerine uymayarak kendi istemleri doğrultusunda hareket etme özgürlüklerinin olduğu bilinci ve direngililiyle hareket etmiş, işkencecilerin baskıcı-yaptırımcı tavırlarına protesto olarak yüzlerini burjuva çanak yalayıcı basına dönmemişler, niçin dönmediklerini de konuşmalarıyla açıklamışlardır.

Burjuva basını egemenlerin uşağı olduğu gerçekliğine uygun hareket etmiş, çok somut ve belirgin olan işkencecilerden, komünistlerin konuşmalarından, haykırdıkları sloganlardan bahsetmemişlerdir.

Aşağılık burjuva basını, komünistlerin açıkça belli olan işkence izlerini gördükleri halde, efendilerine sadakatin bir gereği olarak böyle hareket etmişlerdir.

Üç maymunları oynayarak 'görmedim, duymadım, bilmiyorum'u sergilemişlerdir. Aşağılık burjuva basını,

işkenceden getirilen ve kolları tutmayan, vücutlarındaki yara izleriyle, işkence gördükleri net ve somut olan komünistlerin bu gerçekliğini 'GÖRMEMİŞLERDİR'.

Komünistlerin, egemenleri, işkencecileri ve burjuva basınına teşhir eden konuşmalarını ve haykırdıkları sloganları 'DUYMAMIŞLARDIR'.

Egemen sistemin saltanatını devam ettirmek için ezilenlere yapılan ve onların suskunluğunun devamı için sergilenen yoğun baskı, işkence, terörle sindirme yöntemlerini ve Vatan Caddesi üzerinde Terörle Mücadele Şubesi'nde işkencehanelerde her gün, her an, her saniye onlarca insanın işkence gördüğünü 'BİLMİYORLAR'.

Onlar; Egemenlerin çanak yalayıcıları, çürüyen sistemin bekası için bir kez insanlıklarını unutmuşlardı. Farklı davranmalarını da beklemek hayal olurdu.

Süren sınıf savaşımında herkes hizmet ettiği sınıfa uygun davranır. Kimin hangi safta olduğunun bilincinde olmalıyız. Burjuva basının safı, hizmet ettiği taraf bellidir. Komünistler burjuva basınına gösterilme sırasında sistemi, egemenleri, işkencecileri teş-

✓ Ekim ayında yapılan operasyonlarda ele geçirilen komünistler, önder İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaştan devraldıkları kızıl bayrağın sahiplenicisi olduklarını, önder yoldaşın işkencehanelerde ser verip sır vermeme mirasını sahiplendiklerini, işkenceye boyun eğmeyerek, dosta, düşmana göstermişlerdir

hir edip insanlık düşmanı olduklarını ortaya koymuşlardır. Doğru olan ve olması gereken tavır da budur.

Her alanda sistemi teşhir edip, mahkum etmeliyiz. Önder İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaştan devraldığımız mirasa uygun olarak, kızıl bayrağımızı onurlu direnişlerimiz, başeğmez isyankar tavırlarımızla daha yükseğe taşımalıyız.

Burjuvazinin inlerinde bile o kızıl bayrağı burçlara dikmeliyiz. Burjuva basını karşısında haklılığımızı ve protestomuzu haykırmalıyız.

ÖNDER YOLTAŞDAN DEVRALDİĞIMIZ İŞKENCEHANELERDE KIZIL DİRENME RUHUNU YAŞATALIM!

İNSANLIK ONURU İŞKENCEYİ YENECEK!

BASKININ, SÖMÜRÜNÜN OLDUĞU YERDE İSYAN ETMEK MEŞRUDUR!
HALKI İSYANA TEŞVİK ETMEYEN ALÇAĞIN BİRİDİR!
YAŞASIN KOMÜNİSTLERİN BAŞEĞMEZ DİRENİŞİ!"

Kemalizm çözümlüyor

T.C. devletinin resmi ideolojisi olan ve her yönüyle adeta putlaştırılan ve her türlü yasayla güvence altına alınan Kemalist ideoloji gelişmiş aşamada, ülkede yaşanan ekonomik, sosyal, siyasal sorunlar karşısında çözümsüz kalışı ve emperyalistlerin dayattığı yeni devlet modeli nedeniyle, bugün bizzat egemen çevrelerin belli bir bölümünün öncülüğünde bir karşı çıkış ile karşı karşıya.

Günümüz koşullarında egemenlerin ihtiyaçlarını karşılama noktasında yetersiz kalan devlet modelinde yapısal değişikliğe gidilmesi gerektiğini benimseyen egemen çevrelerin bir bölümü, emperyalistlerin istemleri doğrultusunda kemalist devlet yapısının değiştirilmesi için, başlatılan kampanyaya kitlelerin desteğini sağlayabilmek için yoğun bir çaba sarfetmekte. Ülkenin önemli sorunları olan T.Kürdistanı'nda süren savaş, işsizlik, insan hakları ihlalleri, enflasyon vb. sorunlar noktasında var olan devlet yapısını eleştirmektedir ve bu sorunların çözülebilecek sorunlar olduğunu, bunu kendilerinin önerdikleri çözümlerle yönetmeleri ile kısa sürede yapabileceklerini belirtmektedir. Tabii söylediklerinin olabilmesi için devletin varolan ideolojik ve yönetsel yapısının bir an önce değişmesi gerektiğini ancak böylece sorunların altından kalkabileceklerini, zaten sorunların esas kaynağının var olan devlet sistemi olduğunu söylemektedir. Yani kemalist ideolojinin günümüz koşullarına uymadığı, değişmesi gerektiği. Ki bu eleştiriler kimi zamanlar varolan yapıyı faşist olarak suçlamaya kadar gidebilmekte.

Peki neden şimdiye kadar kemalist ideolojisi ve kemalist devlet anlayışını her şeyiyle sa-

vanan egemen sınıf çevreleri, bu gün böylesine kemalizm karşıtı kampanya yürütmekte. Bunun iki nedeni olduğunu söyleyebiliriz: Birincisi emperyalistlerin dayattığı yeni devlet modeli, ikincisi ise T.C. nin içerisine düştüğü çıkmaz. Şimdiye kadar yaşadığı krizlerin en köklüsünü yaşayan, T.Kürdistanı'nda süren gerilla savaşı karşısında yüzbinlerle edilen asker-korucu, özel tim'e rağmen başarılı olamayan, işçi ve memurun maaşlarını veremeyen, savaşın getirdiği yükü emekçilere yüklemesine rağmen bunun altında ezilen, bir yandan emperyalizmin daha fazla kar hirsını tatmin etmek zorunda kalan T.C. devleti bir çözümlenme süreci yaşamakta. Sorunları çözemediğinden dolayı da tek yapabildiği kitleleri daha fazla terörize ederek sindirmeye çalışmak. Fakat artan devlet terörüne rağmen toplumsal muhalefetin her geçen gün daha da yükselmesi, kitlelerin devlete olan güveninin iyice sarımsaması, komprador sermaye sahiplerinin bir kesimini homurdanmaya ve çare aramaya yöneltmekte.

Diğer neden de emperyalizmin son yıllarda içerisine düştüğü krizden kurtuluş yolu olarak bizim gibi her yönüyle emperyalizme göbektan bağımlı ülkelerde dayattığı yeni devlet modeli. Bu modelin özü bizim gibi ülkelerin şimdiye kadar olduğundan daha fazla, daha azgınca sömürülmesidir. Bunun temel yolu, bu devletlerin elinde bulunan yer altı ve yer üstü kaynaklarının tümünden emperyalistlerin hizmetine girmesi, emperyalistlerin önünde kısmi anlamda da olsa engel oluşturan tüm pürüzlerin ortadan kaldırılması. Günümüzde dünyanın birçok yarı sömürge ülkesinde uygulanma-

ya çalışılan ve bizim gibi ülkelerin kalkınma reçetesi olarak sunulmaya çalışılan özelleştirmeler dayatılan devlet modelinin özünü oluşturuyor. Bu yolla ülke milli burjuvazilerinin gelişiminin önü tümenden kesilmekte. Yani her şey kompradorlar için, her şey emperyalizmin çıkarları için.

Ülkemizde koşulların uygunluğu ve emperyalizmin dayattığı yeni devlet yapısının birbiriyle çakışması, kemalist ideoloji ve devlet anlayışının daha kolay hedef haline gelmesini sağladı. Kısacası kemalist ideoloji artık egemenleri tatmin etmemekte. Nasıl ki onu göklerle çıkarımlar, kitlelerin beyinlerine en doğru ideoloji olarak kazıyanlar egemenlerse, bugün işlerine yaramadığı için tüm kirliliği yine bizzat kendileri tarafından ortaya dökülmekte.

TÜSİAD eski başkanı ve son dönemde kurulan YDH'nin lideri Cem Boyner kendisiyle yapılan bir söyleşide Atatürkçü olup olmadığını sorulara şu cevabı vererek bir kısım komprador sermaye çevrelerinin bu noktadaki anlayışlarını oldukça açık bir biçimde ortaya koymakta, "Gerek ekonomik hayatta, gerek kamu idaresinde tepeden inmecilik, devletçilik kemalizm sayılıyorsa ben Atatürkçü değilim. Benim için Atatürkçülük, modernlik, kadın hakları, batı ile entegrasyon, ilericilik devrimciliktir(?) Bu anlamda Atatürkçüyüm."

Yıllardır ülkemiz kompradorları ve toprak ağalarının ihtiyaçlarına en iyi biçimde hizmet eden Kemalist ideolojisi sözde radikal biçimde eleştiren egemen sınıflar ve onların uşaklarının yapmak istedikleri tek şey kitlelerin yaşadığı hoşnutsuzluğun düzen dışı kanallara akmasını önlemek, onları düzen içi çözüm yollarıyla oyalamak ve emperyalistlerin daha fazla tutan politikaları için ülkemizi daha da fazla emperyalistlere peşkeş çekmek. Yoksa kemalizmin faşist karakteri, faşist politikaları ülke-

mez egemenlerinden bağımsız, onların dışında ortaya çıkarılmış olan bir ideolojinin uygulanması değildir. Kemalist politikalar bizzat kompradorların ve toprak ağalarının politikalarıdır.

Kemalizmin faşist karakterinin iyice ortaya çıkmasını, teşhir olmasının önemli nedenlerinden birisi de Kürt Ulusal Kurtuluş Mücadelesidir. İbrahim yoldaşın 70'li yıllar başında ortaya koyduğu kemalist ideolojinin faşist niteliği bugün devrimci çevrelerde utangaçça kabullenilmekte. Kemalizmin hangi sınıfların ideolojisi olduğu, kimlere hizmet ettiği tam anlamıyla olmasa da görülebilmekte. Kemalizm her yönüyle deşifre olmasına rağmen IP gibi çevreler bu noktada hala ayak diretmeğe ısrar etmekte. Bu ısrar ediş gerçeği görmemelerinden değil, onlara yön veren sınıf çıkarları bunu emrettiği içindir.

Herşeye rağmen ister halk muhalefeti düzen içi taleplerle boğmak, ister emperyalizmin daha fazla sömürü ihtiyacını karşılamak, isterse de gerçeğin kendisini zorla dayatması olsun, kemalizm her geçen gün daha fazla teşhir olmaktadır.

Aslında kemalizm noktasında geline aşama halkımızın önemli bir kesimi için yeni bir durum değildir. Kemalizmin gerçek yüzünü Kürt ulusu uğradığı katliamlarda, emekçi halkımız ise bugüne kadar ki yaşamında açık bir biçimde görmüştür. M.Kemal'in ölene kadar iktidarda kaldığı T.C.'nde greve giden işçilerin üzerine asker ve polis saldırtılması, 1 Mayıs'ların yasaklanması, komünistlerin haine katledilmesi, kemalist devlet karşılarının katledilmesi için kurulan istiklal mahkemeleri, Dersim'de, Ağrı'da, Zilan'da Kürt ulusunun soykırıma tabi tutulması vb. uygulamalar. M.Kemal'i halkımıza tanıtmıştır.

"Kötünün iyisini seçmeyeceğiz"

✓ **Türk-İş Genel Seçimleri yaklaşıyor. Seçimler yaklaştıkça da Türk-İş yönetimine cepheden bayrak açanların sayısı artıyor. Aralık ayında yapılacak olan Türk-İş Kongresi öncesi ortaya çıkan iki aday Bayram Meral ve Faruk Barut.**

✓ **Konuyla ilgili olarak Liman-İş Genel Başkanı Hasan Biber, Tuzla Deri-İş Şube Başkanı Musa Servi ve Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Gülüm'le kısa bir röportaj yaptık.**

Özgür Gelecek- Bildiğiniz gibi Aralık ayında Türk-İş Kongresi var. Ve bu kongrede de iki aday var. Bayram Meral ve Faruk Barut. Bayram Meral'in radikal söylemleri de olsa pratiği ile sınıf içerisinde egemenlerin ajanlık misyonunu yüklenmiştir. Faruk Barut ise gerçek yüzü gerici-faşisttir. Ve işçi sınıfına bu iki aday arasında seçenek sunulmaktadır. Sizin bu konuda ki tavrınız nedir?

Hasan Biber- Biz Liman-İş olarak; yaklaşan genel kurul ile ilgili düşüncelerimizi ilkesel koyduk. Geliştireceğimiz tavırda kaç tane sendikayla birlikte olabiliriz henüz bir şey söylemek güç. Genel kurulda bağlayıcı kararların alınmasını istiyoruz. Sıralı işbirlikçilerinin ihracına varacak kararların mutlaka alınmasını istiyoruz. Bizce Faruk Barut eşittir, Bayram Meral. Kötünün iyisi veya kötü noktasında bir algılamada bulunmuyoruz. Faruk Barut, Bayram Meral gelinen noktada işçi sınıfına ihanet edenlerin başında yer almıştır.

İşçi sınıfı kimin kendisinden yana, kimin karşı olduğunu bilir. Artık saflar netleşsin. Mesele, 1992 seçiminde Türk-Metal ile aynı yerde yer aldık. Ama aynı yerde yer almayı düşünmüyoruz. Yani sınıf işbirlikçileriyle sınıf adına bedel ödeyenlerin aynı noktada olması, sınıfın net politika belirleme şansını ortadan kaldırıyor.

Ö.G- Peki sizin gibi düşünen sendikaların bir platform oluşturma düşünceniz var mı?

H.Biber- Evet, tabii var. Bu noktada biz bir araya yoğun çalışmalarından dolayı. Tabanın beklentisi de bu. Genel kurul; ilkelere tartışıldığı, sınıf işbirlikçilerinin yargılandığı, özleştirici mekanizmasının işlediği bir noktaya çekilmesi gerekiyor. 1992 genel kurulunda biz Liman-İş olarak kürsüden faşizme ve emperyalizme karşı tavrı geliştirdik.

Seçimleri protesto edip aday olmazsak, herhangi bir listede, sevdiğimiz saydığımız bazı arkadaşlarımızın desteklenmesi noktasında esneklik gösterebiliriz. Ama bana göre sınıfın yanında yer alan insanların, şartlar ne olursa olsun ortak bir noktada buluşmaları gerekir. Biz, ayakta durmak için, sınıfın bütünleşmiş ve işçi sınıfının gelecekte siyasi iktidarı hedefleyen mücadelesinin önünün açılması noktasında bir birliklik istiyoruz.

Ö.G- Türk-İş delegelerine bir çağrınız var mı?

H.Biber- Henüz genel bir çağrı yok. Ancak ortaya koyduğumuz mesajlarımız, düşüncelerimiz var. İleriki süreçte bu çağrının olacağına inanıyorum.

Ö.G- Gazetemiz aracılığıyla işçi sınıfına iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

H.Biber- Gerçektende sosyalist basın aracılığıyla düşüncelerimizi tabana yayma şansımız var.

Mücadele, sermayeye, siyasi iktidara, sarı sendikacılığa karşı bir bütün olarak verilmeli. Nasıl ki ekonomik amaçlı toplu iş sözleşmelerinde bir grev dalgası yaşandı, bundan sonra sadece ekonomik taleplere hapsedilerek değil, ideolojik ve politik olarak içinin doldurulması gerekir. Sarı sendikacılık sistemin bir parçası değil, sistemin kendisidir. Grevlerin ve toplu sözleşmelerinin fiyaskoyla sonuçlandırılmasının en büyük nedeni sarı sendikacılar olmuştur. İşte bunun için sarı sendikacılara karşı işyeri örgütlenmelerinin geliştirilmesi, komiteler temelinde ve bu komitelerin işyeri bazından çıkarılıp, mahalle alanlarına taşınması, mahalle alanından halk komiteleri ile birlikte bir mücadele perspektifine dönüştürülmesinin zorunluluğunu bilmelidir işçi. Biz diyoruz ki, sınıf mücadelesi gerçekten de bedel ödemeyi göze alan insanların çoğalmasıyla mümkündür. İşyeri örgütlenmesinde yetişen insanlar, geleceği değiştirme ve dönüştürme gücüne sahip olabileceğinden dolayı örgütlenmelerini mutlaka geliştirmesi gerekir.

Sınıfa karşı sınıfı örgütlemek!

Sorularımıza genel bir değerlendirme

vererek cevap veren Tuzla Deri İş Şube Başkanı Musa Servi: Yaşadığımız süreç;

yaşamın her alanında baskı, zulüm ve yasaklarıyla üzerimize gelen burjuva-feodal sınıf ve temsilcilerine karşı, sınıfın mücadelesini, karşı koynunu ve direnişini örgütlemeyi zorunlu kılmaktadır. Türk-İş genel kurulunda bu ortamda geçecektir, geçmek zorundadır. Zira, aday diye dayatılan iki kişi egemenlerle uzlaşan, sınıfa güvenmeyen ve sınıfın çıkarını egemenlere peşkeş çeken sendika ağasıdır. Bu anlamda işçi sınıfı açısından bu genel kurul çok önemlidir. Devrimci-demokratlara düşen görev; bürokrataşmış sendika ağalarına karşı işçi sınıfının mücadelesine inanmış ve gücünü sınıftan alan bir liste oluşturarak genel kurula gitmektir. Yoğunlaşan saldırılara karşı geçmişteki gibi sessiz kalınır; bu kazanılan hakların gasp edilmesine, işçilerin işten çıkartılmasına ve sendikaların kapatılmasına davetiye çıkarmak olur. Türk-İş genel kurulu öncesi devrimci-demokrat delegelerin acilen bir araya gelmeleri gerekir. Biz Kartal yakasındaki bir kısım şubelerle bir araya geldik. Yukarıda belirttiğimiz perspektif doğ-

rultusunda görüş birliğine vardık. Ancak, bu yetersizdir. Yaşanılan gerçekler daha geniş bir şekilde bir araya gelme zorunluluğunu dayatıyor.

Türk-İş delegesi genel anlamda sendika bürokratlarının denetiminde seçiliyor. Sendika bürokratları aşılmadığı müddetçe başarılı olmak mümkün değil. Tüm delegelere çağırımız; egemenlerin denetiminde oluşacak bir listeye tavrı koymalarıdır. İşçi sınıfına inanmış mücadeleyi ileri taşıyacak bir ekibin oluşturulması için her delege arkadaş sorumluluk duygusuyla görev almalıdır.

Seçmeme hakkımızı kullanacağız

Hasan Gülüm- Türk-İş genel kuruluna giderken iki başkan adayını görüyoruz. Her ikisinde sınıf çıkarlarına hizmet etmeyen sarı sendikacılar.

Bu nedenle kötünün iyisini seçmeyi reddediyoruz. Bugün egemenler tıkanmalarına paralel olarak sendikalar üzerinde çok daha büyük ayak oyunlarına başvurup sistemin savunucusu haline getirmeye çalışıyorlar. Bu geçeri bilincinde olan devrimci-demokrat sendikacılar olarak özverili, sabırlı ve hertürlü zorluğa, zorbalığa göğüs gerecek siyasal gerçeklerin kavranması noktasında taban çalışması yapmalı, sınıfsal çıkarını savunan, sömürücülerden, sendika ağalarından hesap soran ortak bir muhalefet yaratmalıyız. Bu muhalefet salt sendikal alanda değil emekçi halka dayatılan tüm siyasal yaptırımlara karşı olmalıdır. Bugün ülkemizde bir seçim yapılıyor. Ekonomik ve siyasal çıkmaza giren sistem, bu çıkmazı eskileri yeni gösteren seçimle aşmaya çalışıyor. Gün geçtikçe parlamentodan umudunu kesen halka, Emek Partisi vb. girişimlerle tekrar parlamentoyu umut gösterme ve düzen içinde çözüm arama anlayışlarına karşı, işçi sınıfı siyasal uyanıklığını korumalıdır.

İşçi sınıfının çıkarlarını düşünen, inanan ve de ülkemizde yaşanan bu olumsuzlukları gören her delege arkadaş yapılacak olan Türk-İş genel kurulunda; Nasıl bir sendika? Nasıl bir yönetim? sorusuna cevap vererek hareket etmelidir. Öyle ki, kongre sürecinde vereceğimiz mesaj geleceğimizi belirlemede önemli bir adım olacaktır. Artık bizim adımıza kimse karar vermemeli, bizleri oy makinesi olarak görmemelidir. Atacağımız her adım vereceğimiz her karar Özgür Geleceğin yaratıcısı olmalıdır.

İleri adım

Ozan Can Bakış

Parti inşasında sürecin kavranması

Herşeyi kendi koşulları içinde ele almak tahlil etmek ve çözümler sunmak vazgeçilmez bilimsel yöntemdir. Kendi özgün koşulları ve tarihsel sürecinden koparılarak ele alınan bir olgunun doğru tahlil edilebileceğini doğru çözümler üretilebileceğini sanmak tam anlamıyla anti-bilimsel, anti-diyalektik bir mantuktur. Bu anti-diyalektik yöntem, olgunun tahlil edilmesinde ve çözümlenmesinde mantık sahibini parti ve sınıf savaşımının karşısına kadar götürülebilir. Parti ve sınıfa ihanet noktasına götürülebilir, götürüyor da...

Buradan hareket ettirdiğimizde ve bu temel diyalektik yöntemle günümüzün sınıf savaşımının sorunlarını, partimizin yaşadığı sorunları, parti içindeki sapmaları, kopuşları, yalpalamaları, ihanetleri rahatlıkla görebilir, anlayabilir ve nedenlerinin temelini inerek sorunların oradan ele alınmasını doğru ve temel bir yöntem haline getirebilir, sorunlara hükmedebiliriz. Sorunların temel nedenleri ve tarihsel süreçine ilişkin, bugünkü somutta aldığı ve alacağı biçime ilişkin yeterince bir bilgi birikimine, doğru ele alış yöntemine sahip değilsek bizim sorunlara hükmetmemiz mümkün olmaz. Aksine sorunlar ve koşullardaki mevcut olumsuzlukların, yanlışlıkların hüküm altında ezilir kalırız.

Sınıf savaşımının ve partinin sorunları hakkında açık ve berrak bir düşünceye doğru bir tahlil yöntemine, somut ve uygulanabilir politik çözümlere sahip olunmadığı zaman karamsar, yıkılmış, güvensiz, inancsız bir ruhi şekillenme yaşanır ve bu giderek bireyde ya da partide hakim hale gelir. Bu ruhi şekillenmeye düşen birey sınıf savaşımının sorunlarına yaklaşımda, çözümlenmelerinde ve pratik uygulayışında sürekli güvensiz, sürekli ilkesiz, isteksiz olur. Tüm bunlar ise onu sürekli koşulların teorisini yapmaya, bunalmı teorileri üretmeye götürür. Partiyi ve sınıf savaşımına eleştiri adı altında küfürler savurur. Sanki ondaki çürümenin, yozlaşmanın, küçük burjuva özlem ve duygularının nedeni partiyim gibi düşünür. Oysa ondaki yozlaşma, çürümenin ve bütün iğrençliklerin kaynağının mevcut toplumda olduğunu göremez. Neden göremez? MLM'yi yeterince kavrayıp, sorunları bilimsel ve diyalektik bir yöntemle ele alıp tahlil edemediği ve tarihsel, toplumsal süreçle doğru bir biçimde ilişkilendiremediği için göremez ve kavrayamaz. Algısal ve bilimsel olmayan yöntemlerle sahip olduğu bilgilerin sınıf savaşımının sorunlarını çözmeye yeterli olduğunu sanır. Bu yetmeyince o sınıf savaşımından uzaklaşır.

Partinin inşası ve bireyde MLM ideolojinin oluşumu, onun bilimsel yöntemi olan diyalektik materyalizmin en yüksek düzeyde kavranması ve uygulanmasıyla mümkün olur. Bu temel yöntem kavranmadan sınıf savaşımının sorunlarına çözümler sunulamaz.

Doğru sonuçlara varabilmek için somut verilere doğru sorular sormak ve doğru yöntemlerle bilimsel tahlil sürecini yapmak gerekir. Bu ise teorik ve pratik bilgi birikimini zorunlu kılar. Olgular hakkında sağlıklı bir bilgiye sahip olunmadığı zaman olgular yeterince tanınmadığı zaman sorunların doğru sorulması da mümkün olmaz. O halde toplumsal sorunlara partinin ve sınıf savaşımının sorunlarına hükmetmek için onları tanımak gerekir. Tanımının en doğru en etkili, en etkili yöntemi ise; içine girmekle olur. Olgunun genel görünümünden, olgu hakkındaki yüzeysel bilgidен kurtulup ayrıntıya girmek, bütünü oluşturan parçaları tanımak, bu parçaların birbirleriyle ilişki ve çelişkisini kapsamlı öğrenmek tam bir zorunluluktur. Bu olmadan olguların tanımak ve onları amaçlarımız doğrultusunda harekete geçirmek ve şekillendirmek mümkün olmaz.

Sürecimize bakalım: Sürecimizde ve kendi çalışmalarımızda yapılmaması gereken ama hatalarımız, yetersizliklerimiz sonucu yaptığımız ve bizi sürekli olumsuz konuma düşüren, sınıf savaşımının gerisine düşürken, kitlelerden koparan, bilgiden, bilimden, eğitilmenden, üretimden koparan olumsuzluklarımızı görelim. Bunların yadsınmasıyla doğru ve etkili bir yöneline girebileceğimizi kavrayalım... Sürecimizde çoğunlukla bu yapılmıyor. Zira kendiliğindenliğin damgasını taşıyan süreç; bir çok MLM ilkeyi ve yöntemi dejenere etmiş durumdaydı. Tüm sorunlarımızı, olumsuzluklarımızı bu kendiliğinden şekillenişin yaratmış olduğu koşullarda değerlendirmek durumundayız.

Sürecimizde, ülkede ve dünyadaki genel ideolojik şekillenişini doğru tahlil edip, mevcut durumumuzdaki yansımaları doğru kavramalıyız. Genel bir yenilgi ve yenilik atmosferinden geçmekte olduğumuzu belirleyelim. Ancak, bunu kendi durumumuza gerekte yapmayalım. Bizim özgüllüğümüzde yaşananların özel şekillenişini ayrıca ve ayrıntılara inerek tahlil edelim.

Zor ve ağır bir süreç yaşadık. Bu sürecin üzerimizdeki tahribatları henüz bütünlüklü olarak aşılmış değil. Bu zorluklarla hesaplaşmak, bunların üstesinden gelme azim ve kararlılığımız bizi geleceğe taşıyacak motor işlevini görmektedir. Partideki ve parti dışındaki bu şiddetli ideolojik-politik hesaplaşma her iki cephede de bizi yetkinleştirip donatacaktır. Bu donanımın politik-ideolojik ve örgütsel sağlamlığa kavuşabilir, parti inşası noktasında önemli adımlar atmış oluruz.

Karamsar olmak için fazlaca neden yoktur. MLM'ler açısından sınıf savaşımının dışarda ve içerde nasıl sürdüğü, nasıl süreceği bilinmektedir. Yaşanan süreç sınıf savaşımının doğal bir sonucudur. Bu doğal sonuç aleyhimize bir durum ortaya çıkardı. Ancak sınıf çelişkileri, toplumsal dinamikler ve partimizdeki yeni yönelim fazlasıyla avantajlar barındırmaktadır. Bazı nicel görüngüler çoğunlukla yanlıttır. Toplumdaki çelişkilere, çelişkilerin şiddetine ve bilimsel MLM ideolojinin bu çelişkileri çözmedeki hükmüne evrensel doğruluğuna bakmak gerekir. Sadece ileriye gidenleri, olumluyu, zaferi değil, kaos zamanlarını, yenilgiyi, gerilemeyi de sahiplenmekle tutarlı bir MLM düşünceye sahip olunabilir. "Zaferin bin babası vardır, bozgun ise öksüzdür" deyiminde olduğu gibi davranmamız MLM'lerin değil, ancak küçük burjuvaların davranışı olabilir. Biz geleceğimizi bu yenilikler ve sonsuz hesaplaşmalar içinde adım adım işleyerek yaratabiliriz.

Uluslararası Komünist Hareketin tarihine bakalım. Peru Komünist Partisi'ne bakalım. 1920 sonlarında kurulan PKP ancak 1980'lerde hastalıklardan ve küçük burjuva ideolojik hegemonyadan kurtulabiliyor. Bu ne demektir? K1, dünyada genel bir devrimci dalganın estiği dönemde... Biz ise tersi bir dalganın yaşandığı bir dönemi yaşamaktayız.

Karamsar olmak için fazla neden yok. İnsanla bilgiyi (MLM) birleştirmek, kitlelerin yaratıcı gücünü harekete geçirmek ve saygınlıkla herşeyi değiştiren süreç tamamen tersine döner.

Bütün mesele bu biçimle, bugünü yadsınmak ve MLM'yi tüm ayrıntılarda referans kabul etmektir.

Anaların meclis eylemi

■ **Ankara/Özgür Gelecek:** 5 Kasım günü Ankara'da TBMM'nin Dikmen giriş kapısında oturma eylemi yapan tutsak ailelerine saldıran polis 38 kişiyi gözaltına aldı. 1300 devrimci tutsağın 23 cezaevinde başlattıkları süresiz açlık grevinin 40. gününde haklı mücadelelerinde çocuklarını yalnız bırakmayan **Didar Poyraz, Nuriye Özdemir, Zuriye Er, Cemile Özcan, Müşerref Pekkan, Fatma Alcan, Naciye Ceylan, Gülistan Demirkaya, Gülistan Vural, Sevim Demir, Gülşah Tağaç, Fadime Tokmak, Saray Geçkin, Türkan Coşkun, Fatma Önder, Şerife Önder, Cemile Atmaca, Hediye Fidan, Gönül Yıldırım, Fatma Şahingöz, Asaf Harman, Emine Sönmez, Fatma Ördemci, Zeliha Delkaya, Hayriye Tepeli, Azize Topuz, Miyase Han, Güllü Uzundiz, Cennet Demiral, Semahat Atlı, Fatma Hanbayat, Havva Karaca, Nuriye Aksaç, Hatai Canpolat, Selvi İnan, Sırma Sönmez ve Filiz Ördemci**'ye azgınca saldıran polis hepsini gözaltına alarak Güvenlik Şube Müdürlüğüne götürdü. Aileler gözaltına alınırken "Çocuklarımızı öldürtmeyeceğiz", "**Katil Polis**" sloganlarını atarak kinlerini cellatların suratına haykırıyorlar.

Tutsak yakınlarına gözaltı

■ **İstanbul/Özgür Gelecek-** Kan emiciler kana doymuyor. Devrimci tutsakların ve yakınlarının şanlı direniş ve eylemlilikleri sonucunda elde edilen kazanımların ardından yenilgi psikolojisiyle azgınlaşan sömürücüler şimdi de tutsak yakınlarına ve görüşçülerine saldırıyor. 10 Kasım 1995 günü Sağlıkçılar cezaevi'ndeki görüşten çıktıktan sonra saat 10:00 civarında katil sürülerince gözaltına alınan **Tarık Tolunay ve Mahir Yeşil**'den halen haber alınamıyor. Yine aynı gün cezaevinden çıkıp tramvaya doğru giderken faşist polislerce gözaltına alınan **Münevver İltümur ve Gülsüm Adalı** götürüldükleri Terörle Mücadele şubesinde 3 saat boyunca fiziki ve psikolojik işkenceye maruz kaldılar. Ayrıca, aynı gün saat 16:30 civarında cezaevi çıkışında **Birgül Kutan** ve soyadı öğrenilemeyen **Aysel** isimindeki bayanlar tutsak analarının tüm müdahalelerine rağmen dövülerek gözaltına alındılar. Faşizm, cezaevleri yenilgisinin ardından şimdi de tutsaklarla yakınları arasındaki bağı baskılarla yok etmeye çalışıyor. Egemenlerin bu yönelimi tamamen tutsak yakınlarını tehdit ve gözdağları ile apolitikleştirmek ve son dönemlerde toplumsal mücadelede iyiden iyie ifadelenen tutsak yakınlarının yaptırım gücünü yok etmeye çalışmaktır. Gözden kaçırılan gerçeklik ise baskıların sinmeyi değil aksine mücadeleyi daha da boyutlandıracağıdır. İşte bu olgu egemenlerin sonu olacak.

MGK'nın devrimci tutsaklara yönelik saldırısı püskürtüldü Direndikçe özgürleşiyorlar

Haber Merkezi/Özgür Gelecek-Türkiye genelindeki 23 cezaevindeki devrimci tutsakların **Buca Cezaevi** katliamı ertesinde, bu katliamın sorumlularının ortaya çıkarılıp yargılanması, Ümraniye tabutluğunun kapatılması, cezaevlerinde insanca yaşam koşullarının sağlanması ve her cezaevinin kendine özgü sorunlarının çözülmesine yönelik olarak başlatılan ve 45'li günleri bulan açlık grevi en son 7.11.1995 tarihinde Buca ve Aydın cezaevlerindeki tutsakların taleplerinin de kabul edilmesiyle sona erdi.

Zafer direnenlerin

Egemenlerin MGK güdümlü burjuva basını aracılığıyla bolca çığırkanlığını yaparak yaşama geçirmeye çalıştığı hücre tipi cezaevleri ve hak gaspları, devrimci militan tutsakların barikatma çarparak geri döndü. Geline süreci kısaca bakalım:

Bundan yaklaşık 3.5 ay önce İzmir Buca Cezaevi'nde 3 DHKP'li tutsağın gerçekleştirdiği özgürlük eyleminden sonra kendi merkezlerinde yenik düşen faşist diktatörlük hırsını cezaevinde bulunan diğer devrimci tutsaklardan almak ve saldırı temelindeki senaryolarına meşru bir zemin kazandırmak için ülke ve dünya kamuoyuna yalan ve asılsız bir dizi söylemler uydurdu. Bunu kamuoyuna iletmek görevini ise, bütün katliamcı ve saldırgan tutumlarını sürekli haklı ve meşru göstermeye çalışan MGK güdümlü satılmış kalemlerin sahipleri olan burjuva basını üstlendi. İlk daha önce can bedeli uzun mücadeleler sonucu elde edilen haklar geri alındı ve ardından saldırılar, katliamlar, hak gaspları gündeme geldi. 21 Eylül 1995 sabahı ise yüzlerce jandarma, özel tim ve gardiyandan oluşan katil sürüleri devrimci tutsaklara katliam amacıyla azgınca saldırdı. Bu saldırıda militan bir direniş örneği gösteren tutsaklar 3 DHKP savaşçısını şehit verdiler. Buca'da bulunan devrimci tutsaklar siyasi kimliklerini korumuş, eylem süreci içinde ve sonrasında tavizsiz direnişlerini sürdürmüşlerdir. Yükselen moral ve eylemlilikler karşısında acizleşen egemenler 24 Eylül günü anlaşma yönüne gittilerse de buna uygun hareket etmeyişleri sonucu tutsaklar 25 Eylül günü zindanlarda yükselen isyan ateşini körükleyip daha da bir üst boyuta vardınmak ve faşist devlete "bizi teslim alamazsınız!" mesajını vermek amacıyla açlık grevini başlattılar.

Ve ardından sardı ülkenin dört bir yanını isyan çığlığı.

Ardarda patlayan açlık grevleri, eylemlilikler, işgaller, yürüyüşler egemenlerin başına bir karabasan gibi çöktü. İçeride devrimci tutsakların apolitikleştirmeye, baskılara, hak gasplarına, onursuzlaştırmaya ve Ümraniye tabutluğunun kapatılmasına yönelik yumruklarını sıkarak başlattıkları açlık grevleri dışarıdan DKÖ'lerin, tutsak yakınlarının ve çeşitli sivil toplum örgütlerinin eylemlilikleri ile birleşince muazzam bir güç oluştu ezilenler adına, emekçiler lehine. Elbetteki bu süreçten çıkartılması gereken dersler de vardı. Karşı koyuşta oluşturulan platformların misyonunu oynamasında ve harcanan emeğin hedefini vurmasında istenilen performans tam anlamıyla alınmasa da sonuçta devrim lehine kazanımlar elde edildi.

7 Kasım gecesi Buca Cezaevi'ndeki tutsaklarla **Adalet Bakanlığı**'nın yetkilileri arasında gerçekleştirilen görüşmeler sonucunda daha önce elde edilen haklara ek olarak;

- 1-Cezaevi savcısının yerine yenisinin atanması,
- 2-Sevk ve sürgünlerin durdurulması,
- 3-Aile ziyaretlerinde soyadı tutma zorunluğunun kaldırılarak, beyan sisteminin getirilmesi,
- 4-Koşullararası ziyaretlerin kabulü,
- 5-0-11 yaş arası çocukların görüş esnasında tutsaklar tarafına geçmesinin kabulü,
- 6-Cezaevinde devamlı olarak uzman doktor bulunması,
- 7-Aramalara jandarmanın girmemesi,
- 8-Mahkemelere sadece iki sivil gardiyanla gidilmesi,
- 9-Her 6 ayda bir tutsakların sağlık taramasından geçirilmesi, hakları da kazanıldı.

Öte yandan, talepler arasında yer alan Ümraniye tabutluğunun kapatılmasına ilişkin madde Ümraniye Cezaevi'nin ilk etapta boşaltılması şeklinde gerçekleşti. Fakat egemenler köşeye sıkışmışlığın getirdiği acizlikle bu tür bir yönelime girmişlerdi. Zira, Ümraniye tabutluğunun kapatılmasını değil iyileştirmelerle birlikte hükümlü evine çevirilmesini düşünmektedirler.

Evet, bir süreci geride bıraktık. Açlık grevleri sona erdi ama yürütülen kavga halen tüm görkemiyle devam ediyor. Devrimci tutsaklar misyonlarının duyarlılığıyla hareket ederek sömürücülere gereken cevabı verdiler. Bu cevap köprüleri, CHP ilçe binalarını işgal eden basın açıklamalarıyla, oturma eylemleriyle, yürüyüşleriyle evlatlarını haklı kavgalarında yalnız bırak-

**Güneş batıp yükselse de,
Hep karanlık, zindanın dibinde,
Bir bu yana, bir o yana geçiyor devriye,
vay halime, vay halime,
Gündüz, gece, hücrenin önünde.
Siz dolaşıp, durun önümde,
zindanda.
Ebediyen tutamazsınız beni burada.
Zafere ulaşacak kardeşlerim şanlı savaşlarıyla,
Yakında, çok yakında,
Kavuşturacaklar beni ışığa.
Maksim GORKİ**

mayan ve "Kavganız Kavgamızdır!", "Evlatlarımızı Öldürtmeyeceğiz!" diyen anaların payı vardır.

Devrim mücadelesinde her devrimcinin bulunma olasılığının yüksek olduğu cezaevleri kavganın odağı olma özelliğinden dolayı hakim sınıfların yoğun saldırılarına maruz kalmaktadır. Faşizm devrimci tutsaklar üzerinde uyguladığı baskı, işkence ve katliamlarla teslim almaya, kişisizleştirilmeye ve devrim cephesinde moral bozukluğu yaratmaya çalışmaktadır. Bu yöneliş egemenlerin bunalımları, yaşadığı krizlerle birlikte boyutlanmaktadır. Fakat tüm çırpınışlar boşunadır. Yaşadığımız coğrafyada 12 Eylül AFC'si gibi faşizmin en azılı dönemini alını ak bir şekilde geçiren devrimci tutsaklar hiç bir zaman onurlarında, haklı davalarından taviz vermediler ve ne pahasına olursa olsun vermeyeceklerdir. Gücümüz haklılığımızdandır. İşte bu haklılık bizleri DEVRİM'e götürcektir.

Sanatçılar zafere omuz verdi

İstanbul/Özgür Gelecek: 7 Kasım günü **Grup Munzur, Kutup Yıldızı, Özgürlük Türküsü, Genç Ekin Müzik Topluluğu** tarafından Beyoğlu CHP İlçe binası işgal edildi. Cezaevlerindeki devrimci tutsakların yaşam koşullarının düzeltilmesi ve taleplerinin kabul edilmesi amacıyla gerçekleştirilen işgal, saat 13.30 civarında başladı.

"**Yeni Bucalar İstemiyoruz!**", "Devrimci Tutsakların Talepleri Kabul Edilsin!" yazılı pankart ve dövizlerin açılıp sloganların atıldığı eylem, CHP yetkililerinin karakteri gereği polisle girdiği işbirliği sonu-

cu, yaklaşık iki saat sonra katil sürülerinin işgalcileri zorla gözaltına almasıyla sona erdi. Gözaltına alınan devrimci sanatçılar 14 Kasım günü çıkarıldıkları DGM tarafından tutuklandılar.

Katil sürülerine direnerek zafer işareti yapan bir sanataçıya sahip olan halk faşizmi eninde sonunda tarihin çöplüğüne yollayacaktır. Bundan hiç kimsenin kuşkusuna olmasın.

Anaların zaferdeki payı büyük

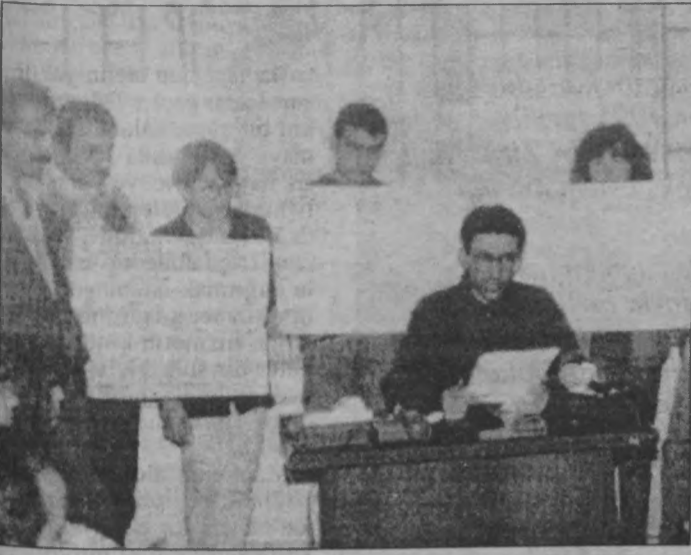
Haber Merkezi/Özgür Gelecek- Devrimci Tutsaklarla Dayanışma ve Mücadele Platformunun Gülsuyu Pirsultan Abdal Kültür Derneği'nde sürdürmekte olduğu açlık grevi 9 Kasım 1995 Perşembe günü, İstanbul Tabipler Odasında yapılan basın açıklamasıyla sona erdirildi.

Basın açıklamasında devletin cezaevlerindeki devrimci tutsaklara karşı giriştiği sindirme ve imha planlarını boşa çıkartmak ve devlet tarafından gasp edilmiş olan haklarını geri almak amacıyla tutsakların genel direnişine geçerek 43 günlük açlık grevi sonrasında "**İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek**" sloganı eşliğinde direnişlerini devletin topyekün saldırısına rağmen zaferle sona erdirdikleri belirtildi.

Ayrıca Devrimci Tutsaklarla Dayanışma ve Mücadele Platformu'nun çeşitli illerde ve İstanbul'da, pek çok yerde başlattığı açlık grevleriyle, oturma eylemleri ve işgallerle kamuoyu oluşturmalarının genel direnişin başarıya ulaşmasında önemli payı olduğu vurgulanarak, bu direnişin tutsak yakınlarına yalnızca evlatlarını ve yakınlarını desteklemek için değil, görevleri olduğu için mücadele etmeleri gerektiğini kavratıldığı belirtildi. Basın açıklamasında konuşan bir tutsak anası ise Cumhuriyet gazetesi köşe yazarı İlhan Selçuk'un 7 Kasım 1995 tarihli yazısını sert dille eleştirerek İlhan Selçuk'un bu tavrının bir aydının ve bir demokratın tavrı olmayacağını ifade etti... Tutsak anası sözlerine "**İlhan Selçuk tutsaklara hakaret ediyor, çocuklarımız durup dururken ölümü göğüslemiyorlar, onlar insanları sevdiikleri için halklarını sevdiikleri için canlarını veriyorlar. Tüm aydın ve demokratların duyarlı olamaya çağırıyorum. Çocuklarımız haklıdır ve biz analar olarak çocuklarımızı haklı davalarında yalnız bırakmayacağız.**" şeklinde bitirdi.

Sesimizi Boğamazsınız!

Haber Merkezi/Özgür Gelecek-Egemenler trilyonları bulan para cezaları, yazışları müdürlerine verilen hapis cezaları, kapatmalarla durduramadıkları sosyalist basını, çalışanlarını ve okurlarını göz altına alarak işkence tezgahlarından geçirerek durdurmaya, sindirmeye çalışıyorlar. 29 ekim sabahı, gazetelerini Serler Matbaası'ndan bürolarına götüren 10 Kurtuluş gazetesi çalışanı, 3 okur ve servis şoförleriyle birlikte göz altına alındılar. 24 ekimde ise Atılım gazetesi okuru göz altına alındı. 9 gün sonra ise Kızıl Bayrak Adana bürosu devletin kolluk güçlerince basılarak gazete çalışanı **Mahir Kayır** gözaltına alındı.

Gözaltına alındıkları günden itibaren 8 gün boyunca çeşitli işkencelere maruz kalan Kurtuluş çalışanları **Tarık Tolunay**, **Nuray Yücel** ve **Hüseyin Kılıç** adlı tıp tarafından Taksim İlk Yardım Hastanesine sevk edildi. **Fikri Hıdırlar** kendisine işkence eden polislerin; "Devrimciliği bırakacağım de, buradan ifade vermeden çık git" dediğini belirterek kendisinin kabul etmemesi üzerine işkencelerini sürdürdüklerini söyledi. Kendisiyle görüştüğümüz **Bülent**

29 ekim günü Kurtuluş gazetesi'nin 10 çalışanı ve 3 okuru gazetenin servis şoförüyle birlikte faşizmin kolluk kuvvetleri tarafından gözaltına alındı. 8 gün boyunca işkenceli sorgulardan geçirilen Kurtuluş çalışanları polisin tüm ajanlaştırma gayretlerine karşılık "Bir hain olarak yaşayacağımıza alınımız kurşuna açıktır" haykırışıyla cevap verdiler.

Bağcı "Biz göz altına pazar günü saat 9'da alındık. Biz alındığımızda toplatma kararı yoktu. Kararı pazartesi öğleden sonra getirdiler. Daha sonra da gazeteyi çıkartmamıza engel olacaklarını, bununla da kalmayıp, bütün sosyalist basını engelleyeceklerini, hiçbirinin çıkmasına izin vermeyeceklerini söylediklerini belirterek "Değil bir sayımızı 100 sayımızı dahi toplasalar bile yazılarımızı yazmaya devam edeceğiz" dediler. Daha önce de gözaltına alınan Özgür-Der Yönetim Kurulu Üyesi **Hüseyin Kılıç** ise kendisine işkence yapan polislerin, kendisine tekrar işkence yaparak "Elimizden kurtulacağımı mı sandın, ya ajan olacak bizimle çalışacaksınız, ya da seni öldüreceğiz" diye tehdit edildiğini belirterek "Bir hain olarak yaşayacağım alınım kurşuna açıktır" diye sözlerini bitirdi. 7 kasım günü merkez büroda basın açıklaması yapan Kurtuluş gazetesi çalışanları "Hırsızlığı, soygunculuğu ırz düşmanlığını meslek edinen işkenceciler gazetemize ait 40 milyon TL., 1300 Mark nakit parayı ve cep telefonumuzu gaspettiler" diye belirttiler. Daha önce de Atılım Gazetesi çalışanlarını göz altına alarak paraları-

nı, altınlarını ve kişisel eşyalarını çalanlar bu kez de Kurtuluş Gazetesi çalışanlarına aynı oyunu oynadılar. Arkadaşlarının bırakılması için merkez büroda açlık grevine başlayan Kurtuluş Gazetesi çalışanları ve okurlarına destek vermek için gelen Atılım gazetesi çalışanları **Münevver Karaaslan**, **Hacı Orman**, **Şengül Geçit**, **Enderşah Çakmakhanoglu** ile **Kızıl Bayrak** gazetesinden **Canan Kaya** polis tarafından gözaltına alınarak verilen destek engellenmeye çalışılmıştır. Ancak işkencecilerin tüm çabası boşunaydı; destek ziyaretleri ve açlık grevine katılanların sayısı gittikçe arttı.

Faşizm var olduğu müddetçe, halka düzenin teşirini yaparak, sınıflar mücadelesinde ki yerini kitlelere sunduğu alternatifler ve yönelimlerle yerine getirmeye çalışan sosyalist basın üzerindeki baskılar son bulmacaktır. Önemli olan egemenlerin bu tür faşist saldırıları karşısında sosyalist basının karşı koyuş-taki mekanizmaları yaratarak kendini ifade etmesidir. Bu ifade edişte okurlarının ve devrimci-demokrat kitlelerin destek çıkması, hayır deyişle bir ses olması son derece önemlidir.

Av. Kozan'a TİM 3 komplosu

İstanbul/Özgür Gelecek- Avukat: Kelime anlamıyla; hak ve yasa işlerinde isteyenlere yol göstermeyi, mahkemelerde başkalarının hakkını aramayı, korumayı meslek edinen ve bunu için yasaların gerektirdiği koşulları taşıyan kimsedir.

Av. Metin Kozan; bu özellikleri taşımakla birlikte farklı bir ayrıcalığıda var. Çünkü Av. Metin Kozan düzene muhalif, düzenin kitleler üzerindeki keyfi basın politikalarına, gözaltılarına, işkencelerine muhalif.

7 Ekim günü evlerinden alınarak 12 gün boyunca Aksaray TİM'de işkence gören ve sonuçta 3 çalışanının tutuklandığı Atılım gazetesine yönelik saldırının ardından yaklaşık bir ay geçmesine rağmen iddialar ve komplolar halen devam ediyor. En son, Atılım çalışanı olan ve 7 ekim operasyonunda gözaltına alınarak tutuklanan **Metin Yeşil** ve **Sevil Yeşil**'in işkence zoruyla imzalatılan ifadelerinde Av. Metin Kozan'la ilgili olarak ifadelerin yer aldığı

öğrenildi.

6 Kasım günü İstanbul İHD'de bir basın açıklaması düzenleyen Av. M. Kozan işkenceyle alınan ifadelerde belirtilen iddiaların komplo olduğunu, esas amacın özellikle DGM'lerdeki davalara giren avukatların bu tür iddia ve gözdağları ile hedeflenerek siyasi kimlik taşıyanların, düzene muhalif olanların savunmasız bırakılması olduğunu söyledi. Av. Kozan ayrıca, "Bu son komplo nun düzenleyicisi başkomiser TİM-3 şefi hakkında gerekli yasal işlemin yapılması için ilgili kurum ve makamları göreve çağırıyor ve başıma gelecek herhangi bir komplo uygulamasından, başkomiser olan TİM-3 şefinin sorumlu olacağını açıklıyorum" dedi. Öte yandan halen Sağmalcılar Cezaevi'nde yatmakta bulunan **Metin Yeşil** yazılı bir açıklama yaparak olayı doğruladı.

Bilindiği üzere ilk komplo iddialar sadece Cumhuriyet Baycılığı tarafından sorgulanabiliyor.

Fakat yine bilinir ki, yaşadığımız coğrafyada siyasi kimlik taşıyan insanların savunmasını yapan avukatlar keyfi olarak gözaltına alınıyor ve günlerce işkenceli sorgulardan geçiriliyor, hatta bazen Av. **Fuat Erdoğan**'da olduğu gibi yargısız infazların boy hedefi haline gelirler.

Avukatlar üzerindeki bu tür baskılara karşı başta meslekdaşları ve tüm kamuoyu duyarlı davranmak zorundadır. Çünkü kendi sorununa sahip çıkamayanlar insanlık onurunu ve haklarını kaybederler.

Özgürce

Bulut Çicek

İzmir'de selde ölenler mi sapık, Akşam gazetesi yazarı mı?

Biz küçükken, inanırdık büyüklerin yalanlarına ve yalan pembe vaatlerine. Memlekette, çalışana iş mi yoktu! O aç ve yoksul kalkanlar çalışmaktan kaçan, tembelle yaratıkardı. Bakan Vehbi Koç çalışarak hamallıktan, Sabancı ise su satarak zengin olmuşlardı... Ol hikaye böyle anlatılırdı... Sanırım şimdi de aynı hikaye çocuklara yutturulmaya devam ediliyor.

Büyüklerin, bizzat yaşam savaşında gerçeği gördükleri halde neden böyle bir bakış açısına sahip olduğunu elbette, beyninin sömürücüleri tarafından bombardımana tutularak imha edilmesine ya da alıştırıldıklarına bağlayabiliriz. Bu tür aldatılmış insanlar kendisi için değil, düşmanı için düşünmeye, onu savunmaya ve hatta onun için savaşmaya koşullandırılmışlardır.

Bu tür, kendine, kendi gerçeğine karşı düşünüş tarzını yaratan sömürücü kompradorlar kuşkusuz kendi sınıfları açısından başarılıdır. Ellerinde onca basın-yayın kuruluşu bulunurken, onca yazılı-sözlü olanaklara ve para için anasını bile satacak tiyneyetsizlere sahipken elbette toplum bu faşist bombardıman karşısında zor tutunacaktır.

Böylestir bir bombardımanla beyni dumura uğratılmış çevremiz; iş mi yok çalışacak! Çalışmayanlar beyni yoksalı, çalışanlar zengin oluyor masallarını dinleyerek büyüdüm... Tabiki ilk gözlemim yine çevrem üzerinedir; Babam, çalışma hastası denebilecek bir emekçiydi. Sabah ezanıyla kalkar işe gider, akşam herkeslerden sonra işten dönerdi. Pazarı bayramı yoktu. Evde kaldığında da kırık-dökük tamiratıyla uğraşır. Felsefesi de; "eşek gibi çalışıp, bey gibi yiyeceksin" dil.. Deyim uygunsuz eşek gibi çalıştı. Ama hiçbir zaman bey gibi yiyemedi... Diğer eşek gibi çalışanlarda öyle... Ve ben, daha sistemin çığırını öğrenmeden bile önce; çalışarak alınterimle zengin olunamayacağını pratikten öğrendim. Bu tez külliyen yalandı.. İkinci yalan, çalışana iş olduğu yalanıydı.. Üstelik günden güne de artıyordu. Şu anda 2.5 milyon işsiz bulunduğu belirtiliyor ki, gerçeği bunun en az iki katıdır.

Bunu şunun için anlatıyorum : Bizi kendi gerçeğimize karşı şekilde düşündürülen, bu adı oyunda rol alan çanak yalayıcısının birisi gençlerde "Fakirin böylesi sevilir mi" başlığıyla bir yazı yazmış, Akşam gazetesi'nin 9 Kasım tarihli sayısı, 8. sf.sındaki lağım aktarıcısında **Memeduh Bayraktaroglu** isimli bir yazar. Köşenin adı da "Umuda doğru".

Gazete sahibi **M.Ali Ilıcak**'ın ne madrabaz olduğunu, günlük, diğer sahibinin sesi gazetelerden okuyor, Tv.lerden izliyoruz. Emekçi halktan vergi adıyla soyulan paralarını nasıl onlara peşkeş çekildiğini öğreniyoruz. Bunlar birbirine girince bütün kirli çamaşırları ortaya döküyorlar, bizlerde neler olduğunu öğrenmiş oluyoruz. Halkı, kuponla Tv. vereceğiz diye kandıran, peşpeşe gazete fiyatını katlamalı artıran Akşam gazetesinin kahramancık yazarı **M. Bayraktaroglu**; daha sonra (13 Kasım tarihli yazısında) en fazla övgü ve sövgü aldığını söylediği 9 Kasım tarihli yazısında; İzmir'de sel cinayetinde ölenlere verip-veristiyor: "Fakirmiş, geçekonda da yapıyor musun.. Acıyıyor muyunuz kendilerinize?.. Haydi oradan maskaralar" diyerek yazısına başlıyor yalaka yazar. "Gelip dere yatağına ev yapıyorsunuz, sonra da başlıyorsunuz ağlaşmaya. Devlet nerede, devlet yok mu? diye Devlet mi çağırırdı sizi oraya?" diye soruyor ve kesinlikle orada yaşayanların fakir olmadığını, "fakirliğin yalan olduğunu, devletin genel müdüründen çok daha fazla, polisten ve ast subaydan ise 3-4 misli fazla gelire sahip olduklarını" iddia ediyor utanmadan. Ve oradaki ölen eceli gelen köpek cesaretiyle hakarete bulunuyor; soytarı olduklarından tutun, haftalık sakallı olmalarından, yıkanmamalarından, kirli elbiseyle dolaşmalarından, çocuk yapan geri zekalı sapık olduklarından... söz ediyor.

Çok beğendiğim bir söz vardı; "gerçeği görmeyen aptaldır ama görüp de söylemeyen alçağın tekdiri" diye. Şimdi bu yalaka yazar; işsizliğin boyutunu, insanların köylerinden zorla göç ettirildiğini; köylerinin-evlerinin yakıldığını; geldikleri yerde konut yeri gösterilmediğini; iş olanağı sunulmadığını bilmiyor mu? Belki de hepimizden iyi biliyor. Ama sahibine sadık olduğundan yal yediği çanağa pislemiyor!.. Bir soyguncu tüccar batarken yada daha fazla kazanmak için, devletin halktan zorla aldığı vergiden kredi isteyene alkış tutan ve orada devletin görevi olduğunu düşünün yazar; köyü yakılan, evi yıklanan ve sürgüne gönderilen birine, "seni devlet mi çağırıyor?" diye soruyor. Gecekonduların, bu düzenin bir yan ürünü olduğunu bilmiyor musasına saldırmıyor. O kadar alçaklığı, sözde beyefendi geçinen burjuva piçi, gecekondu oturanlar için, evlerinin çocukları daha değerli olduğunu söylüyor ve "geri zekalı sapık için, çocuk yapmaktan kolay ne var? Atar karayı aşıya, çıkar horoz gibi üstüne. "bey kadıkada beşiktaş" işi, yeni bir çocuk yapabilir" diye aşağılık bir mantığa dayandırıyor.

Hem bir genel müdürden daha fazla gelire sahip olup hem de açlık ve soğuk içinde gecekondu oturmaya tercih etmenin, ve de gecekonduyu bir çocuktan daha değerli tutmanın mantıklı yanını, bu kadar insan kafayı yemediğine göre, bir insanın insanlığıyla nasıl bağdaşacağını açıklayamayan yazar, tam bir pislik olarak hakaretlerde bulunuyor.. Az maaş alan genel müdür yiyor-ıçıyor, rahat yaşıyor ama birileri daha fazla gelire sahip olduğu halde aç-açıkta ve soğukta titreyerek yaşamayı tercih ediyor. Bu mümkün müdür?

Gecekondu dediğin, yoksulun, evsizin bir umudu! Sokakta kalmanın, hemde o canım bebelerle birlikte aç ve açlık kalmamın ne olduğunu bilmesini, bunu yüreğinde hissetmesini tabiki bu burjuva piçinden beklemiyoruz. O, efendilerinin lüks kırntılarından otlanırken, kaloriferli dairelerde oturur, özel arabalarla dolaşırken vede beynini satmışken elbette bunu anlayamaz.

Bizim beklemediğimiz ve istediğimiz; bu düzenin uşaklarına, boyalı basınlarına, yetkililerin oyunlarına hala inanan ve bu faşist düzenden bir umut beklentisine giren emekçi yoksul insanların bu oyunlara daha fazla aldanmamasıdır. Zaimlerin, soyguncuların, emperyalistlerin ve uşakların kalantor patronlarla omuz omuza vermiş büyük toprak ağalarının düzenine kanmamalarıdır. Böyle köşe yazarı yalakaların beslendiği çanağı da parçalamalarıdır... Zira kendi davası için düşünmeyenün düşmanın davası için düşüşeceği gün gibi ortadadır.

Evet, Akşam yazarı kendi sınıf davası için savaşıyor, efendilerine hizmet ediyor. **Fakat biz emekçiler kendi sınıfımız için ne yapacağız? Kendi davamız için düşüşüyor muyuz?**

Beşikçi: "değişik değil-karışık"

■ Ankara/Özgür Gelecek- Yazdığı yazılar ve düşüncelerinden dolayı uzun süredir cezaevinde yatmakta olan yazar İsmail Beşikçi ve yayıncı Ünsal Öztürk'ün duruşmalarına 10 Kasım günü Ankara DGM'de devam edildi. Duruşma öncesi Ankara Düşünce Özgürlüğü Girişimi tarafından "8. madde aldatmacasına hayır" adıyla kamuoyuna yapılan açıklamada herkesin bu duruşmaya katılarak tanıklık yapması istendi. İsmail Beşikçi, yeni 8. maddenin yasalarda herhangi bir değişiklik getirmediğini aksine, eskiden 50 milyon ile 100 milyon para cezasının bu yeni maddeyle 100 ile 300 milyon para cezalarına çevrildiğini dile getirerek "Terörle Mücadele Yasası yeni birşey getirmiyor. 8. maddede ki değişiklik yeni kanışıklıklar getirmektedir" dedi. Bunun yanında sorunun Kürt sorunuyla ilgili olduğunu, bu sorun çözülmeden hukuksal sistemin sağlıklı bir şekilde işlemeyeceğini de vurguladı. Yayıncı Ünsal Öztürk'te yaptığı savunmada 8. madde aldatmacasına değinerek "8. madde tamamen kaldırılmalıdır" dedi.

Dikkat ! Mehmet Ağar mahkemelik

■ Ankara/Özgür Gelecek- Çağdaş Hukukçular Derneği'ne bağlı avukatlar, eskinin emniyet genel müdürü, şimdinin çiçeği burnunda milletvekili adayları Mehmet Ağar hakkında suç duyurusunda bulundu. ÇHD yaptığı açıklamada suç duyurusuna neden olarak Mehmet Ağar'ın 1 Kasım günü daha önceden görevinden ayrılmasına rağmen Ankara caddelerinde emniyete ait kamu araçlarıyla gövde gösterisi yapıp, trafiğin doğal akışını bozmasını gösterdi. Açıklamada, "Mehmet Ağar ve bu şova katılan diğer polisler, Başkent'in ana yollarını ve TBMM'nin çevresini kamuoyuna ait araçlarla trafiğe kapatarak 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası'nı açıkça ihlal edip, halkı tedirgin eden bu eylemlerini Kızılay Meydanı dahil Başkent'in ana bulvarlarında sirenlerle toplu geçit yaparak sürdürmüşlerdir. Oysa eyleme katılan polislerin görevleri başında bulunması gerekmektedir" denildi. Olayın başka bir boyutu da daha önce yaşadığımız işçi-memur ve öğrencileri "izinsiz" gösteri yapıp yine aynı yasayı çiğnedikleri gerekçeleriyle alanlarda copleyıp, gözaltında günlerce tutup, işkence tezgahlarından geçiren polisler aynı eylemi yapınca çifte standart uygulayıp, meydan onlara bırakılıyor. ÇHD, başta Mehmet Ağar olmak üzere olaya katılan diğer katılımcılar hakkında suç duyurusunda bulundu.

Sivas Şehitleri 37 değil, 35

✓ Sivas katliamında 37 aydın, ilerici ve devrimci insanın katledildiği bilinmekteydi. Fakat **Akıncı Yolu** dergisinin 1 Kasım 1995 tarihli 7. sayısında çıkan yazıda, bu sayının 35 olduğu görülmektedir. Zira, **Akıncı Yolu** ve anlayışı katliamda ölen iki kişiyi sahiplenerek "eylem anında ölmüşlerdir" demektedir.

✓ Katliamın; tüm demogojilere ve sahte söylemlere rağmen faşist diktatörlük tarafından hazırlanarak radikal şeriatçılarla birlikte gerçekleştirildiği gerçeği kitlelerden saklanamadı. Sivas İl İdare Mahkemesi aldığı bir kararla Sivas olaylarında devletin sorumluluğunun bulunduğunu belirterek mağdurlara tazminat ödenmesine karar verdi.

Haber Merkezi/ Özgür Gelecek- 2 Temmuz 1993 Sivas katliamının ardından yaklaşık 2 yıl geçti. Olayın nedeni ve niçinleri üzerine çokça şeyler yazıldı-çizildi. Tüm demogojilere ve sahte söylemlere rağmen olayın faşist diktatörlük tarafından hazırlanarak radikal şeriatçılarla birlikte gerçekleştirildiği gerçeği kitlelerden saklanamayarak teşhir oldu. En son, 37 kişinin öldüğü katliamın mağdurlarına tazminat ödenmesinin Sivas İl İdare Mahkemesi'nce kararlaştırılmasında bunun bir kanıtıdır. Gerçi alınan bu karar devletin olaylarda müdahalesinde kusurlu davrandığı gerekçesiyle alınmış olsa dahi, bu TC'nin faşist yüzünü ve katliamcı politikasını gölgelememektedir.

Zira, bu devlet Ümraniye çöplüğünün patlaması sonucunda ölen insanların adına utanç abideleri dikecek, yeni çöplük bombalarına hayır diyerek isyan eden bir mahalle halkına tekme-tokat saldıracak ve ertesinde "özür diliyoruz ya daha ne istiyorsunuz" diyecek kadar pişkin ve bir o kadar da ikiyüzlüdür. Öte yandan, katliamda 37 aydın, ilerici, demokrat insanın öldüğü bilinmekteydi. Fakat **Akıncı Yolu** dergisinin 1 Kasım 1995 tarihli 7. sayısında çıkan yazıda bu sayının 35 olduğu görülmektedir. Şöyle ki; Sivas Katliamını "Şanlı Sivas Kıyamı" olarak nitelendiren **Akıncı Yolu** ve

anlayışı yangında ölen Ahmet Alan ve Ahmet Öztürk'ün kendi şehitleri olduğunu ve diğer 35 kişiyle birlikte anılması gerektiğini vurguluyorlar. Şeriatçı şiddeti savunan **Akıncı Yolu** "şehitlerin intikamı" başlıklı söz konusu yazıda, "Allahsız adalet, şeriat adaletinin yerini tutamaz ve şehitlerin intikamını alacak, mazlumların ahının hesabını soracak olan da yine bizleriz ve bunu KISAS ruhu ile büyük bir zevkle yerine getireceğiz" demektedir. Bu sahipleniş ve açıklamalara göre Sivas katliamında hedeflenerek öldürülen 37 kişiden 35'i şehit olarak adlandırılmalıdır. Öte yandan radikal şeriatçıların anlayışları ve eylem çizgileri ayrı bir konu başlığını teşkil ederken şu gerçeğe hatırlatmakta fayda vardır.

Bugün radikal şeriatçılar halkla düzen arasındaki çelişkilerde halktan yana değil egemen sınıflardan yanadır, sömürülenlerden değil sömürülenlerden yanadır. Özcesi; proletaryadan değil burjuvaziden yanadır. Getirmek istedikleri sadece dini otoritenin tahakkümüdür. Zira, ne kapitalizme, ne de emperyalizme özde karşı değildirler. Çünkü yarın kendi ideolojilerinin hakim kılınması durumunda sınıfların ortadan kaldırılmasını değil, sınıfların dini otoriteyle yaşamasını sağlamaya çalışacaklardır.

Sivas katliamı davaları sonuçlanıyor

Ankara/Özgür Gelecek- ÇHD bünyesinde oluşturulan Sivas Katliamı Davası Avukatlar Bürosu katledilenlerin yakınları ve katliamdan sağ kurtulanların İçişleri Bakanlığı aleyhine, Sivas İl İdare Mahkemesi'ne başvurarak açtıkları tazminat davaları sonuçlanmaya başladı.

Sivas İl İdare Mahkemesi, Anayasa'nın 125. maddesi ile 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 11. maddesine göre Sivas olaylarında devletin sorumluluğu bulunduğunu belirterek "Protesto eylemlerinin

başlamasından otelin yakılmasına kadar geçen yedi saate yakın bir süre, kalabalığı dağıtmaya veya başka şekilde etkisiz hale getirmeye yönelik çalışmaların yetersizliği ya da dağıtılması halinde başkaca olaylar çıkabileceği endişesiyle dağıtmak istemeyen idarenin hizmet kusurunun bulunduğu, hizmetin kötü işlemesi hatta bir süre hiç işlememesi nedeniyle olayların vuku bulduğu sonucuna ulaşılmıştır" denildi.

Mahkeme aldığı bu karara bağlantılı olarak olayda katledilen şair **Uğur Kayar**'ın kardeşlerine 400 milyon TL, olaydan kendi çabalarıyla sağ kurtulan mağdurlar **Çiğdem Gülhan**, **Hülya Kaderoğlu**, **Olgun Şensoy**, **Nurhan Metin**, **Türkan Pehlivan**, **Cemdirahşan Cilasun**, **Bekir Delibaş** ve **Neval Ogan**'a ayrı ayrı 150'er milyon TL manevi tazminat ödenmesine karar verdi. Mahkeme kararından sonra davayla ilgili basın açıklaması yapan ÇHD Genel Başkanı **Av. Şenol Şenel Sarıhan** şunları söyledi. "Yargının, katliamda devlet sorumluluğunu saptaması son derece önemlidir. Bundan daha da önemli olan, Sivas İl İdare Mahkemesi'nce olayın Cumhuriyet rejimi aleyhine bir kışkırtma olduğunun vurgulanmasıdır. Ankara DGM'te temyiz ettiğimiz kararında, olayları kendiliğinden gelişen sıradan bir toplumsal tepki olarak değerlendiren, sanıkları neredeyse mazur görürken, Sivas İl İdare Mahkemesi, eylemi Cumhuriyet rejimi aleyhine bir kalkışma olarak değerlendirmiştir." dedi. Görüldüğü gibi alınan bu kararlar TC. Anayasası'nın yorumlama ve uygulamadaki muğlaklığını bir kez daha ortaya koyuyor.

Ayrıca, TC'nin katliamlar yönünden dosyası o kadar kabarık ki, bu noktada her mağdura tazminat paraları ödemeğe kalksa, buna ne gücü ne de bütçesi yetecektir. Çünkü, TC. tarihi, bugün de dahil, katliamlarla, köy boşaltmalarla yakma ve yıkımlarla doludur. TC. "bahşettiği" paralarla mağdurların mağduriyetini gideremez, hesap vermektен kurtulamaz. Halk er ya da geç bu katliamların hesabını sormayı bilecektir.

YÖK'ü kabul ettiremezsiniz!

İstanbul/Özgür Gelecek-3 Kasım günü lise ve üniversite öğrencilerinden oluşan yaklaşık 150 kişi Taksim Meydanı'nda toplanarak bir basın açıklaması düzenlediler. Basın açıklaması; eğitimin paralı hale getirilmesi, okullarda polis ve özel güvenlik birimlerinin yerleştirilmesi, eğitimin bilimsellikten uzaklaştırılması ve YÖK'ün faşist uygulamalarına yönelik protesto eylemi niteliğindedir. Öğrenciler eylemlerini gür sesleri ile haykırdıkları sloganları, marşları ve çektikleri halaylarla devam ettirdikleri sırada faşist polislerin saldırısına uğradılar. Katiller aralarında İDLB (İstanbul Demokratik Lise Birliği) Yazışmaları Müdürü Kelime Kurt'un da bulunduğu yaklaşık 40 öğrenciyi gözaltına aldılar.

Sıradan bir basın açıklamasını bile korsan gösteri olarak değerlendiren egemenler Taksim Meydanı'nda toplanan öğrencilere azgınca saldırarak 40 öğrenciyi gözaltına aldılar.

"Yaşasın Demokratik Üniversite!", "Kırıntı Değil, Dünyayı İstiyoruz!", "Polis Dışarı, Bilim İçeri!" şeklinde slogan attılar. Bu arada bol miktarda KP-İÖ, Ekim, EGK, Demokratik Üniversite Platformu adına pullamalar yapıldı. Kitle hep birlikte söylediği Çav-bella türküsünün ardından dağıldı.

Egemen sınıflar en ufak hak arama ve demokratik taleplerde kitlelere baskı ve şiddetle göz kırpmaya çalışıyor. Bu arada toplumun en canlı dinamiğini oluşturan gençlere de ayrı bir önem gösteren sömürücüler "ağaç yaşken eğilir" atasözlerine uygun hareket ederek hem gerici-yoz eğitimleri ile duyarsız, düzen içinde hapsedilmiş genç nesil yaratmaya çalışıyor, hem de düzen

dışına kayan gençliğe şiddet uygulayarak, gözdağı ve tehditler savurarak sindirmeye çalışıyor. YÖK'ün kurulmasının Amacı anarşi kaynağı(!) olarak gösterilen öğrencilerin, 12 Eylül sonrası eğitim sistemiyle büyük oranda asosyal, depolitize edilmiş ve düzene uygun birer robot haline getirilmesidir. Bu amaç; öz itibarıyla, gençliğin, faşizmin uysal köleleri ve geleceğin sömürücüleri olmasına hizmet etmektedir. Bu politikaya hayır demek ise onurluca yaşamı savunan herkesin en meşru hareketi olmalıdır. Sadece hayır demek de yetmez. Bunun gereklerini yerine getirmek, toplumsal kurtuluş mücadelesinde misyonumuza uygun olarak hak ettiğimiz yerde savaşmak gerekmektedir.

İZMİR

Kırıntı Değil Dünyayı İstiyoruz!

İzmir/Özgür Gelecek-6 Kasım günü saat 12.15'te Ege ve 9 Eylül Üniversitelerinde okuyan yaklaşık 500 öğrenci Ege Üniversitesi İletişim Fakültesi önünde toplanarak YÖK'ün 14. kuruluş yıldönümünü protesto gösterileriyle kınadılar. Öğrenciler, üzerinde YÖK-MGK-Polis yazılı bir maketi yakarak alkışlı protesto eylemi gerçekleştirdiler. Öğrenciler adına konuşma yapan bir kişi üniversitelerin bilimsellikten uzaklaştırıldığına dikkat çekerek paralı eğitimi teşhir edici vurgular yaptı. Konuşma esnasında öğrenciler sıkça, "YÖK'e Hayır!",

Emperyalist ihtiyaçlara göre eğitim

Haber Merkezi- 13-17 Kasım 1995 tarihleri arasında 15. Milli Eğitim Şurası toplanıyor. Hazırlık dökümanlarından öğrendiğimize göre, bu şura eğitimde "yeni düzenin yapılanmayı" amaçlamaktadır. Bu projenin ana hedefleri ile Türkiye demokratik öğretmen hareketinin, halkçı aydınların ve öğrenci gençliğin yıllardır eğitimde savunduğu hedefler taban tabana zıttır.

Bu gerçekliği gören Öğretmen Dünyası adlı aylık meslek dergisinin basın kuruluşlarına gönderdiği 17 Ekim 1995 tarihli yazıda, belli Kemalist düşünceler ve baskı açıları mevcut olmakla birlikte, öz itibarıyla Türk hakim sınıflarının ve emperyalizmin eğitim sistemi üzerinde "Gümrük Birliği'ne giriş" ve "Yeni Dünya Düzeni" söylemleri altından yaratmaya çalıştığı eğitim programı ve sistemi eleştiriliyor.

Şöyle ki; "Milli Eğitim Bakanlığı tarafından çoğaltılıp ilgililere dağıtıldığı anlaşılan 'Eğitimde Reform Çalışmaları' başlıklı 44 sayfalık metin 'üretilebilir mal ve hizmetlerin pazarlanmasında köklü değişiklikler yapılmakta' olduğundan hareketle 'milli sınırlar kalkmakta, gümrükler yok olmaktadır' diyor. (Eğitim Reform Çalışmaları s.9)

Bu ifade, rapora rengini veren yönetici sınıflarımızın ulusal bir devletten vazgeçmiş olduğunu gösteriyor." diyor Öğretmen Dünyası.

Öte yandan Milli Eğitim'in şura öncesi hazırlanan **Ön Komisyon Raporları**'nda da olgu şu şekilde ifade ediliyor:

"Küreselleşmenin amacı, sonuç olarak ortak normları olan bir dünya sistemi yaratmaktır. Türkiye bu yeni dünya düzeninde yerini alabilmek için çok büyük çabalar göstermektedir." (ÖKR syf 169-170)

TUSİAD'ın 1990'da yayımladığı "Türkiye'de Eğitim" adlı raporda da komprador patronların eğitim sistemi üzerindeki düşünceleri ve talepleri kendisini açıkça ifade ediyor:

"Avrupa Sanayiciler Yuvarlak Masası adlı birlik, teşkil ettiği eğitim ve insan gücü daimi komiteleri ile, 1983 yılından beri eğitim çalışmalarını aralıksız sürdürmekte; enformasyon toplumuna dönüşen ABD ve Japonya'daki yenilikleri izlemekte ve Avrupa ülkeleri arasında eğitim sistemlerinin ahenkleştirilmesi ve eğitim belgelerinin standartlaştırılması için raporlar hazırlamakta ve yetkili makamlarla işbirliği yapmaktadır" deniliyor. Tüm bu söylemler meseleyi açıkça ortaya koymaktadır. Komprador patronlar ve büyük toprak sahipleri emperyalizme olan göbekten bağımlılıklarının getirdiği politikayla hareket ediyorlar ve siyasi-ekonomik sömürünün eğitim sisteminde de emperyalizme ve ihtiyaçlarına endekslenerek yaşantı bulmasına, sürdürülmesine çalışıyorlar.

Öğretmen Dünyası dergisi ise

bu gerçekliğe Kemalist bir bakış açısıyla yaklaşarak (Bu yaklaşımdaki yanıtı: "Ülkemizin bağımsızlık savaşını başarıyla sonuçlandırdığı" şeklindedir. Oysa ki, görüngüde kazanılan bağımsızlık emperyalizme bağımlı bir devlet yaratmadan öteye gitmemiştir.): "...bütünleşmek istenen dünya da bu dünyadır. Eğitim projeleri için kesesini açan uluslararası finans kurumları, bunun bedelini Türkiye halkına çok ağır ödetmek niyetindedirler. Ruhunu satın almış, direnci kırılmış, kendilerine karşı gelmeyi asla düşünmeyecek kuşaklar yetiştirerek... Oysa içi ne kadar boşaltılmış olursa olsun Türkiye eğitim sistemi, ulusal bir devleti, bağımsızlık onurunu esas almıştı." demektir.

Emperyalizm kendi ihtiyaçları doğrultusunda insan yaratma çabası içindedir, kendi güdümlerinde hareket eden robotlaşmış insanlar. Emperyalizmin ve komprador kapitalistlerin bu türden kirli oyunlarına, sömürü çarkına endekslenmiş; duyarsız, asosyal insan tipine hayır diyelim. Burjuvazinin artık açıkça çığırkanlığını yaparak dile getirdiği özlemlerini, çıkarlarına uygun eğitim sistemi yaratma çabalarını boş çıkaralım. Aksi takdirde sömürü çarkının bir dişlisi olacak ve sınıfamıza ihanet edeceğiz. Bu tür bir insanlık suçu işlemek istemiyorsak şimdiden olaylar karşısında uyanık olmak ve sınıf mücadelesinde hak ettiğimiz yetkileri almaya zorundayız.

Dolaysızca

Ferhat Ali

A.Öcalan'ın Clinton'a mektubu

Bu köşede ısrarla ve döne döne açıkladığım ve kesin bir kararlılıkla savunduğum şey, burjuva-milliyetçi eğik düzleminde kökleşen PKK'nın, ulusal devrimci hareketi düzen içiliğe doğru burjuva-reformizmine heba eden yola girdiği ve nihayet Kürt sorununu "uluslararasılaştırarak" "Yeni Dünya Düzeni"nin emperyalist efendilerine havale ettiği'dir. Bu geçen her gün büyük bir kuvvetle doğrulanmaktadır.

PKK'nın "sosyalizmi" burjuva milliyetçiliğine uyarladığını da, milliyetçilik, dincilik ve bozarak sosyalizmden arakladıklarından oluşturduğu bulamaçla özellikle son yıllarda devrimci öğelerden son hızla uzaklaşarak tam tersi rotaya koşar adım nefes nefese yaklaştığını ve sözde sosyalizmin yalnızca güneşin bir damla suda yansıdığı kadar kendinde yansıdığını da bu köşede kaç kez açıkladım bilemiyorum.

Okura yeniden anımsattığım bu tespitlerimi makalemin iskeletini kurmak için yeniden aktarma gereği duydum. Şimdi artık Öcalan'ın Clinton'a mektubuna geçebiliriz.

Mektup 22 Ekim 95 tarihli **Özgür Politika** gazetesinde (yurt dışında günlük yayınlanan) baş sayfadan Öcalan ve Clinton'un resimleri ile birlikte çarpıcı bir biçimde yayınlanmıştı. Sayın Başkan diye başlayan mektup, Kürt sorununun çözümü için en büyük emperyalist bir ülkenin başkanından yardım isteyen içerikle yüklü ve bunun için de tek tarafı ateşkes önerisini ısrarla dile getiren istekle; samimiyetini dile getiren vurguyla örüldü ve asıl önemlisi de PKK'nın ideolojik anlamda klasik komünist partilerden farklı olduğu ve de her türlü terör faaliyetini red ettiği Clinton nezdine taahhüt edilerek Clinton'un ikna edici ağırlığını koymasına dileğiyle son buluyor. Pek tabii mektupta PKK'nın Türkiye'nin mevcut sınırlarını değiştirme ve mutlaka ayrıma gibi ısrarlı bir çabalarının olmadığı da özenle dile getirilmiştir.

Dolaysızca söylemeliyim ki, PKK, burjuva milliyetçiliğinde adamaklı kökleşmiş, Kürdün "özgürleşmesini" emperyalistlere havale etmiş, daha da önemlisi, geri dönülmez bir biçimde emperyalist reformizme yelken açmış bir rotaya iyiden iyiye kilitlenmiş bulunuyor. Bunun için sayfalar dolusu teori yapmaya gerek yok. Daha önce söylediklerimi bir yana koyarak yalnızca Öcalan'ın bu son mektubuna dayanarak konuşsak bile bu sonuca varırız. İşte mektupta seslendirdiği iki önemli pasaj:

Sayın Başkan;

Mevcut durumda da Partimiz koşulsuz barışçıl bir çözümün bütün bunlara rağmen kabul etmektedir. Bize öldürme amacıyla saldırı yapılmazsa hiç bir saldırıda bulunmayız. Böylece tek tarafı bir ateşkes sürecini yeniden başlatabiliriz.

Şunu bir kez daha taahhüt ederim ki Partimiz ideolojik anlamda klasik komünist partilerden farklı olduğu gibi, Türkiye'nin mevcut sınırlarını değiştirme ve mutlaka ayrıma gibi ısrarlı bir çabamızın olmadığını belirtmek istiyorum... Ayrıca her türlü terör faaliyetini de reddediyoruz.

Görüleceği gibi Öcalan, Kürt sorununun çözümünü en büyük emperyalist devlet başkanına havale etmekle kalmıyor, daha da önemlisi, Clinton'un güvenine mazhar olmak için, ideolojik bazda komünist partilerle aynı paydaşı paylaşmadığını da özellikle vurguluyor. Bu, sosyalizmi en iyi biz temsil ediyoruz diyen Öcalan ve partisi için büyük bir talihsizlik olmuştur. Günümüzde iki temel ideoloji var. Biri proleteryanın, diğeri burjuvazinin. Bunun dışındaki her ideolojik yapılanma, her alt ideolojik şekilleniş, bu iki ideolojinin şemsiyesi altında yer edinir. PKK lideri ağzından komünist ideolojiyi savunmadığını apaçık seslendirmiş bulunuyor. Ve bunu yapmakla PKK gerçeğe dönmüş oluyor. Burjuva milliyetçi bir örgüt ancak burjuva ideolojisi kulvarında yol alabilir. Ne var ki, başka yerlerde başka şeyler söyleyen PKK'nın Clinton'a mektubunda bunu söylemesi ve hemen akabinde her türlü teröre karşıyken açıklamasında bulunması bu örgütün kötünde kötüsü bir pragmatizmden ne oranda medet umduğu gerçeğini gözler önüne sermesi bakımından ve daha da ötesinde devrimci silahlı mücadelede kökleşmeye çalışan örgütleri yeterli silahlı savaşım vermemekle eleştiren ve yerden yere vuran PKK açısından kötü bir talihsizlik olmuştur. Ne var ki, bu açıklamanın iyi bir yanı da olmuştur. Öcalan ideolojik olarak komünizmin tabanına dayalı olduğunu söylemekle bizim PKK'yı sosyalizmi milliyetçiliğe uyarlıyor eleştirmizi de dolaylı olarak doğrulamış oluyor. Öte yandan her türlü faaliyetini reddediyoruz açıklamasıyla bir zamanların Gorbaçov'unu anımsatması bir yana devrimci terörü de reddettiğini tanıtlamış oluyor. Ve böylece başından beri vurguladığım şu saptamanın da lehine konuşmuş oluyor: PKK, halkın aşağıdan gelen dolaysız zorlamasını, yıllardır sürediden o görkemli ulusal devrimci hareketi sağa adımlamaya kurban etmektedir.

Öcalan'ın bu son mektubunu dikkate alarak şunu söyleyebiliriz ki, PKK'nın işçi partisi adlandırması da boş bir söz olmaksızın öte bir anlam ifade etmiyor. Zira bilinir ki, önemli olan kullanılan değil, tutulunan yerdir. Ve bu yer Öcalan'ca apaçık dile getirilmiş bulunuyor.

PKK, önderinin ilk elden açıklamalarıyla sosyalizm ve iç savaş programını temel alan devrim karşıtındaki tutumunu ve durduğu zemini herkesin anlayabileceği dille proletaryanın sınıf düşmanının nezdinde belirlemiş bulunuyor. "Yeni Dünya Düzeni" altında bir yer kapma uğruna emperyalizmin yedeğine düşme tehlikesini bile bile kendi emekçi köylü dinamiğine ve sınıfa dayanma yerine, uluslararası burjuvaziyi yaslanma tutumunu PKK'nın son yıllarda özellikle benimsediği tutum olmuştur. Ne var ki bu tutum her burjuva milliyetçi hareketin eninde sonunda içine girdiği malum güzergahtır. Son kongresinde orak çekici kapı dışarı etmesi boşuna değildi. Önce orak-çekici, sonra komünist ideolojiye karşı açık tutum ve nihayet en sonunda emperyalist dayatmayla her türlü teröre mektupta bilinen karşı çıkış. Ve daha sonu gelmez emperyalist istekler... Bir kez bu yola girildi mi emperyalizme taahhütlerin sonu gelmez.

Belirtilmeliyim ki, PKK bu yolla uluslararası burjuvazinin bir eklentisi olmaktan kurtulamayacak ve kendi saygınlığını kendi elleriyle tüketip yokedecektir.

İZMİRDE SEL FELAKETİ: 59 İNSAN ÖLDÜ, 21 KİŞİ YARALANDI, 400 EV İSE KULLANAMAZ HALE GELDİ

Göçe zorlanıp, sele kurban edilen halkın isyanı

İzmir/Özgür Gelecek- 4 kasım günü İzmir'de başlayan şiddetli yağmur kısa sürede sel felaketine dönüştü.

Sel felaketi özellikle **Yamanlar**, **Örnekköy**, **Semikler**, **Çiğli** ve **Güzelbahçe** semtlerinde etkili olarak onlarca insanımızın hayatını kaybetmesine neden oldu. Katil yine şiddetli yağmur gösterildi. Peki gerçekten öyle miydi? Niçin yaşadığımız coğrafyada şiddeti ne olursa olsun doğal afetlerde bu kadar can kaybı yaşanıyor? Cevabı oldukça açık. Çünkü özel mülkete dayanan bu sistemin altında üstüde boş, çürük. Burjuvazi kendi sağlığı ve can güvenliği dışında hiçbir canlının, insanın hayatını önemsemiyor. Bir yandan şaşalı gökdelenler dikerek geliştiğini, modernleştiğini ispatlamaya çalışırken diğer yandan Dersim'den, T.Kürdistan'ından zorla göç ettirdiği insanları sağlıksız, altyapısız gecekondu hapsediyor. Ve arkasından timsah gözyaşları döker, taziyetlerini iletiyor sömürücüler.

İzmir'deki sel felaketi sonucunda 59 insan öldü, 21 kişi yaralandı, 400 ev ise tamamen kullanılamayacak hale geldi. 15 kişiden ise halen haber alınamıyor. Felaketin ardından bölgeye gelen T.C.'nin bürokratları her zamanki gibi bol vaatlerde bulunmuş ama neticede mağdurlar kendi başlarının çaresine bakmak zorunda bırakılmıştır. Felaketin en bariz yaşandığı ve

çokça can kaybının olduğu bölge **Yamanlar**'dı. Yamanlar bölgesinde bulunan derenin üst kısımları şehir merkeziyle birleşiyor. Felaketin ardından burada yapılan ilk gözlenim; içleri çamurla dolmuş, kullanılamayacak derecede hasar görmüş gecekondu ve çamurlar içerisinde güç bela çıkartılmaya çalışılan insan cesetleriydi. İnsanlar öfkeli ve kin kusuyordu dereyi ıslah etmeyen T.C.'nin yetkililerine. Derenin aşağı kesiminde bulunan pazar yeri meydanında seçim yatırımı yapan bir çok düzen partisi mensupları koltuk sevdalarıyla olur olmaz laflar sarfederken halkımızın öfkesinden de kurtulamıyorlardı. 5 kasım günü **Çiğli**'ye gelen İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı **Burhan Özfatura** halk tarafından taşlanarak bölgeden kovuldu. Bununla da kalmadı İzmir halkı, 8 kasım günü bir basın açıklaması düzenledi. Acılı halkın derdini dile getirmesine bile tahammül edemeyen hakim sınıflar ve onların paralı katilleri kitleye saldırdı. Saldırı sonucunda **Hamza Demir** gözaltına alındı. Aynı gün yine Yamanlar halkı tarafından bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş boyunca öfke dolu sloganlar atan kitle "**Polis Defol!**", "**Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek!**" diyordu.

Felaketzedelerle yaptığımız görüşmeler sonucunda hiçbir devlet yetkilisinin maddi yardım bir yana manevi olarak başsağlığı dileğin-

Yamanlar bölgesinde bulunan derenin üst kısımları şehir merkeziyle birleşiyor. Selden en fazla zarar gören bu bölgenin halkı 8 kasım günü bir basın açıklaması yaparak dereyi ıslah etmeyen devlet yetkililerini kınadılar.

de bile bulunmadıklarını öğrendik. Öte yandan burjuva basını ve TV'sinde yapılan şovların neyin nesi olduğunu sorguluyordu halkımız.

Bu arada göstermelik de olsa gelen yardımlarda usulsüzlükler yaşandığını duyuyorduk. Rüsvet ve talanın bolca yaşandığı ve artık devlet biçimi haline geldiğini bildiğimizden pek şaşırmadık ama savaş bölgesine dönen bölgede yağmacıların ortaya çıkması bölge halkını son derece üzdü ve yadırgandı.

Elbetteki böyle birşey kabul edilemez. Mağdur durumda olan ve sistemce ezilen, sömürülen insanların sınıf kardeşleri tarafından yağmalanması, fırsattan istifade edilerek böyle bir olaya girişilmesi hoş görülemez. Böyle bir durumda emekçilerin, mazlumların görevi; sınıfına destek çıkmak ve elele vererek felaketin sorumlularını teşhir etmek, devleti bu noktada sıkıştırmak olmalıdır. Zira, bir iki parça mal sahibi olmak bizleri kurtarmayacak.

YDG ve ÖG okurları halkın takdirini kazandı

Bu arada halkın dostları da boş durmadılar, halkımızla birlikte acılarını paylaştılar. **YDG ve Özgür Gelecek** okurları felaket gününden itibaren ekipler oluşturarak yardım faaliyetine giriştiler. Bölgedeki bir evi çalışma merkezi olarak alan YDG ve ÖG okurları çeşitli tepitlerde bulunarak yardım kampanyaları gerçekleştirdi. Geceli gündüzlü çalışan ÖG ve YDG okurları haklı olarak halkımızın takdirini de kazandı.

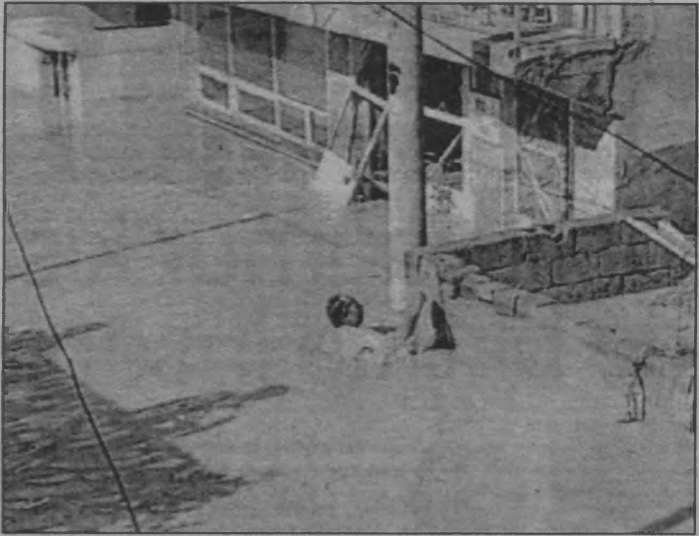
Halkın günlük sorunlarına eğilerek, çözüm yollarını göstermek son derece önemlidir. Bu sayede kitlelerle bütünleşerek devrim cephesini genişletebiliriz. Krizlerin ve bunalımların yaşandığı bir ortamda doğru politika ve taktiklerle yapacağımız her çalışma bizlere muazzam bir güç sağlayacaktır. Sistem her yanıyla günden güne çürüyor, halkın tepkisi ve kini de gün-

den güne büyüyor. İşte bu kin sınıf kinine dönüştürülmeli ve MLM bilimiyle donanmış öncüye kanalize edilmelidir.

Sahte kahramanlar

Felaket sırasında halkı uyararak "hayat kurtardığı" söylenen Yamanlar Karakolu'nda görevli Başkomiser Dursun Şıvgın'a 10 maaş, polise ise 5 maaş ikramiye verilerek "ödül"lendirildi.

Faşizmin bekliliğini ve koruyuculuğunu yapan polisler kitleler nezdinde iyiden iyiye teşhir oldular. Artık elle tutulacak hiçbir yanı kalmayan polislerin kitlelere şirin gösterilmesi çabası da işe yaramıyor. En ufak demokratik talepte coplu, tekme tokatlı insanların karşısına çıkan katil sürüleri makaylarla bile adam edilemiyor. İşte bir örnek; hayat kurtardığı söylenen Yamanlar Karakolu polisleri aynı günlerde dertlerini bir basın açıklamasıyla anlatmak isteyen halka saldırarak gözaltılar gerçekleştirdiler. Bu ne yaman çelişki.

TMLGB MİLİTANLARI 2. OPK'YI SELAMLADI

Haber Merkezi- **TKP/ML TMLGB** militanları 5 kasım Pazar günü Yenibosna Cami durağında 2. OPK (Olağanüstü Parti Konferansı)'yı selamlamak amacıyla bir koran gösteri düzenlediler.

Saat 17.00 civarında yolun ortasında toplanan yaklaşık 60-70 kişilik grup, yolu molotoflayarak trafiğe kapattılar. Bu arada bir yandan "**Yaşasın 2. OPK'mız, Kazanılabilecek Devrim, İbrahim İbrahim KAYPAKKAYA Ardından Yürüsün Proletarya, Maoist Güzergahta, Halk Savaşıyla, İktidara İktidara**" sloganlarını atarken, diğer yandan da yolun kenarında bulunan yeni bir inşaatın 8. katına 8 met-

relik; "**Yaşasın 2. OPK'mız ve Yaşasın Partimiz TKP/ML Ordumuz TİKKO ve Gençlik Örgütümüz TMLGB**" yazılı bir pankartı astılar. Başka bir pankartta halk pazarı duvarına asıldı.

Daha sonra Esbank ve Garanti Bankası'nı molotoflayan ve bombalayan TMLGB militanları dağıldılar.

Grup dağıldıktan sonra bombalar patladı ve Garanti Bankası'nda yangın çıktı. Eylemin yapıldığı alana doğru yönelen polisler, patlayan bombalar ve molotoflardan korkarak alana giremediler.

TMLGB militanlarının 2. OPK'yı selamlamak amacıyla yaptıkları bu gösteri, Yenibosna çevresinde ve eylemin

yapıldığı yerde büyük bir yankı yaptı. Polisler ara sokakları ve Yenibosna yollarını tutarak arama yaptılar. TKP/ML TMLGB militanlarının gerçekleştirdiği bu eylemde gözaltı olmadı.

2 kasım gecesi Okmeydanı'nın çeşitli yerlerinde yazılama yapıldı. Yazılmalarda "**Yaşasın 2. OPK'mız!**", "**Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!**", "**Yaşasın Partimiz TKP/ML, Ordumuz TİKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB!**" sloganları yer alıyordu. Aynı gece Okmeydanı Otoban köprüsüne de TKP/ML imzalı çeşitli sloganlar yazıldı.

11 kasım gününde de Garanti Bankası Kazasker şube-

si ve Akbank Bağlarbaşı şubesi TMLGB militanlarınca 2.OPK'yı selamlamak amacıyla molotoflandı. Aynı gün Zeytinburnu Yeşiltepe Mahallesi'nde 34 RJP 84 plakalı sivil polis otopsu TMLGB mi-

litanlarınca molotoflandı.

Olaylardan sonra bölgede olağanüstü önlemler alan polis herhangi bir başarı elde edememiş, militanlar üslerine kayıp vermeden çekilmiştir.

Kitlelerin devrimdeki rolü

Ve kitle içinde

Sınıf savaşımında en çok kullandığımız sözcükler genel olarak "kitle", "parti", "devrim" vb. kavramlardır. Bu devrim için **kitlenin ve partinin** olmazsa olmazlığının yattığı bir zorunluluktur. Özgürlük ise bu zorunluluğun bilince çıkartılıp yaşama bütünleştirilmesiyle kazanılacak bir olgudur.

Siyasal özgürlük ve iktidarı istiyor muyuz, istemiyor muyuz? İlk önce bu soruyu yöneltmeliyiz kendimize. Eğer istiyoruz diyorsak, yapılacak ilk şey bunun nasıl kazanılacağı noktasında önümüze net bir politika koymaktır. Bu politikanın can alıcı noktası da kitlelerin devrimdeki rolünü kavramak ve proletarya partisi önderliğinde iktidarı hedeflemektir.

Marx ve Engels seçme eserlerinde şöyle diyorlar **"işçi sınıfının kurtuluşu -işçi sınıfının kendisi tarafından kazanılmalıdır"** Eğer kitleler kendi kurtuluş kavgalarında kendileri yer almıyorlarsa, başkaları onları asla kurtaramayacaktır. Ve halk bu kavgayı, kahramanlara ihtiyaç duyulmayacak, sınıfsız, sınırsız toplum yaratıncaya kadar vermek zorundadır. Halk adına ama halktan kopuk, halkı kurtarmaya soyunanların önünde iki yol var; ya süreç içinde yığınlaşma kapılıp "değmez" deyip kenara çekilme; ya da es kaza yönetimi ele geçirdiğinde halkın başına diktatör olma. "Kral öldü yaşasın kral" diyerek yönetimi devralmak.

Mao yoldaş derki **"Halk, yalnızca halk; dünya tarihini yaratan itici kuvvettir" Halkı kazanan iktidarı kazanmıştır, halkla yıkılmayacak, yapılmayacak hiçbir şey yoktur."**

Neden devrim kitlelerin eseri olmalıdır ve neden halk güçlüdür? Çünkü yaşamı üreten ve devamını sağlayan kitlelerdir. Tarlada, fabrikada, hizmette, inşaatta vb. vb. üretilen herşeyde onun emeği vardır. Halk emeğini çektiği ana yaşam durur. O muazzam teknoloji hurda yığına döner, o zekalarıyla(!) dünyaya meydan okuduklarını söyleyen bürokratlar, teknokratlar, bilim adamları(!) kukumav kuşuna dönerler, çünkü onların düşündüklerini yaşama uygulayacak insan malzemesinden yoksun duruma gelmiş olurlar. Yaşamı, dünyayı belirleyen halkın emeğidir. Eğer halk kendi emeğinin değerinin bilincinde değilse ve kendi iktidarını kuramamışsa bu emek, sömürü sisteminin hizmetinde bir emek olacaktır. Ve bugün dünyadaki sömürü sistemine damgasını vuran durum budur. Dünya halklarının emeği sömürü sisteminin hizmetindedir. Sınıf savaşımında dün, bugün, yarın verilecek kavganın özü de işte sömürücülerin hizmetinde olan bu emeği, emek sahiplerinin ve insanlığın kurtuluşunun hizmetine kazandırmaktır. Bu kazanımda ancak ve ancak halkın kendi emeğine sahip çıkmasıyla, kendi emeği üzerinde söz sahibi olmasıyla, yani sürü olma niteliğinden kurtulmasıyla mümkün olacaktır. Devrim neden halkın eseri olmalıdır? Çünkü halk tükenmeyen bir insan kaynağıdır ve **"Sayılmayız parmak ile, tükenmeyiz kırmak ile"** diye haykıran bir halk devrimin garantisidir. Partiler, kadrolar geçici ama üreten-yaratan insanlar bakidir. Emperyalizm ya da sömürücüler kendileriyle birlikte tüm halk ortadan kaldırmadıkları müddetçe, halk tükenmez. Doğurganlığı yok edemedikle-

ri müddetçe, halk tükenmez. İsrail Başbakanı Golda Meir Filistin halkının direnişi karşısında acizliğini şöyle dile getiriyordu. **"Filistinli analardan nefret ediyorum, çünkü onlar çocuk doğuruyorlar."** Tarihte ölümü göze almaktan daha güçlü başka bir silah asla bulunamamıştır, bulanamayacaktır. Lenin deyimiyle **"kitleler ölümlü küçümsemeyi yaygın bir şekilde benimserlerse zafer kesinleşir"** Bu da ancak kitleleri sınıf savaşımına çekmekle, düşmanla döğüşürmekle, bu kavgada çelikleşmesi, kendi gücünü görmesi, ufaktan büyüğe zaferi tatmasıyla, ölümüne değer şeyler uğruna kavga ettiğine inanmasıyla mümkündür.

Kitlelerin devrimdeki rolüne bilimsel olarak inanmak gerekir. bu için bir yanı. Diğer yanı ise bu gücün kendiliğinden devrimi gerçekleştiremeyeceği kölelik zincirini kıramayacağı gerçeğidir. Eğer öyle olsaydı P.Partisine gerek kalmazdı ve bugün dünya sosyalizmi yaşıyor olurdu.

Halkın devrimdeki rolünü kavramayan ve P.Partisinin gerekliliğine bilimsel olarak inanan insanlar bugün halkın içinde bulunduğu durumdan dolayı kolaylıkla karamsarlığa kapılıp **"Bu halktan adam olmaz, böyle gelmiş böyle gider"** duygusuna takılıp kalabilir. Zira milyonlarca milyarder insan feodal-burjuva düşüncesinin/yaşam tarzının kısırcasında yaşamaktadır. Hergün kendi köleliğinin altına imza atan onlarca davranışta girmektedir. Burjuva partilerinin peşinden gitmek, sendika ağalarına ram olmak, emeğini savunma yerine halk birbiriyle uğraşmakta ve aile içi şiddet, intihar kupon keserek yaşama, özentisi vs. vs. bir dizi olumsuzluk yaşamlarına damgasını vurmaktadır. İşte yaşanan tüm bu gerçekliğe rağmen yine de **"devrim kitlelerin eseri olacaktır"** diyoruz. NEDEN? Birincisi halkın bu durumda olmasının suçu birey olarak kendine ait

değildir. Sistem bu tür insanlar yaratmak için her an, her saniye halkı ideolojik, siyasi, kültürel, askeri, ekonomik olarak kuşatmıştır. Bu kuşatılmışlığa karşı mücadele ettikçe bu zincirler parçalandıkça, halk kendi kimliğini kazanacaktır. Yani, yeniye omuz verdikçe eski parça parça yıkılacaktır. İkincisi sınıf mücadelesi tarihi böylesi konumda olupta, P.P. önderliğinde savaşa katılarak bu konumu reddeden, köleliğe baş kaldıran ve **halkın iktidarını kuran** devrimlere tanık olmuştur, bundan sonra da olacaktır. Her ne kadar bu ülkelerde geri dönüşler olduysa da -ki bu mümkündür- sınıf mücadelesi hükmünü sürdürüyor (sınıfsız toplum yaratıncaya kadar da sürdürecektir) ve bu ülkelerde yüzbimler yine Lenin, Stalin, Mao, Marx ve Engels'in posterleriyle sosyalizm için yürüyorlar. Bu gerçekleri görmek, kavramak, inanmak ve savaşmak zorundayız.

Parti ve kitleler, devrimin iki ana prensibidir. **"Bu iki ana prensip kuşkuyla düştüğümüz ana hiçbir şey yapamayız"** (Mao) Şurası unutulmamalıdır ki kitlelere inanan P. ye de inanmaz. P. 'ye inanan da devrimi gerçekleştiremez. Zira devrim P.P. önderliğinde kitlelerin eseri olacaktır. P.P. mevcut sistemi ortadan kaldırma savaşına başlayınca onun temel kaynağı proletarya ve emekçi kitlelerdir. Proletaryanın ideolojik yönlendiriciliğinde kitleleri savuşturarak devrim yapabilir. Her türlü zorlukların üstesinden gelebilmenin, her türlü engeli aşabilmenin, olanaksızlıkları ortadan kaldırabilmenin yolu yine sistemli bir biçimde kitlelerle kurulan sürdürülen-kopmaz bağıdır.

Mao derki **"komünistler tohum gibi halkta toprak gibidir. Nereye gidersek gidelim oradaki halkla bütünleşmeliyiz halkın arasında kök salmalı ve çiçekleşmeliyiz"** Tohum olmadan toprak, toprak olmadan da tohumun fazlaca bir anlamı

yotur. Toprakla buluşmayan tohum ambarlarda süreç içinde çürür gider. Tohuma kavuşmayan toprakta kendiliğinden bire bin vermez. Bakımı olmayan toprak çoraklaşır gider. Çözüm toprakla tohumun kucalaşmasıyla kök salması da, sele yağmura, tufana karşı birlikte direnebilmesindedir.

Bugün T.C.'nin zulmü her zamankinden daha çok ve giderek artan bir oranda yaşamın her alanına sinmiştir. Emperyalizme göbeğinden bağlılık, yağma politikası, ulusal ve sınıfsal savaşa karşı yürütülen kirli- haksız savaş T.C.'yi ekonomik ve siyasi olarak tıkanma noktasına getirmiştir. Çıkmazın çıkışı olarak daha çok baskı, ve korku dağları yaratarak daha çok sindirme yoluna başvurmaktadır. Halk her zamankinden daha çok arayış içine girmiştir, burjuva partilerinin ağına takılanların dışında kalanlar ne yapacaklarını bilmez haldedir. Kendiliğindencilik girdabında bir o yana bir bu yana savrulup durmakta, öncüsünü aramaktadır. Türkiye Devrimci hareketi Tohum ve Toprağın yaşamın her alanında ve yeterince buluşmasının sıkıntısını çekmektedir. Ve bu durum hep A.Kadir'in bir şiirini anımsatıyor insana **"Sen orada bağrına bas dur en büyük çileyi/ Ben burada en büyük çileyi doldurayım./ Ekmeğe muhtaç, hürriyete muhtaç, sana muhtaç/Sen orada dalından koparılmış bir zerdali gibi dur/Ben burada zerdalisiz bir dal gibi durayım."**

Egemenler de devrimcilerin halkla bütünleşmesinin sonlarını getireceğini bildiği için bu bütünleşmenin olmaması için her türlü yalan, dolan, demeagoji, baskı ve teröre başvurmaktadır. Bunun için esas olarak 2 yöntem üzerinde durmaktadır. Birincisi devlet devrimciler işkeneye yapmakta, fiziksel olarak yok etmekte yada yıllarca zindana atmaktadır. Böylece de topluma şu mesajı vermektedir. "Devrim-

parti çalışması

ci olur ya da devrimcilere kucak açarsanız sonunuz bu olur" diye. İkincisi ise sosyalistlerin seslerini halka duyurmalarını engellemek için her türlü baskı ve yasağı uygularken, kendisi uşak medya aracılığıyla hergün, her saat sosyalistler aleyhinde yayın yapmakta, onları terörist ve vatan haini olarak lanse etmektedir. Tüm bu kuşatılmışlığa, baskı ve teröre rağmen durum yine de devrimin lehinedir. Çünkü kitleler yaşamın her alanında, devletin baskı ve zulümüyle karşı karşıyadır. Her geçen gün devletin daha çok terörist olduğunu görüyoruz. Çünkü devlet onun evini yakıp göçüyor, çünkü onu işten atıp işsizliğe mahkum ediyor, çünkü onu pahalılıktan bizar hale getiriyor. Çünkü göz göre göre gelen depremin, selin, göçüğün altında o kalıyor. Çünkü hergün tv'de hangi milletvekilin hangi yolsuzluğu yaptığını milyarların kimlere peşkeş çekildiğini görüyor. Görmesine görüyor ama tüm bunlarla nasıl başa çıkacağını bilemiyor. İşte devrimciler, komünistlere düşen görev de tamda burada tartışıyor. Halkla bütünleşip ona gerçek kartuluşu göstermek. Bunun için yapılması gereken şeyler şunlardır: **Birincisi**; yazımızın başında ısrarla belirttiğimiz gibi devrimin **kitlelerin** eseri olacaktır, **ikincisi**; devrimin kurmay gücü olarak P.P.'nin gerekliliğini kavramak **üçüncüsü** meşruluğumuzu tüm yüreğimizde benliğimizde duyumsayarak düşmana dayatmak haklı bir davanın insanı olmanın onurunu, gururunu ve cesaretini taşımak, **dördüncüsü**; halkla bütünleşmenin yol ve yöntemini net bir politikayla ortaya koymak.

Lenin "Ne Yapmalı" adlı kitabında şöyle diyor: "**Parti sadece örgütlü bir müfreze değil aynı zamanda işçi sınıfının bütün örgüt biçimleri içinde, diğerlerini yönetme misyonuna sahip en üst örgüt biçimidir.**"

Sınıfın en ileri insanlarından oluşan ileri bir teori, sınıf mücadelesi yasalarının bilgisi ve devrimci hareketin tecrübesiyle silahlanmış olan parti işçi sınıfının tüm diğer örgütlerini yönetmek için her türlü imkana sahiptir ve yönetmekle yükümlüdür."

Evet parti "yönetmekle yükümlüdür" yönetemeyen savaştıramayan ve kitle üzerinde otorite kuramayan bir partinin varlığı ya da yokluğu devrim için bir anlam ifade etmeyecektir.

Yönetmekle yükümlü olan parti herşeyden önce yöneteceği kitleyi tanımak ve onunla kaynaşmak zorundadır. Kimdir P.'nin yöneteceği ve devrimci mücadeleye katılması gerekenler? Bunları şöyle sıralayabiliriz; Proletarya, yoksul köylüler, kamu emekçileri, tarım işçileri, inşaat işçileri, çıraklar, mevsimlik işçiler, işsizler, ev kadınları, öğrenciler gecekondulardaki yarı-proleter emekçiler, esnaf ve sanatkarlar, küçük üreticiler, aydınlar, yazarlar, sanatçılar, avukatlar, mühendisler, mimarlar, iktisatçılar vb. vb. P.P. bunlar üzerinde denetim kurmak ve devrimdeki görevlerini yapmalarını sağlamak için hepsini ayrı ayrı yakından tanımalı, içinde buldukları durumlarını, kaygılarını, özlemlerini isteklerini ve becerilerini bilmek zorundadır.

Kitleleri yönetmek ancak onlar üzerinde kurulan devrimci otorite ile mümkündür. Otorite ise P.'nin yarattığı değerlere paralel olarak artar veya azalır. P.'nin otoritesi,

devrimci değerleri yaşattığı oranda artar ondan uzaklaştığı oranda ise azalır. Nedir devrimci değerler? **Özcesi**; söyledikleriyle pratiğinin uygunluk sağlaması, düşmana kin halka sevgi duyulması, fedakar, kararlı ve özverili olunması, halk içi çelişkilerde şiddet uygulamaması, devrim için birleşecek tüm güçlerle birleşme çabasında olması, en önemlisi de bunların hepsini kapsayan sınıf mücadelesinde üzerine düşeni yapmasıdır.

Kitlelerin devrimdeki rolünü görmeyen ve buna göre şekillenmeyen bir örgütsel anlayış, politik iktidar hedefinden giderek kopar, giderek yozlaşır, giderek uzaklaşır ve objektif olarak reformizme saplanır. Keza kitlenin devrimci rolünü gördüğü halde buna denk düşen bir ideolojik hatta sahip olmamak ve kitleleri savaştıracak nitelikte örgütsel mekanizmalara gereksinim duymamak ya da bunları yaratmamak daha tehlikeli bir şekilde reformizme sapsar. Demekki, reformizm salt silahlı-silahsız mücadele ya da legal-illegal mücadele ile açıklanamaz. Bu kaba ve açık olan yarıdır. Kitleleşmeyi hedeflememek ya da devrimde kitlenin rolünü görmemek ince reformizmdir. Zira kitleleşmemek devrimci bir yapıyı iktidar perspektifinden uzaklaştırır.

Kitleyle buluşmanın yolu onun günlük yaşamına müdahale edecek politikalar üretmekten geçiyor. Lenin derki "**Günlük faaliyeti gözden kaçırarak sosyal demokrat, sosyal demokrat olmaktan çıkar. Öğretmek sadece kitaplarda değil, proletaryanın bu geri ve az gelişmiş tabakalarının varlığını sürdürmek için verdikleri günlük hayat mücadelelerinde yer alarak yürütmelidir...**" "**Bütün Rus devrimi tarihi göstermiştir ki, devrimci hareketin bütün ayaklanmaları, ancak böyle ekonomik kitle hareketleri üzerinde başlamıştır...**"

"**Özellikle KP ve bütün ileri proleterler sermayenin boyunduruğu altında kitleleri gerçekten uyandıracak eğitecek ve örgütleyecek, onları devrimci proletaryanın liderliğine tam güvenle oturtacak tek yol olan, özellikle kendiliğinden ve kitle grev hareketlerine ön koşulsuz ve dört başı mamur bir şekilde destek olunmalıdır**" (Kitle İçinde Parti Çalışması, sf 125)

Bugün ülkemizin her alanında, yaşanan bu baskı zulüm ve zorluklara karşı kitlenin kendiliğinden bireysel ya da grupsal eylemlilikleri vardır. Bu eylemliliklere burun kıvınp, kitlenin yanında yer alınmadığı koşullarda, bu eylemlilikler asla kendiliğindencilik aşamayacak ve iktidara yönelmeyecektir. Bugün işçi-emekçi ezilen halk hareketi ekonomizm ile malüldür. Düzen partilerinden sendika ağalarından medet ummaktadır. Sosyalistler halkla bütünleşemedikleri müddetçe farklı bir durum olmayacaktır. Bundan karlı çıkan da yine sömürücüler olacaktır.

Kitlelerle, bütünleşmek halkın ileri kesimiyle dar grup içerisine hapis olmak demek değildir. Kitleleşmek demek sen, ben, bizim oğlan olmanın dışına çıkmaktır. Lenin'in çağrısına kulak açmaktır. Lenin "**3. enternasyonal'e bağlı bütün partiler ne pahasına olursa olsun şu sloganları uygulamalıdır; "Kitlenin derinliklerine inin", "Kitlelerle sıkı bağlar kurun" burada kitlelerden kasıt, çalışan ve sermaye tarafından sömürülen herkes; özellikle en örgütsüz, en az eğitilmiş, en çok ezilen ve örgütlenmeye en az yat-**

kın olandır." diyor (abç) (P. içinde K. Çal. sf:125)

Düşmanı geriletecek tek şey kitlesele direnişlerdir. İleri düzeyde grup hareketine karşılık geri düzeyde de olsa halk hareketi devleti daha çok tedirgin etmektedir. Grupla başa çıkılabilir; ama gelişmekte olan halk hareketiyle asla. Lenin derki "**Eğer işçi kitleleri şehirlerdeki ayaklanmalarda yer alırsa, düşman üzerine kitle halinde saldırılırsa, devletin yıpranması daha çok olur**".

Halk hareketi geri düzeyde de olsa süreç içinde sosyalistlerin önderliğinde daha ileri, daha radikal, düzeye yükselebilir, daha siyasal içerik kazanabilir, kazanıyor, kazanacaktır.

Bugün devlet en sıradan ekonomik taleple eylemlilikte bulunan kitleyi askeriyle polisiyle ablukaya alıyor. Onu tedirgin eden o ekonomik talebin dile getirilmesi değil, o talep dile getirilirken doğru önderlikle, bu talebin devletten hesap soruculuğuna yönelmesidir. Ülkemizde bunun zemini oldukça fazladır. Zira kitleler gün geçtikçe her sıkıntısının arkasında devleti daha çok görmeye başlıyor. Lenin yoldaşın deyimiyle "**Eğer güçlü bir şekilde örgütlenmiş bir partiye sahip olursak tek bir grev dahi politik bir gösteri ve hükümete karşı kazanılmış politik bir zafer haline dönüşebilir.**"

Bugün her kesim kitlelere örgütlenin diyor. Ve bu örgütlülüğün kendi kanalına akmasının koşullarını zorluyor, sosyalistlerde örgütlülüğe çağırıyor ama onların farklı kitlelerin salt dernek sendika gibi örgütlenmelerde değil iktidarı hedefleyen, politik örgütlerde örgütlemeye çalışıyorlar. Sosyalistler kitleleşmekten asla vazgeçmemelidir. Ama kitleleşme şekilsiz ve hedefsiz olmamalıdır. Kitleleşmenin hedefi politik iktidarı almak olmalıdır.

Kitlelere nüfuz etmenin yolu **merkezi kitle politikası** belirlemekle mümkündür. Kitleleri kazanmak örgütlemek ve savaştırmak bilincinin merkezileşmesi ve kalıcı hale getirilmesi gerekir. Ancak bu koşullarda kitleler aynı hedefe yönelmenin, birlikte soluk alıp vermenin coşkusunu yakalar, kendi gücünü görür. Bunu sağlamanın en önemli araçlarından biri de merkezi, siyasal kampanyalar açmaktır. Bunun için

zemin fazlasıyla uygundur. Kirli savaş, deprem, sel, işsizlik, pahalılık, eğitim sorununu, seçimler vb. vb. malzeme olarak kullanılabilir.

Kitlelerin siyasal faaliyetini özel günlerle sınırlandıranlar (1 Mayıs, 8 Mart, Newroz, anma günleri vb. vb.) ancak "takvim devrimcisi" olur. Bu anlayışla ne iktidar alınır, ne de kitleler siyasallaşır. Kitleler yaşamın her alanında, her alanında semtte, fabrikada, köyde, okulda vb. her alanda hücre hücre örgütlenip, mücadeleye çekilmeli, özel günlerde de daha görkemli eylemliliklerle mücadele geliştirilmelidir. Merkezi politika olmadığı zaman bölgecilik bireycilik ve giderek yozlaşma gündeme gelir.

Devrimcilerin kitleleri eğitmedeki, örgütlemedeki perspektifi onlara balık tutup vermek değil, balık tutmasını yani kendisi için savaştığını öğretmektir. Ona siyasal bilinç verip iktidar mücadelesine katmaktır. Bu yaşama geçirilmediği koşullarda bir yanıltan diğer yanlışla savrulmak kaçınılmaz olur. Geçmişte halkı kazanma adına kızılay konumuna düşüldü.

Köylünün toprağı sürüldü, yoksula gecekondu yapıldı. Kendisi için ve siyasal iktidarı alma perspektifiyle dövüşme kavratılmadığı için 12 Eylülde birlikte geri çekildiler. Çoğu zaman kapılar devrimcilerin yüzüne kapandı. Bu yanlış bir başka uç yanlışla savurdu. Şimdi de kitlenin günlük yaşamındaki sorunlara göz kapamak **ekonomiktir**, diye es geçmek anlayışı yaygındır. Oysa devrimciler ne kızılay konumuna girmeliler ne de gündelik yaşamın sorunlarına göz kapamalıdır. Bunun kitlelerin yaşamındaki önemini görüp, ekonomik istemleri hesaba katan politik örgütlenmelere gidilmelidir.

Biz sizin için savaşırız değil, sizler kendiniz için savaşmalısınız bilinci yerleştirilmelidir. Ancak bu bilinci alan kitle böylesine kolay evinden, barkından, köyünden vazgeçmez, ancak bu bilinci alan kitle işi için, ekmeği için, özgürlüğü için, iktidarda söz sahibi olmak için savaşır.

Proletarya Partisi uyanmaya başlayan kitleyle bütünleştiği oranda onları halk savaşı stratejisi temelinde siyasal iktidara yönelttiği oranda başarı kazanır ve ancak o zaman halkın sınıfsal öfkesi patron-ağa devletini tüm atomlarına kadar parçalar.

Kamu çalışanları konfederasyonlaştı

✓ **Kamu çalışanları, bir yılı geçgin Bir süreden beri yürüttükleri konfederasyonlaşma çalışmalarını 12 kasım günü Ankara DSİ salonunda gerçekleştirdikleri "Kamu Çalışanları Konfederasyonlaşma Tüzük ve Kurucular Kurultayı"yla kavga, gürültü ve türlü ayakoyunlarıyla artık sonuçlandırdı.**

✓ **Konfederasyon yöneticilerinin maaşları sorunu uzun tartışmalara yol açtı. Üçlü ittifak tarafından sunulan maaş önergesi çok sayıda delege tarafından "Kahrolsun Sendika Ağaları!" sloganlarıyla protesto edildi.**

Ankara/Özgür Gelecek- Yaklaşık 6 yıldan bu yana grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları için mücadele yürüten kamu çalışanları, bir yılı geçgindir sürdürdükleri konfederasyonlaşma çalışmalarını, 12 kasım günü Ankara DSİ salonunda gerçekleştirdikleri "Kamu Çalışanları Konfederasyonlaşma Tüzük ve Kurucular Kurultayı"yla kavga, gürültü ve türlü ayakoyunlarıyla sonuçlandırdı.

Tüzük ve Karar Komisyonlarının oluşturulduğu kurultayın ilk günü yoğun tartışma ve tartışmalara sahne oldu. Çok sayıda DKÖ, sendika ve siyasal partilerden konuklarında bulunduğu kurultayın açılış konuşmasını KÇSKK Dönem Sözcüsü ve BTS Başkanı Orhan Altuğ yaptı. Altuğ yaptığı konuşmada, sürdürdükleri grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelelerinde devletin her türlü saldırısıyla karşı karşıya geldiklerini, ama yılmadan mücadeleyi sürdürdüklerini belirterek "Bundan sonra da bütün mücadele yöntemlerini hayata geçirerek, sendikal hak ve demokrasi mücadelesini ortaklaşarak mücadelemize devam edeceğiz" dedi.

Kamu çalışanlarının DİSK çatısı altında örgütlenmesi temen-

nisinde bulunan DİSK Genel Başkanı Rıdvan Budak'ın ardından konuşmak için kürsüye gelen İP Genel Başkanı Doğu Perinçek, çok sayıda delegenin sessizce salonu terketmesiyle protesto edildi.

Halk düşmanı faşist MHP'den de bir davetlinin olması delegeler tarafından tepkiyle karşılandı.

Öğleden sonra, konuşmacıların ardından Tüzük ve Karar Komisyonlarının oluşturulması için önergelerin verilmesine geçildi.

Tüzük önergelerinin verildiği esnada küfürlü tartışmalar başladı. Taraflar yerlerinden fırlayarak birbirinin üzerine giderken, araya girilmesiyle belki de yumruklu-tekmeli büyük bir kavga son anda önlenmiş oldu. Tüzük bolluğunun yaşandığı kurultay, (7 tüzük önergesi dolaşıyordu) üçlü ittifak diye delegeler arasında söylenen "Yenidenciler", BSP ve Yurtseverler ittifakının tüzük önergesi karşısında, tüzük önergelerinin birbiri ardına geri çekilmesiyle tüzük önergesi sayısı ikiye düşerek tüzük önergesi enflasyonundan kurtulmuş oldu.

Tüzük önergelerinde yer alan konfederasyonun adı ile ilke ve

amaçları tartışılarak delegelerin oyuna sunuldu. Yapılan oylama sonucu KÇSKK'nın tüzük önergesi diye sunulan ancak, üçlü ittifakın önergesi diye bilinen tüzük önergesinde yer alan ilke, amaçlar ve konfederasyonun adı kabul edildi. Konfederasyonun adı; "Kamu Emekçileri Konfederasyonu", merkezi ise İstanbul olarak kararlaştırıldı.

Kurultayın ikinci günü de yoğun tartışmalara sahne oldu. Örgütlenme anlayışının tartışıldığı bu ikinci günde, "Devrimci Mücadelede Kamu Emekçileri" tarafından bir önerge sunuldu. Sunulan önergeyle Gazi Katliamını protesto amacıyla 18 Mart tarihinde gereken eylemi erteleyenlerin, 16-17 Haziran Kızılay'da ki oturma eylemini bitirenlerin, Tüm Haber-Sen'in kapatılmasını protesto eylemlerini Valiliğin emriyle erteleyenlerin kınanması istendi. Bununla birlikte "eli kanlı faşistleri (MHP kastediliyor) İP'ileri, CHP'yi nasıl çağırırsınız?" sorusu sorularak çağırınların kınanması istendi. Bu arada, salonda bulunan delegeler bu soruyu "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz" sloganı ve alkışlarıyla destekledi. Ancak kınama önergesi üçlü ittifak ta-

rafından oy çokluğuyla reddedildi.

Daha sonra örgütlenme anlayışı delegelerin oyuna sunuldu. Üçlü ittifakın önergesi 142'ye karşılık 240 oyla kabul edildi.

Konfederasyon yöneticilerinin maaşları sorunu uzun tartışmalara yol açtı. Üçlü ittifak tarafından sunulan "Sendika yöneticilerinin alacakları maaşlar en yüksek devlet memuru maaşı alan yönetici ile, en düşük alanların ortalamasının iki katından fazla olamayacağı" şeklindeki önerge çok sayıda delege tarafından "Kahrolsun Sendika Ağaları!" sloganlarıyla protesto edildi. Bu önerge, karşı önergenin itirazı üzerine "en yüksek ile en düşük maaş ortalaması kadar alınması" şeklinde değiştirildi. Kurultay boyunca söz alan her delege, olumsuzluklara değinerek konfederasyonlaşmanın bürokratik bir yapı kazanacağına dikkat çektiler.

Egemenlerin ve uzlaşmacılığın harmanlandığı bir konfederasyon

TC hakim sınıfları, her yönlü sürdürdüğü saldırıyla bir bütün olarak ülkemiz emekçilerini sömürü ve zulme mahkum etmeye çalışmaktadır.

Bütün bunlara karşın sınıfsız-sömürsüz dünyanın kazanılması uğruna dünyanın değişik coğrafyalarında ve ülkemizde sınıf mücadelesi inadına sürmektedir. Çünkü, gerçekten de özgür gelecek için mücadeleden başka çıkar yol yoktur. Zafere giden yolun birlik ve mücadeleden geçtiği hergün yaşam tarafından doğrulanmaktadır.

Bunun en somut örneğini son yıllardaki mücadelemiz ile biz kamu emekçileri görmekteyiz. Yükselen toplumsal muhalefetin, kamu çalışanları kanadındaki gelişmeleri denetim altına ve kendi potansiyelini eritmeye çalışan egemenler kendi anti-demokratik yasaları ve faşist sendikaları mücadelesinin karşısına koyarak mücadelesinin hızını kesmeye çalışmaktadır. Nitekim, son dönemlerde kamu çalışanları sendikal mücadelesinin gündemine sokulan konfederasyonlaşmanın esas kaynağını devlet olgusu oluşturmaktadır. Özellikle 1994 Mayıs ayında siyasi iktidarın yaptığı (konfederasyonlu

yaşa tasarısı aldatmacasından sonra KÇSKP'ye bağlı sendikalar bu yasayı merkez alan bir birleşme ve konfederasyonlaşma gündemine yönelmiştir. Bölgesel kurultaylarda bir bakıma bu gündeme endeksl olarak yapılmış ve merkezi kurultayda konfederasyonlaşma resmîyet kazanmıştır. Ancak her derdin devası olarak gösterilen konfederasyonun nasıl olacağı yönünde, konfederasyonu hararetle savunanlar tarafından dahi, somut bir şeyler konmamıştı, zaten konamazdı. Çünkü, konfederasyonlaşma mücadelenin gelişim seyriinde bir gereksinim olarak ortaya konmamıştı. Henüz sendikaların bir çoğu asgari düzeyde de olsa örgütlülüğü (%20) yakalayamamışlar ve hayata geçirememişlerdi. İşte gelişen bu süreçte müdahale edip, kitleleri harekete geçirmede yetersiz kalan biz devrimci-demokrat çevrelerde bu sürecin görece iyi bir yönde gelişmesi için "Nasıl Bir Konfederasyon?" sorusuna yanıt aramaya başlamıştık. Bunun en doğru yanıtı bizce, işçi konfederasyonları deneyimlerinden hareketle, bürokratikleşmeyi anlayan ve mücadeleyi tıkayacak değil, önünü açacak olan bürokratik bir yapının meydana getiril-

mesi idi. Bunun içinde tüzük kurultayından, ilkeleri, amaçları ve örgütlenme şekliyle daha demokratik bir tüzüğün çıkması şarttı. Ancak, sendikaların başına çöreklenmiş sınıf bilincinden yoksun, uzlaşmacı anlayışlar gerçek yüzünü bir kez daha tüzük kurultayında göstermiştir. Bugüne kadar ki mücadele sürecinde kitleden kopuk hareket eden ve bitmişliğin politikasının kitleden taraf bulmadığını anlayan ve hatta kendi tabanında bile en amansızca eleştirilen bu uzlaşmacı anlayış, tüzük kurultayından haftalarca önce ayak oyunlarıyla, mücadele ahlakına uymayan ittifaka girmiştir. 16-17 Haziran eyleminde kamu emekçilerini satan bu anlayış daha önce bırakalım ortak zeminlerde bir araya gelmeyi, bu zeminin yaratılmaması için yoğun bir çaba harcamışlardır. Bu ayıplarını tüzük kurultayında kürsüden utanmazca açıklamışlardır. Kurultayın ilk gününde, Gazi olayları sırasında KÇSK'nın kınanmasıyla ilgili verilen önergenin kabul edilmemesi için çaba harcayan bu anlayışın ne kadar emekçilerin yanında olduğu görülmüştür. Tüzük kurultayında, kurultayın büyük bir kısmını konfederasyonun örgütlülüğü, ör-

gütlenme şeklinin olması gerekirken, uzlaşmacı yoz anlayış adeta darbe yaparak kurultayın içeriğinin kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirerek boşaltmıştır. Kurultayın birinci gününde ilke ve amaçlar doğrultusunda tartışmalarda herhangi bir muhalefet yaşanmadı. Çünkü, ilke ve amaçlarda sözde demokratik söylemlerle gerçek yüzlerini rahatlıkla gizleyebiliyorlardı. Ancak, kurultayın ikinci günü ve tüzüğün en önemli kısmı olan örgütlenme şeklinin tartışıldığı gün anti-demokratik yüzlerini açıkça sergilediler. Daha kurultaydan 7 gün önce İrfan Erdemoğlu "Geleneksel bir konfederasyon" kurmayacaklarını belirttiği halde, işçi sendikalarında var olan, bizimde bildiğimiz bürokratik geleneksel örgütlenme şekli hiçbir değişime uğramadan kabul edildi. Tabanın söz ve karar yetkisine sahip olması noktasında oluşturulacak organları içeren ve geleneksel hiyerarşik örgütlenmenin dışında yeni perspektifler sunan örgütlenme modellerinin tartışılmasına dahi izin verilmeyerek kendi hazırladıkları tüzüğü kurdukları kutsal ittifakla rahatlıkla onaylattılar. Bu ayıplarından, seçim yapıldığına öne sürerek meşrulaştırmaya

çalıştılar. Ancak, şu bilinen bir gerçektir ki, gerek sendikaların kurultaya gelecek delegelerinin seçimi gerekse, kurultaydaki tüzük oylaması hiçte demokratik değildi. İşe sınıf bilinçli kesimden de baktığımızda hiçte iç açıcı değildir. Her zaman söyleyip hiçte yaşama geçiremediğimiz bir eksikliğimiz, sorunların çözümü noktasında kitleleri harekete geçirmede ve süreci kendi istediğimiz yönde yönlendirmede yetersiz kalmamızdır. Bizi bu olumsuz noktaya getiren anlayışlar kadar bizde kitleden kopuk bir şekilde sürece müdahale etmeye kalktık. Biz sınıf bilinçli kamu emekçileri bu noktadan itibaren artık üzerimize düşen, kitleler arasında olası görünen bölünmeleri engellemeli, mücadelenin bu olumsuzluklara rağmen sürekliliğini sağlamak için kendi sendikalarımız özgünlüğündeki örgütlülüğü geliştirip, daha sağlıklı zemine oturtmalıyız. Dar grupçuluk tavırları, ben merkezci anlayışları bırakıp, sağlıklı bir mücadele için seferber olmalıyız.

Birlik-Mücadele-Zafer!
Yaşasın Özgür Gelecek Mücadelemiz!

Bir Partizan Kamu Emekçisi

KADINLAR; SEÇİM SANDIĞINA OY KULLANMAYA DEĞİL, PROTESTOYA

Burjuvazinin seçim oyununu boşa çıkartalım!

✓ **MGK güdümlü, parlamento maskeli faşist diktatörlüğün artık halk nezdinde tutunacağı hiçbir dalı yoktur. Kadın potansiyelinin farkında olan egemenler, son günlerde kadınlara yönelik çalışmalarına hız verdiler. Amaçları; düzen dışına kayan kadın kitlesini düzene endekslemektir.**

Geçen sayımızda "Faşizmin kadın kotası aldatmacası" başlıklı yazımızda son günlerde burjuvazinin kadınlara yönelik politikası ve üzerinde durma mantığını anlatmaya çalışmıştık. Ve şimdilerde de burjuva-feodal sistemin seçimler nedeniyle yoğun olarak kadın kitlesine yöneldiğini, albenili-sansasyonel kadın adaylar çıkarma uğraşısına girdiğini görüyoruz. Yine kadın kitlesi üzerinde hesap yapıyor, oy kapma yarışına giriyor. Bu yarışa istisnasız tüm düzen partileri girmiş durumda. Özellikle MHP ve RP, örgütlü bir şekilde seçim telaşına girerek kadınlarla ilgili çalışmalara yöneldiler. RP'nin ortaya attığı türbanlı kadın milletvekili tartışması kamuoyunu meşgul eden gelişmelerden biri. Geçti yapılan tartışmalar meseleyi ortaya net koymaktan öte nabız yoklama biçiminde sürdürülmekte. RP, yine oluşturduğu kadın ekipleri aracılığıyla kapı kapı dolaşarak kadın kitlesini kazanmaya çalışırken, MHP özellikle T.Kürdistanı'ndan kadın aday koyma uğraşısında. Öte yandan düzen

partilerinin genelbaşkan eşleri de sözde "siyaset"te yer alarak seçim turlarına başladılar. Berna Yılmaz ve Nermin Erbakan öne çıkan isimlerden sadece ikisi. Görünüşte bir bayan olarak Tansu Çiller'in iktidara yerleşmesinin ardından boyutlandığı söylenen kadınların "siyaset"e ilgisi esasta öyle midir? Elbetteki hayır. Kadın sorunu ve bunun doğal sonucu olarak kadınların düzene olan tepkisi günbe gün artıyor. Her kesim, her sınıf, kadın sorununun varlığını kabul ediyor. Düzen dışı arayışlara yönelen kadınların hareketi ise burjuvaziye son derece rahatsız ediyor. Bunu engellemenin en iyi yolu olarak kadınları düzene endekslemeyi düşünen burjuva-feodal sistem yine bu uğurda kadınları kullanıyor. Burjuva partilerin 24 aralık erken genel seçiminde kadınları fazlasıyla kullanmasının altında yatan mantık da budur. Kendi sınıfına mensup kadınları, toplumun diğer kesimlerinde yer alan kadınları kazanma, etkileme ve oylarını elde etme amacıyla kullanmaktadır.

Kadınların kurtuluşu burju-

Geçen seçimlerde olduğu gibi bu seçimlerde de RP; kadınlardan ekipler oluşturarak hem kapı kapı dolaşarak oy topluyor, hem de muhtarlıklarda kayıtlar yaptırıyor.

va-feodal sistem içerisinde yer almakla gerçekleşemez. Bu genel doğruyu koyduktan sonra önemli olanın faşizmin güncel politikalarına ve yönelimlerine karşı çıkmak, teşhir faaliyetini hızlandırmak olduğu görülmelidir.

Emekçilerin, sosyalistlerin, komünistlerin 24 aralık erken genel seçimiyle ilgili tavırları bellidir. MGK güdümlü, parlamento maskeli faşist diktatörlüğün artık halk nezdinde tutunacağı hiçbir dalı yoktur. Enflasyonun günden güne arttığı, yargılı-yargısız infazların, köy boşaltmaların, zorla göç ettirmelerin, işkencelerin, katliamların boyutlandığı bir ortamda sistemin dosyası oldukça kabarık.

Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden oluşan emekçi halkımız düzene olan muhalifliğini ve hayır deyişini 24 aralık sabahı seçim sandığına gitmeyecek göstermektedir. Aksi taktirde faşizmin tüm vahşi politikalarına, sömürüsüne evet demiş olacaktır. Kadınlarımız ise bu seçimlerde düzen partilerinin aldatmacasına kanmamalı, aksine burjuvazinin yürüttüğü kadın kitlesini kazanma çabalarını boşa çıkartarak karşı kampanyalar gerçekleştirmelidir.

Güncel görevimiz; faşizmin seçim aldatmacasını boşa çıkartacak olan teşhir faaliyetini yürütmek ve kadınları bu doğrultuda harekete geçirmek olacaktır.

Sistemin anası: Manukyan

Türk Anneler Derneği Şişli Şubesi'nden bir grup kadın, International Hastanesi'nde yatmakta olan Matild Manukyan'a "Melek ana, sen çok yaşa" yazılı bir pasta götürdü. Şube yöneticisi Mürüvet Coşkun, ziyaret sebebini "Bize bir kat tahsis etti" şeklinde açıkladı.

Kadınların etini, bedenini satarak patroniçe ünvanına kavuşan Manukyan bir kat tahsis etmekle Türk Anneler Derneği tarafından "melek ana" ünvanını elde edebiliyor. Analık bu kadar basit, bu kadar kolay olabilir mi? Parayı herşeyin üstünde tutanlar için demek ki olabilir. Ayrıca, Manukyan'ın ziyaretçilerine açılan anı defterinde kimlerin ismi yok ki; Rauf Denktas, İzzettin Doğan, İbrahim Polat. Peki neler yazıyorlar deftere; "Ülkemizin örnek sözcüsü, gururumuz, mükemmel insan" vb.

Özel mülkiyet sistemine dayanan devletler parayı herşey olarak görürler; namus, güzellik, iyilik ve dürüstlük gibi erdemler değeri yitirir. Öyleki, emekle, özveriyle güzelleşen analık kavramını burjuva kadın kurumları tarafından ayaklar altına alınır, çeşitli maddi değerlere satılır.

Analık kavramı gerçek anlamda misyonunu proletarya içerisinde oynar; karşılıksız bir sevgi ve şefkat, emekle, alınlarıyla bütünleşen bir güzellik. Ve yaşadığımız coğrafyada gerçek analarımız; leşen bir güzellik. Ve yaşadığımız coğrafyada gerçek analarımız; leşen bir güzellik. Ve yaşadığımız coğrafyada gerçek analarımız; leşen bir güzellik. Ve yaşadığımız coğrafyada gerçek analarımız; leşen bir güzellik.

Sistemin anası ise ancak kadın etiyle yaşamını sürdüren Manukyan gibileri olabilir.

Fransa'da kadın bakan kıyımı

7 Kasım günü istifa eden Fransa Başbakanı Alain Juppe, Cumhurbaşkanı Chirac'ın görevlendirmesiyle ikinci hükümetini 10 saat gibi rekor bir sürede kurdu. Juppe'nin ilk icraatı; 8 kadın bakanı görevden almak oldu. Eski hükümetteki 12 kadından, başta Sağlık Bakanı Elizabeth Hubert, Nesillerarası Dayanışma Bakanı Colette Codeccioni, Turizm Bakanı Françoise de Panafieu olmak üzere 8'ine görev verilmedi. Görev verilmemesinin nedeni olarak, hükümette ters düşen demeçler verme ve azaltılan bakanlık sayısı gösterildi.

Daha düne kadar uluslararası kadın konferanslarında Fransa'yı temsil eden bu bayanlar bugün hükümete ters düştikleri gerekçesiyle kolaylıkla ellerinin tersiyle itilebiliyorlar. Oysaki kadın konferansında çıkan ve bol bol çığırtkanlığını yaparak savundukları sonuç; "kadınların hükümetlerde yer alması zorunludur" düşüncesiydi. Emperyalistler çıkarılma ters düşüğü durumlarda kendi koydukları ve savundukları anlayış-

Fransız Sağlık Bakanı Elizabeth Hubert kabineden uzaklaştırılanlardan

ları kolaylıkla tepeleyebilir, uygun kılıflarını da yaratabilirler. Fransa örneğinde ortaya çıkan gerçek; eşyanın doğası gereği burjuvazinin kendisiyle çelişkiye düşen olgular karşısında ikiyüzlü davranarak savunduğu düşünceleri bile çiğnemesidir. Öte yandan BM'ler tarafından tertiplenen 4. Uluslararası Kadın Konferansı'nın bir aldatmaca ibareti olduğu yavaş yavaş burjuvazinin kendisi tarafından da ispatlanıyor.■

Omuz Omuz

Gülistan Deniz

Özgül örgütlenme-1

Sınıf düşmanları kendi sistemlerini devam ettirmek için her şeye başvururlar, yıkılmaktan kurtulamayacak da olsalar, yıkılmadığı müddetçe varlığını korumak için herşeyi yapmaya çalışacaklar. Onlar, kendilerini ebediyen yıkacak olan komünistler ve örgütlenmesi olduğunu çok iyi bilirler. Bu nedenle her şeyden çok, her yol ve yöntemle komünistlere saldırırlar. İdeolojik, siyasi, kültürel, örgütsel, fiili varlıklarına saldırırlar, yoketmeye, zayıflatmaya, etkisizleştirmeye, bozup yolundan saptırmaya vb. çalışırlar. Her yol ve yöntemle bunları cepheden yaptıkları gibi, devrimci saflarda gözükümler vasıtasıyla da yaparlar. Bunun da ötesinde, bu etkiler altındaki unsurlarla KP'leri saflarında da paralele saldırırlar yürütürler. KP'lerin ve bilimsel görüşleri olan MLM cepheden saldırırlar yıkamayacağını bilinci ve deneyiminde olan sınıf düşmanları, devrimci saflardaki örgütler ve dahası KP içinde ideolojik ve siyasi olarak sağlam olmayan unsurlarla iç saldırırlar P'yi yıkmaya, yolundan yoldan saptırmaya, bilinci bulandırmaya çalışırlar şeylerden biri de, KP örgütlenmesidir. Örgütlenme biçimlerinden bozulmaya-bulanıklaştırılmaya çalışılanlardan biri de, kadın örgütlenmesi anlayışıdır.

KP, bir sınıf partisidir. Hangi sınıfı? İşçi sınıfının Partisi, işçi sınıfının sınıf bilinçli, nitelikli unsurlarından oluşur. Sınıf çıkarımı savunur, temsil eder. Saflarına diğer sınıf ve tabakalardan gelende olsa, geldikleri kendi sınıflarına ihanet ederek işçi sınıfının sınıf bilinçli partisine katılır. Parti, işçi sınıfının partisidir diğer emekçi sınıf ve tabakalarında çıkarımı savunur, onları örgütler, yedegine çeker ve o kesimlerle birlikte iktidar mücadelesini yürütür. İşçi sınıfı ve partiside toplumda egemen olmak için mevcut siyasi iktidarı ele geçirmek zorundadır. İktidarı ele geçirmek için de, devrimden menfaati olan kitleleri kazanmak, örgütlemek zorundadır. Siyasi bilinç taşımasan kazanamazsın ki, bu da bir örgütlenmedir, kazanamazsan örgütleyemezsin, örgütleyemezsen silahlı mücadeleye seferber edemezsin. Dolayısıyla, politik iktidarı ele geçirmek için örgütlenmek zorundayız. Örgütsüz bir şey ilamaz. Örgütsüzlük bir hiçliktir. "Hiç"likten kurtulmak için örgütlenmek zorundayız. Sınıfsal amaçlarımız için örgütlenmemiz gerektiğine göre, örgütlenme cinsiyetlere göre olmayacağı açıktır. Kadın ve erkek toplum nüfusunu oluşturduğuna, hayatın her alanında yanyana yaşadığına, emekçilerin çıkarı bir olduğuna göre ayrı ayrı örgütlenmesi olmaz. Sınıf düşmanlarına karşı birlikte örgütlenmek zorunda. Aksi halde, sınıfsal güçlerini parçalar, zayıflatır, düşmana hizmet eder. Düşmanın bir amacında, sınıfsal temeldeki örgütlenme ve o bilinci parçalamaktır. Ve onu parçalayan, kemiren her türlü düşüncüyü beslemek, teşvik etmek ve geliştirmektir. Düşmanın bu tür hesaplarının bilincinde olan komünistler, hangi kılıflara bürünürse bürünsünler yüzünü ortaya çıkarıp ona karşı amasızca mücadele yürütür. Onların planlarını boşa çıkarır.

Gökkuşağı Türkiye Kürdistanı'nda sanatçı olmak

Meral Güneş

Mao der ki "Halkın gerçek kurtuluşunu sağlamak için iki tür orduya ihtiyaç vardır. Birincisi Kızıl Ordu, ikincisi ise kültür ordusudur.

Son günlerde ülkemizin her yanında halkın sanatçılarına yönelik yoğun bir baskı ve yıldırma politikası uygulanmaktadır. Çünkü halkın sanatçıları sistemin ürettiği zulme, sömürüye, zorbalığa, katliama, asimilasyona ve bencillığe karşı türkülerini direniyor, tiyatrolarıyla bilinç taşıyor, şiirleriyle yürekleri sesleniyor, kitaplarıyla yolumuzu aydınlatıyorlar. Ve tüm bunlar gerillanın namlusundan çıkan bir mermi gibi faşizmin beyininde parçalanıyor, onu sersemletiyor, onun gerçek yüzünü halkın gözleri önüne tekrar tekrar seriyor.

Bugün ülkede uygulanan zulüm, Türkiye Kürdistanı'nda daha katmerli uygulanıyor. Demokratik kitle örgütlerini yaşatmak hemen hemen imkansız hale getiriliyor. DKÖ'lere uğrayanlar, devletin kısıkağı altına alınmakta, işkence yapılarak sindirilmeye çalışılmaktadır. Bu nedenle İnsan Hakları Derneği, sendikalar ve çeşitli dernekler varla yok arası bir konuma getirilmiştir. "Doğuyu sahipleniyoruz" demagojisiyle Türkiye Kürdistanı'na bin kişilik sanatçı çıkartması yapan TC, orada halkın sanatı adına ne varsa yıkıp yok etmeye çalışıyor. Geçmişten beri birçok uygulamalara beşiklik etmiş bir kültür kenti olan Diyarbakır'da, Orhan Asena Tiyatrosu'nun adını Mehmet Akif Ersoy olarak değiştirmekle yetinmeyen devlet, çareyi kapısına kilit vurmakta buluyor. Ve yine Mezopotamya Kültür Merkezi Diyarbakır Şubesi, 11 kasımda JTEM ve Terörle Mücadele Şubesi tarafından panzer eşliğinde basılıp eşyalar yağmalanarak 9 çalışan ve Roj gazetesi dağıtıcısı Mehmet Dağhan gözaltına alınıyor. Her gün onlarca kişinin kirli savaşa kurban edildiği, gözaltında kayıpların yaşandığı ortamda Medeni Ogurel, Pervin Kaya, Nazmi Kırık ve Şehnaz adlı kişilerin gözaltında olduğu kabul edilmiyor.

TC demokratik kurumların tümünün kapısına kilit vurabilir, insanları gözaltında kaybedebilir. Ama türkülerini asla susturamaz. Halkın olduğu her yerde halkın türkülerini de yankılanacaktır. Dağların doruklarında, makinaların başında, kentlerin varoşlarında güneş tenli, buğday tarlalarında ve yaşamın her alanında. **Unutmayalım ki sanatçıları direnen bir halk asla yenilmez.**

TÜYAP 14. Kitap Fuarı'nın ardından

3-12 Kasım tarihleri arasında, İstanbul, kitapların hararetle ziyaret edilmesine tanık oldu. 10 gün boyunca TÜYAP İstanbul Sergi Sarayı'nın önündeki uzun kuyruklar tekrar yenilendi. Kültürü bol geçinen burjuva medyası, kitap üzerine ve sinema üzerine birçok şey yayınladı. Sinema hakkında birşeylere değinme gereğinin duyulmasının nedeni, fuarın ana temasının bu yıl "Sinemanın 100. Yılı" olmasıydı.

Yine de esas konu kitapları. Çok şey söylendi kitaplara dair. Hatta "Kitap Şehvetir" dahi dendi (Yeni Yüzyıl, Sadettin Davran'ın 1 Kasım 1995 tarihli yazısı).

Fuara 242 yayınevi katıldı. 300'e yakın yazar kitaplarını imzaladı. Çeşitli konularda 80'e yakın panel, konferans, söyleşi

tipi etkinlikler gerçekleştirildi.

Fuarın başlamasıyla birlikte, fuarın niteliğinin ne olması gerektiği tartışılmaya başlandı. Kimisi fuarı "İstanbul'da görülmemiş bir kültür olayı" olarak değerlendirdi. Hadi, abartmayalım, en azından "Kitaplar, yayınevleri ve yazarlar açısından ayda-yılda bir gerçekleştirilen büyük bir organizasyon" "Olay panayıra dönüşmüştür" diyenler vardı.

Peki işin doğrusu neydi?

FUAR MI? PANAYIR MI?

Aslında Türkiye'de fuar ile panayırın ayrımı pek net değil. Örneğin İzmir Fuarı, Mersin Fuarı vb. Burada, işe hem ticari, hem "kültürel" gözle bakılıyor-muş gibiyse de, olay ticarete

düğümleiyor. Fakat, örneğin "Savunma" "Stratejik Araştırma" gibi kavramları barındıran fuarlar, tam da gerçek fuar anlayışını yansıtıyor. Örneğin, firmalar, ürettikleri, geliştirdikleri silahları orta yere koyuyor, uzmanlar, pazarlamacılar vb. ile bağlantılar kuruyorlar. Yani, ortada satış işlemi barındırmayan bir sergi olayı, bir parzarlama olayı fuar.

Fakat, iş kitaplara gelince, pazarlamadan çok satış olayı gündeme geliyor. Bu yüzden fuar mı panayır mı tartışmasında, panayır demek daha doğru.

KİM İÇİN KİTAP?

Fakat işin canalıcı noktası fuar mı panayır mı tartışmasında yatmıyor. Önemli olan bu kitapların hangi sınıfın çıkarlarını

yansıttığı ve hangi sınıfla bütünleştiği.

Bu konuda oldukça "hırçın" davranan yayınevleri var. "Yemeğini kitaptan önce düşünen okurumuz olmaz olsun" diyorlar. Oysa, fuarı gezdiğinizde, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları'nda bile dikkate değer bir kitabın 150 bin TL'den az olmadığını görüyorsunuz. Yani, emekçinin akşam evine götürdüğü nafaka. Öte yandan, Marks ve Engels'in Komünist Manifesto'sunu kitapların arasında görünce, egemen sınıfın ideolojisinin ezilen sınıflar üzerinde hakim ideoloji olduğu saptaması aklınıza geliyor. Ve, üretim araçlarının mülkiyeti gibi kültür de burjuvazinin mülkiyetinde, diye düşündürüyor sizi ustalar.

ONUR YAZARI

Kitap fuarında her yıl bir onur yazarı seçiliyor. Bu yılın onur yazarı İlhan Selçuk. Fazıl Hüsnü Dağlarca, Nadir Nadi, Turhan Selçuk, Aziz Nesin, Melih Cevdet Anday, Yaşar Kemal, Rıfat Ilgaz ve Adalet Ağaoğlu gibi kemalizm'in etkisindeki yazarlara verilmiş bu ödül. Ama, düşüncelerini militanca savunanlara ve bunun bedelini ödeyenlere, toplumcu gerçekçiliği rehber edinenlere verilmiş. İsmail Beşikçi, Haluk Gerger gibileri unutulmuş. Bundan sonra, kemalizm'in etkisinden Kürt gerçekliğini gören sıyrılan Yaşar Kemal'e de verilmesi olası değil.

TÜYAP bazılarının dediği gibi "İstanbul'da görülmemiş bir kültür olayı" mıdır? Yoksa, bazılarının dediği gibi "bir panayır" mıdır?

Ayşe Nur ZARAKOLU,
Belge Yayınları

Panayır olarak değerlendirilmem mümkün değil. 1982'den beri katılıyoruz. Bizim açımızdan okurla buluşmak, tüm kitaplarımızı tanımak, yeni yazarları tanıtmak için önemli. Üstelik bizim gibi kitabevlerinin böylesi organizasyonlar olmaksızın kitaplarını tanıtması mümkün değil. Bu kalabalığa panayır demek okura saygısızlıktır.

Cemşid BENDER,
Yazar

İkisinin ortası. Yayınların tanıtılması açısından faydalı. Tarafsızlık ilkesine uy-

gun. Okurlarımızla tanışmış olmamız açısından iyi. Sadece kitap satış yeri olarak değerlendiremeyiz.

Ali Yavuz ÇENGELOĞLU,
İnter Yayınları

Panayır olması biraz daha uygun. Halkımız genellikle seyretmeye geliyor. Kitap fuarı olmaktan çıkmış bir organizasyon. Fuarlar, yayınevlerinin satış dışı bağlantılar kurduğu yerlerdir. Bizde satış yeri olarak ele alınıyor. Yıllardan beri katılıyoruz. Katılsak da katılmasak da bizim gibi yayınevleri bu tür organizasyonlardan zarar görüyor.

Nejat BİRDOĞAN,
Yazar

Panayır olarak görmek bizim değerini yadsımak de-

mektir. Bilimin iyice kirlendiği bir dönemde TÜYAP bir fırsattır. Ama, görülmemiş bir olay olarak da bakamayız.

Enver AYTEKİN,
Sosyal Yayınları

Ben yıllar önce, büyük bir hadise değildir diye yazdım. Gözümde fazla büyütmedim. Ticari bir hadisedir. Bu işte karlı olan bir firmadır.

Mehmet UÇAR,
Say Yayıncılık

Panayıra yakındır. Fazla bir kültürel etkinlik gözleyemedik. Tanıtım yoktu, hiçbir şey tartışılmadı. Fuarlar ihtisaslaşmaya göre olmalı. Yayıncı, pazarlamacı ve uzmanların, kitabevleriyle görüştikleri, işin içinde paranın olmadığı organizasyonlardır. Frankfurt'taki fuar gibi. Bizde nerde?...

Aydın ÖZTÜRK,
Şair-Yazar

Öncelikle fuarın çok yararlı olduğunu, okurla yazarın en

geniş katılımıyla buluşturulan bir platform olduğunu belirteyim. Yüzbinlerce insanın ziyaret etmesine rağmen satılan kitap sayısının az olması, Türkiye'deki olumsuzlukla ilgili genel bir sorundan kaynaklanıyor. Herşeye rağmen ivmese artan bir okuyucu potansiyeli oluşuyor.

Şinasi GÖKÇE,
Kaynak Yayınları

Panayır demeyeyim, kültür olayı da demeyeyim. Geçen yıllara nazaran satış ve katılım düşüktür. 12-13 milyonluk bir kentte gelen insan sayısı düşük. Yayıncılar Birliği'nin düşüncü özgürlüğü girişimleri iyi fakat buna da ticari bakılmış.

500 bin TL'ye bir T-Shirt sattılar.

Kültür seli olabilmek

Ozan Veli

İktisadi ve siyasi değişim, beraberinde kendisine uygun yeni şekillenmeleri, insan yaşamını değiştiren yeni manevi etkilenmeleri de getirir. Bunun böyle olması demek, bu alandaki değişim ve yenilenmelerin sonrası süreçlere ertelenmesi demek değildir. Aksine, toplumsal bir devrim için ayağa kalkmış bilincin, kendi maneviyatı başı başına bir değişimi önceden zorunlu kılar. Yani iktisadi siyasi gericiлик kendi varlığını korurken, onun şekillendirdiği egemen yoz-gerici kültür, ruh biçimi egemenliğin katıldığından taviz vermezken, bu statükoyu red eden, ona başkaldıran yeni bir şekillenmeyle olgunlaşmak ve insanların geri, feodal-burjuva şekillenişin kabulünden bilincine sızmak gerekmektedir. Güçlü bir kültür ordusu yaratmadan, devrimlerin başarı şansı çok azdır ve onu koruyup sürdürme imkanı çok zordur.

Kültür alanında yapılacak devrimler, iktisadi, siyasi devrimlerden daha uzun zaman dilimlerini kapsar. Sosyalist devrimler aşamasında, sosyalist gelişmenin üst evrelerinde dahi, üretim ilişkilerindeki ileri gelişmeleri geriye çeken, ruhi şekillenmelerin güçlü kilitlerini köstekleyici bir işlev görürler. Bu yenilenme, insan bilincinin kuşaklar devşirmesine, emperyalist dünyanın yoz etkilenmelerine meydan okuyacak güçlü, daha ileri ve güdücü değerlere tutunmasına bağlıdır. Bütünlüklü olarak, dünya komünist toplumu yaratılmadıkça da, geride tutunmalar devam edecektir.

Geriyeye dönüş yapan ülkelerin, dönüş sonrası durumları, hiçbir şey yaşanmamış havası veren ve hiçbir değere sahip çıkamayan bir uyusuk yığınlar ordusunu andıran varlığını iyi gözlemlemek gerekmektedir. Devrimin güçlü ve sürekli olan üretkenliğe ulaşmak,

her alanda olduğu gibi, kültürel alanda da mutlaka gerekli olmalıdır.

Bireylerin, örgüt ve örgütlü mücadele zorunluluğu dahilinde özgürleşmeleri, güçlü siyasi kişilikler olabilmeleri de yine, kültürel yenilenme ile direkt ilgilidir. Burjuva kültürünün sere-serpe gelişemediği bir ülkede bu yenilenme çok daha zor ve sancılı olacaktır ki, bu aşama yaşanmadan çok daha ilerlere sıçrayış yapmak olanaklı değildir. Burjuva demokrasilerinin yaşadığı gelişmiş kapitalist ülkelerin yaşam tarzları, alışkanlıklar, gelenek ve ruhi şekillenmelerine bakıldığında aramızdaki derin uçurumlar kendisini hemen orda göstermektedir. Yan-feodal ilişkilerin önemli bir yer edindiği ülkemizde, proleterleşmek çok daha önem arz eden zor bir ektir.

İç içe geçmiş kültür biçimleri, aynı zamanda birbirleriyle kıyasıya çatışma halindedirler.

Okul pencerelerinden bakan gözler, makina şartlarında yaldızlaşan nasırların sabır ruhundan sıkılır. Kentin gecekondularından gelen sokaklar, Mc Donalds'ın arka bahçesinde ziftlenir. Tarla farelerinin, kırmızı tilkilerin fendine bezenmiş köylü uyanıklığı, aydın bilmişliğine illalah ettirir. Kalın kabuklu kafaların içine sızamayan güneş, intikamını ay'ın kalın göbek taşından çıkarır.

İleri, çok ileri hedeflere tutunmak, kalın tabulardan, tüm önyargılardan sıyrılmayı gerektirir. Bu günden asırlar sonrası toplulukların kültürel şekillenmelerine talip olmak doğrudur. Ama, doğru bir yan daha vardır ki, toplumsal bir devrim, toplumun maddi ve manevi yaşamına hükmetmekle olmalıdır. Bu nedenle, çok ileri hedeflere tutunmak ve ona göre şekillenmek, bugünün yaşamını, onu çevreleyen koşulları yok saymak demek değildir. Onu yok saymak, ondan kopmayı, tecrit olmayı getirir ki, toplumsal düşünme gerçe-

ğiyle de bağdaşmaz bir durum.

Geleceğin toplumu adına, aile yıkılacak deyip evliliğe tutunmak; burjuva ahlak diye saldırmak, feodal şeyh, şiğ edebiyatıyla geriyeye dönmek, nasil ki bir kültürel şekillenmenin ürünüyse; kendi adına düşünmeyi bile başkasına bırakmak, başkasına ait olan değerlerin sahipliğine soyunmak gibi her bir yaklaşım bu şekillenmelerin gerçekliğine tabidir.

Kültürel yenilenme sabit fikirlerin yıkılmasını şart koşar. Fikirler, yaşamın değişkenliği dahilinde yenilenir/yenilenmek zorundadırlar. Geleceği bugün daha doğru daha tam yorumlamak, maddi yaşamın bu gelişme seyrini doğru kavramakla olanaklıdır. Proleter yaşamın insan ruhuna işemesi, bir yaşam tarzının maddi olgusu ya da bugün itibarıyla bilincin madde üzerinde etkisi ile olanaklıdır.

İleri değerler için cesaretili adımlar atmak, yıllanmış tabuları yerle bir edebilmek için gereklidir. Çok çeşitli yol ve yöntemlerle eski olanın üzerine yürümek, herşeyden önce yeninin teorik gerçekliğini benimsemekten geçer. Çok yönlü yeni insan, toplumsal devrim mücadelesinin vazgeçilmez ereğidir. Bunu hedefleyemeyen ve onun somut gereklerini ortaya çıkaramayan bir sınıf bilinci, yaşama hükmedemez.

Devrimci savaş, kültür cephesinin yaygın ve enginliği sayesinde daha da gelişir, güçle-

dir. Bu her iki yan, birbiri üzerinde muazzam bir etki icra eder. Bir küçük burjuva yığın ülkesinde, kendi kültürel üst yapısına dahi kavuşmamış bu kesimlerin tuttuğu egemen feodal-burjuva öz, kültürel alanda devrimci gelişmelerin önündeki esas engeldir.

Mücadele bayrağının yükseldiği her alanda, toplumsal gerçeklikler bu yönüyle de aşkar edilip, ona uygun mücadele yöntemleri benimsenmelidir. Köy kültürünün varlığını, çeşitli biçimlerini tanımadan geri ve ileri olanı birbirinden ayırtmadan onun üzerine yürüyebilmek, karamlık sültesi dahi belli olmayan bir görüşüye saldırmak olmayacaktır, tahlilci olmak başarılı olmanın şartı durumuna gelmiş demektir.

Savaş cephesinin tümünde ve faaliyetin her kesiminde kültürel etkinlikler geliştirilmeli, ileri düzeyleri tutturabilmek önemlidir. Kültürel etkinlikler, çok çeşitli araçlarla bilincin yenilenmesi ve geliştirilmesidir. Çok yönlü insan, bir merkeze endekslenmiş çok yönlü uğraşlarla varolabilir.

Dağların medetsiz fırtınalarından akan savaş ordularının ayak seslerinden, kültür SEL'leri akmaktadır yoksul ocaklara, alanlara. Fabrika ruhu yeşermelidir yeniden, silah tutan ellerin üretkenliğinde. Gün, güne aktarmalıdır büyüülen umutları. Kavranın dili, sürükleyebilmelidir yığınların suskunluğunu. Bütün görüşler yaşama olan tutkuları re-

simleyebilmelidir, namlu ağzına tutunurken filinta delikanlıların, genç kızların erektleri.

Kültür ordularının zenginlik kaynağı, halkın bağrındaki işlenmemiş ileri öğlerdir. Bunları bulup açığa çıkarmak, işleyip tavma getirmek ise, öncü kumaylarına, onun öğrencilerine düşer. Cephe faaliyetinde yürütülecek etkinlikler çok daha büyük öneme sahipken, cephe gerisinde yürütülen faaliyetlerin esas, merkezi yönelime tabi olmalıdır. Günümüz koşullarında, horutularla uyuyan kafaları sarsmak, dağ uçlarını tutuşturan alazlara yöneltebilmek gözleri ve gelişmeleri/günceli kavgaya ayarlayabilmek gerekli olmalıdır.

Kültürel etkinlikler çerçevesinde yazım sanatına ağırlıklı yer vermek gerekli olmalıdır. Ordular, bugünden üretime katılmalıdır. Sanat, siyaset, kültür, savaş birbirini tamamlayan güçlü bileşenler olabilirler. Öncü bilinci, yakın devrimci-demokrat gelişmeler ve sanatsal, kültürel faaliyetler üzerinde etki icra etmeyi hedefinin merkezine yerleştirmelidir. Eleştirilerden ve tartışmalardan kaçınmadan, ilkeler dahilinde hareket etmesi gereken öncü sanat, kültür cephesi ile onun etkisinde harekete geçerek daha geniş devrimci-demokrat cepheyi birbirine karıştırmadan, ama öncü ve ardçı bağıntısını da koparmadan cesur adımlar atmak gerekli olmalıdır.

Küçük burjuva, elit aydın kesimin kazanılmasını yadsımadan, ama gerçek işçiler ve köylüler için olma esasını da gözardı etmeden, faaliyeti aktifleştirmek ertelenmez görevlerdendir.

SEL KÜLTÜR kızaran namlu ağzına tutunarak attı adımlarını. Daveti, kavgayı omuzlayan herkesedir, yakın dostlarıdır. Halkın yeşeren bilincindedir.

Güçlü kültür orduları yaratmak, yarım teminat altına alınmış garantisidir.

Kavranın sefontonisi yazacak olanlar, kavgamın gönüllü işçileridir.

Nesin'in çocukları miras kavgasında

Aziz Nesin, öldüğünde bile devlet yakasını bırakmamıştı.

O herşeye rağmen doğru bildiği yolda yürümesini bildi.

Yıllarca çektiği sıkıntılar, yaşadığı acılar onu yıkmadı. Öldüğünde çocuklarının miras kavgası yapacağını bilseydi bu kez onlara inat ölmezdi herhalde.

Bunu 15 milyona çıkartacağız, ama mahkemelere filan giderse 6 milyonu da keseriz" diyor.

Bilindiği gibi Aziz Nesin, bütün gelirlerini kendi adını taşıyan Çatalca'daki vakfa bırakmıştı. Kızına da 6 milyon maaş bağlamıştı. Kendisi öldükten sonra da Nesin Vakfı'nın başına oğlu Ali Nesin geçmişti. Bakalım vasiyetname açıldığında Nesin'in kemikleri üzerine kim daha kuvvetlice basacak devletten ve yılların kıramadığı kemikleri kırmaya çalışacak.

Aziz Nesin'in bir kızı olduğunu çok kimse bilmiyordu.

Neyse ki bir miras kavgası başladı da, Sayın

Oya Nesin'i herkes tanıdı.

Aziz Nesin'in vasiyeti henüz açılmadı. 21 kasımında Çatalca'da açılacak olan "vasiyetname", Nesin'in çocuklarının miras kavgasını daha da kızıştıracak. Oya Nesin şimdiden kendisine bir avukat tutmuş ve "yasal miras" hakkını istiyor. Aziz Nesin'in oğlu Ali Nesin ise Oya Nesin'in bu istemine sıcak bakmıyor.

Oya Nesin babasından kalan mirasla geleceğini garantileme çabası içine girmiş ve asalak bir mirasyedi olmaya çalışırken, Ali Nesin'de buna karşı durmaya çalışıyor. Oya Nesin "Şimdi oturduğum evin tapusu Ali'nin üstüne. Bu ev bana devredilsin. Bir de kirasıyla yaşamımı idame ettirebileceğim evim olsun istiyorum" diyor. Ali Nesin ise "Babam ablama iki tane ev aldı. O ikisini de sattı. İsterse evi onun üzerine devrederim. Onuda satsın! Kendisine 6 milyon maaş veriyoy-

Oya Nesin

Sağlar ne dediğini bilmiyor

Kültür Bakanı Fikri Sağlar; şiddet, porno ve müstehcen yapıtların dışında kalan tüm kültür kitaplarının basımında kullanılacak kağıt için devletten sübvansiyon istediklerini bildirdi. Sübvansiyon, kağıt alacak yayın kuruluşlarına kağıt ücretinin bir kısmını düşürerek maddi kolaylık sağlamak anlamına geliyor.

Konuya ilişkin önerinin Bakanlar Kurulu'na sunulduğunu söyleyen Sağlar, kabul edilmesi durumunda kağıtta %30'a varan yeni bir indirim yapılacağını söyledi. Fakat, bu öneri kabul edilse

bile, Sağlar'ın konuşmasının sonuna verdiği rakamlar kendi ifadeleriyle tezatlık içerisinde.

Kültür Bakanlığı'nın 1995 yılı için hedeflediği 300 çeşit kitap yayınından ancak 23 çeşidin piyasaya çıkarılması, devletin kitap konusundaki "hassasiyetini" gösteriyor.

Geriyeye kalan 277 çeşit kitaba aylık basım ve yayım bütçesinin kimlerin cebine gittiği ise açık.

Sübvansiyon önerisinin kabul edilmesiyle beraber, bu vurguna yeni bir vurgun imkanının eklenmesi iş bile değil.

kısaca...

► Orhan Veli bundan 45 yıl önce, 14 Kasım 1950'de aramızdan ayrıldı. İlk şiirleri 1936'da Varlık dergisinde yayımlanan Veli, Türk edebiyatı tarihinde Garip akımını başlatan şairdi. Şiirlerini "Garip", "Vazgeçemediğim", "Destan Gibi", "Yenisi" ve "Karşı" adlı kitaplarda toplayan Veli, eski edebiyatı, özellikle aruzu çok iyi bilen bir şairdi

► 7 kasımında cezaevlerindeki baskılarını kinamak amacıyla CHP İstanbul İl Merkezi'ni işgal eden Kutup Yıldızı, Grup Munzur, Grup Özgürlük Türküsü ve Genç Ekin Müzik Topluluğu elemanlarından 7'si 14 kasımında DGM tarafından tutuldu.

► Türkiye Yazarlar Birliği ile Türkiye Yazarlar Sendikası "tek tip

yayın sözleşmesi" konusunda anlaşılı. Sözleşme telif sözleşmelerini belli süreyle sınırlıyor, eserin yayım haklarını düzenliyor, baskı zamanı ve kopya sayısını düzenliyor, telif ve çeviri ücret ve oranlarını belirlerken, yayıncının yazanın yazılı izni olmaksızın eserin içeriğinde değişiklik yapmasını ve eser üzerindeki haklarını 3. şahıslara devretmesini yasaklıyor.

► "İran Kadın Filmleri Haftası" 14 kasımında başladı. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nce düzenlenen haftada her gün saat 15:30 ve 19:00'da iki film gösterilecek.

► Amatör tiyatrosunun ustalarından Tahir Özçelik 66 yaşında öldü. Özçelik Yeditepe, Aydınlık ve Milliyet Sanat'taki yazılarıyla tanınıyordu.

POLİTİKAYA ATILAN ZAĞAR'IN ESKİ MESLEKTAŞLARINA SON VEDA SELAMI

Sair

Nusret Demiral;
Orhan Taşanlar
ve
Ramazan Er
için
"Onları
evlatlarım gibi
severim"
 demiş.
İnşallah yakında
onlar için de
birer şiir
yazar da
bizleri de
sevindirir.

Aman

dikkat!

Burjuva basını
feryat figan
-Devletin vitesi boştaaa!
Az ileride kulakları
tırmalayan bir ses
-Gaaarç!...Gümbüürt!
Canlıraş bir kadın sesi
-Aay, yeter ama!
Hemen ardından toz
duman arasından öksüren
bir erkek sesi araya girer.
-Hep senin yüzünden
Tansu. Hani bütün
memleketin yollarını,
virajlarını, hatta keçi
yollarını bile ezbere
bilirdin?
-Ayy, gene başlama
Deniz. Bi kere ben o
sözleri Amerika için
söylemiştim. Görmüyo
musun ki şimdi New
York'ta bir direğe değil
HALK
MUHALEFETİNE
tosladık.

Bir bu eksikti!

Haydi cümleten
gözünüz aydın. İpini
koparanın polis olduğu
güzel yurdumun, artık
polisten adım atılacak yeri
kalmadı. Bunlar böyle
çoğaldıkça hakkaten
memlekette asayiş
berkemat olacak mı

bilinmez ama,
toplum polisleri, yunus
polisleri, atlı polisler,
otopol polisleri, ahlak, ar
namus polisleri, kıl
polisleri, tüy polisleri
derken şimdi de Orhan
Taşanlar'ın son marifeti:
Kafa koparan OKUL
POLİSLERİ!

Mecliste şamata yine gırla kıyamet

-Yahu şu Van gölü canavarını araştırma komisyonu kurma
fikirinizi canı gönülden kutlarım arkadaşlar!

-Teveccühünüz beyefendiciim...

-Yok, yok geçen seferki çiğ köfte muhabbeti fiyaskosundan sona
epey sıkılmıştık hani...

BİNALÖ

BAKSANIZA DEMİRAL'INE NE DEMİŞ.
8.MADDEYE TERS DÜŞENLERİ AYDIN OLARAK
KABUL ETMİYORUM

FASİST, MAŞİST AMA
DOĞRU SÖYLÜYÖ ADAM
BİKEREM 8.MADDE

--- TABİİ YA, AYDIN DEDİĞİNİ, SOSYALİZMİ
DEĞİL FASİZMİ DESTEKLER(!)

Açıklama:

Geçen (62) sayımızda sol sekte darbeci-tasfiyecilerin devrimci gerillaları silahsızlandırmasıyla ilgili açıklamayı yayınlamıştık. Yanında ise, "yaşayanların kaleminden, sol sekte tasfiyeci kliğin saldırıları" başlığıyla olayların oluşumuyla ilgili anlatım yayınlamıştık. Ancak, teknik bir hata sonucu bu anlatı, fazlasıyla eksik çıkmıştır. Tamamını yeniden yayınlıyor, okurlarımızdan özür diliyoruz.

"24 Eylül 1995 günü 7 kişilik gerilla birliğimizle hareket istikametimize uygun bir mevkiye konaklamıştık. Başında Nihat'ın bulunduğu tasfiyecilerin bir grubu da aynı yerdedi. Buradaki varlıklarını daha önceden bildiğimiz halde aramızdaki fiili ilişkilerin normale dönüş seyrinden hareketle, yan yana gelmekte bir sakınca görmemiş ve hatta diyalog ortamını geliştirmek için bunun yararlı olacağını düşünmüştük. Gündüz nöbetini kendileriyle dönüşümlü tuttuktan sonra akşama doğru kısa bir görüşme de yaptık. Bu görüşmede kendilerine düşmanın operasyon güçleri hakkında telsizden elde ettiğimiz çeşitli bilgileri verme gibi devrimci dostluk ve dayanışma temelinde yardımcılık da gösterdik. Ayrılacağımız sırada Nihat'ın "O silahları bize teslim etmeniz gerekir, kan dökülmesin onları verin" şeklinde sarfettiği sözleri ciddiye almadık. "Bu saatten sonra lafını etmeniz bile ayıptır, böylesi düşünceleri bırakın artık" diyerek geçtik. Bir saat önce Lenko'nun komutasındaki bir grup bu köy istikametine yollanmıştı. Sorduğumuzda "Lenko'ların köye gittiklerini" söyledi Nihat.

Bu görüşmeden hemen sonra yola koyulan birliğimiz ilerde Lenko'nun güçlerinin iki taraftan attığı pusuyla karşılaştı. Üstümüze doğru ateş edilerek "Silahları bırakın" çağrıları yapıldı. Daha ilerde giden grubumuzun öncüleri bu atışlar yapılmadan yanlarına yanaşan ve "köye beraber gidelim" diye oyun çeviren klik unsurları tarafından kündeğe getirilip etkisizleştirilmiş, bu durumdan habersiz yürüdüğü patika üstünde pusudakilerin ateşiyle tehdit altına alınan gerideki grubumuz arkadan da Nihat'ın güçlerince kuşatılarak silah teslimine yönelik şiddetli dayatma ile çatışmaya davet ediliyor.

Geçen yılki ayrılıktan sonra bölgemizde çeşitli silah-

sızlandırma hareketleri görülüp o dönem tarafımızdan uyarıya konu edilmiş olmakla birlikte, sonradan kendilerinin "Savaş bölgelerinde gerillanın elinden silah alınmayacak" şeklinde MK kararı almaları ve geçen yazdan bu yana benzeri girişimlerde bulunmamışlardı ama şu anki durum farklıydı ve namlular üzerimize yönelmişti.

... Namluların açık hedefi olmamıza rağmen ayakta dikilerek ateş edenlere şu karşılığı verdik: "Bu yaptığınız düşmana hizmet eder. Bizi zorlamaktan vazgeçin. Çatışma istemiyoruz. Silahlarımızı vermeyeceğimiz de açıktır. Katliam mı yapacaksınız? Buyurun yapın!" Bu cevabımıza karşılık pusudakiler yine taşların arkasında kalarak "silahları bırakın diyoruz, yoksa vururuz" gibi komutlar vermeye devam ettiler.

... Pusudakiler silahlarının emniyeti açık bir şekilde birer ikişer üstümüze geldiler. Arkadan da Nihat ve adamları yetişti. Silahlarımızı askı kayışlarını çapraz boynumuzla geçirip sıkıca kavrayarak direniş vaziyetine geçtik. Tek tek düşürme çabalarına karşılık yoldaşlarımızı kenetlenmeye çağırıp dağınık ve denetimsiz durumu gidermeye çalıştık. Kolundan çekilerek zorlanan ve emniyeti açık silahlarla tehdit altına alınan bir yoldaşımızın kendini ablukadan sıyrıp silahına davranması ve meydan okuması üzerine saldırganlar bir kaç adım gerilerken biz yoldaşımıza müdahale ederek toplu direnişin disiplinini altına çektik. İsteseydik girişilen saldırının pervasızlığı karşısında "bizden de ne giderse gitsin" diyerek, artık bizimle içiçe girdikleri bu aşamada en başta Nihat olmak üzere bir kaçını aniden vurup yere yatırabilirdik. Ama en başta benimsediğimiz tavır bütünlüğünü şaşmadan sürdürdük. Olayın bu aşaması dağ başında ve silahlı güçler arasında inanil-

masını güç ve ilginç bir durum olarak cezaevlerindeki direnişlerin ortamına benzer şekilde geliştirdik. Biz kenetlenmeye çalıştık onlar kopartmaya. Sonuçta sayı üstünlüğü ve kuvvet zoruyla bir bir yere yıktılar. Silah teçhizat kayışlarımızı kesip biçtiler. Tekme-dipçik, sille-tokat, ana-avrat bir saldırganlıkla silahsızlandırma eylemini tamamlayıp çırılçıplak savunmasız koydular. Sadece PKK'ye ait olan ve iade etme zorunluluğu bulunan bir silahı bizde bıraktılar. Tek harçlığımız olan 500 DM parayı ve dürbünümüzü geri verdiler. Düşmanı izleme ve operasyon durumları hakkında bilgi edinme konusunda dürbünden daha önemli olan telsiz cihazını ise vermediler. Evet, bir saat önce biz kendilerine telsizden sahip olmadıkları çok önemli bilgileri vermiştik, onlar ise elimizdeki tek cihazı da gaspettiler. Hiç utanmadan ve sıkılmadan!...

(...) Fiziki direnişimizi kırmak için elindeki M-16'nın dipçigiyle kafamıza, göğsümüze vura vura "devrimci şiddet(!) uygulayan ve sonraki polemikler içerisinde de acizliğini gösterip "ropsu çocukları" gibi galiz küfürleri eşliğinde tartaklama hareketlerini sürdüren "komünist önder" kisvesine bürünmüş bu sefilin partinin madde değerlerini sahiplenme histerisi içerisinde manevi değerlerinden ne kadar soyunmuş olduğu apaçık sergilenildi.

... Daha sonra kendileri de köye geldiler. Halkın huzurunda tartıştık. Köylülerin durumu tepkiyle karşılamaları üzerine "Ortadoğu'daki silahlara karşılık bu eylemi yaptıklarını" söyleyerek işlediği savaş suçunu savunmaya çalışan Nihat, silahlarımızın geri verilmesini de "Ortadoğu'daki silahların kendilerine teslim edilmesini" şartına bağlayarak gaspettiği silahlarımızın üstüne yatma niyetini daha kesin şekilde gösterdi.

(...) Gasp edilen silah, cephanesi ve malzemelerimiz şunlardır;

1) M-16 kleş, bu silahlara ait 23 şarjör, 1270 mermi, 6 teçhizat, bir el telsizi, bir adet savunma el bombası, bir adet saldırı el bombası.

Girişilen karşı devrimci eylemlerle işlenen suçlar:

1) Savaş bölgesinde silahlı varlık ve mücadele sürdüren devrimci bir yapıyı hedeflemek.

2) Dostça ilişki içinde görünüp düşmanca oyunlar tezgahlamak ve kallesçe pusuya düşürmek.

3) Örgütler arasında kan davası yaratacak şekilde açıkça çatışmaya zorlamak ve çatışmaya girilmesi halinde toplu katliam yapmayı tasarlamak.

4) Çatışmaya meydan vermemeye ve saldırganlıktan vazgeçirme yönünde gösterilen komünist-devrimci sorumluluğa karşılık pervasızlığı sürdürmek ve "parti değerlerini sahiplenme" adına devrimci değerleri hayasızca çiğneyerek onurlu bir direniş faşizmin zorbalığı gibi bastırmak.

5) Düşmanın hergün 4-5 koldan bir çok muntıkayı tarayıp köyleri ve geçiş hatlarını sık tuttuğu ve binlerce güçle gece-gündüz gerilla avlamaya çalıştığı yoğun operasyon sahasında 7 kişilik bir gerilla birliğini komple silahsızlandırıp (bir tek PKK'nin silahı dışında) düşmana karşı savunmasız bırakmak ve telsiz cihazına kadar gaspederek güvenlik yönünü büsbütün zayıflatmak.

6) Gasp edilen silah ve malzemeleri geri vermeye yönünde ısrarlı davranarak "ya düşmana yem olur, ya da bölge dışına çıkarlar" hesaplarını gütmek ve düşmanın tarumar etmeye çalıştığı bir savaş bölgesinde halkın onuru olan, fakat kendilerine teslimiyet göstermeyen devrimci güçleri tasfiye etmeye yönelmek.

7) Gerilla birliğimizin başka muntıkadaki güçleriyle buluşmasını engellemek ve güz faaliyetlerini sekteye uğratmak.

(...) Sol sekte tasfiyeci kliğin.. muntikasında gerçekleştirdiği ve 7 yoldaşımızı silahsızlandırdığı birinci olayın haberini almamız üzerine gerek silahsız olarak operasyon sahasında kalan birliğimize destek sunmak amacıyla ve gerekse de gelişen olayların ve amaçlarının daha detaylı öğrenilmesi için.. muntikasında bulunan bir ki-

sım gücümüzü.. muntikasına yollamıştık.

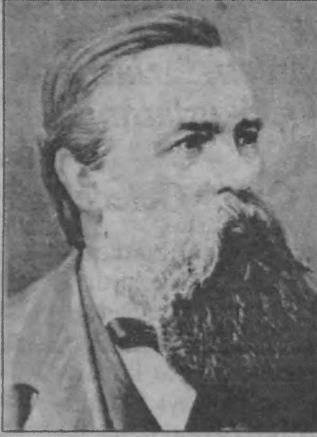
(...) Yürütülen faaliyet esnasında sol sekte tasfiyeci kliğin bir gerilla birliğiyle karşılaştık.

(...) Karşılaştığımız köyde grubumuz evlere dağılmış olup biz iki yoldaş bazı işlerin ayarlanması için diğer yoldaşlarımızdan ayrı bir evde bulunuyorduk. Bu sırada tasfiyeci grubun kapıya gelmesi üzerine ilkin bir yönelimimiz olabilir diye kapının önünde durduk. Ancak içeri girmediler. Gayet normal tavırlar sergileyerek "ekmek toplayın, bu arkadaşlar bu evde oturuyorlarsa bizde başka bir eve geçelim" gibi gayet normal davrandılar. Daha sonra kendilerinden biri bize "içeri girebilir miyiz" gibi öneride bulunması üzerine bizim de gelişen olayları ve amaçlarını öğrenmek için, ayrıca bu son yönelimin ne kararı olduğunu öğrenme düşüncesiyle... içeri aldık. İyi bir sohbet ortamına daldıktan sonra aniden biz iki yoldaşın üzerine çullandılar. Tekme, dipçik, yumrukla epey bir boğuşmadan sonra silahlarımız alındı. İçerde duruma müdahale etmek isteyen köylüye de dipçik sallamış ve dışarda köylülerin birikmesini önlemek için giriş çıkışları yasaklamaya kalkmışlardı. "Sol" sekte tasfiyeci kliğin köye girişini diğer yoldaşlarımızın duyması ve durumları öğrenerek koşup gelmeleri ile olay ikinci aşaması yaşandı. Kapıdaki engeli aşarak içeriye dalan yoldaşlarımızın gaspedilen silahlarımızı geri almak için müdahalede bulunmaları üzerine yeniden boğuşma başladı ve bu boğuşma esnasında yoldaşlarımızın silahlarından şarjörleri sökerek dışarı çıkardılar, saldırının başında bulunan mazlum, bir yoldaşımızın silah doğrultması üzerine kendisini pencereden dışarı attı. Daha sonra dışarıya müdahalede bulunan bir yoldaşımızın "aldığınız silahları verin" demesi üzerine dışarıda mevzilenmiş olan tasfiyeci unsurlardan biri ateş açmış ve yoldaşımız da buna ateşle karşılık vermiş, ancak üzerlerine değil havaya sıklmış. Ardından halkında toplanıp bunlara "yuh" çekmesi ve "kahrolsun kontra hareketi yapanlar", "kahrolsun devrimcilerin elinden silah alanlar" şeklinde slogan atmaları karşısında neye uğradıklarını şaşırarak tasfiyeciler 4-5 el silah sıkarak köyden uzaklaştılar.

Kavganın Güncesi

KOMÜNİST USTA Friedrich ENGELS

(28 Kasım 1820)

Almanya'da Köylü Savaşı, Ütopik Sosyalizm ve Bilimsel Sosyalizm, Tarihte Zorun Rolü vb." yapıtlarıyla teori adımı olduğunu ispatlarken, 1845'te de Paris'te bulunduğu dönemde aralarında gizli bir sosyalist dernek olan "Doğru- lar Birliği" üyelerinde bulunduğu göçmen Alman işçilerini ve Fransız sosyalistlerini kendisinin ve Marx'ın görüşleri doğrultusunda örgütleyerek örgütçü bir yapıya sahip olduğunda ispatlamıştır. Bu örgütlenme sonucunda Doğru- lar Birliği Londra'da yapılan ilk kongresinde "Komünist Birliği" adını aldı ve ikinci

kongresinde de Marx'la birlikte Engels'de komünist ilke ve siyaseti tanımlayan bir program yapmakla görevlendirildi.

1864'te de I. Enternasyonal kuruluş çalışmalarına katılmış ve Bakünin'in temsil ettiği anarşist akımlarla yürütülen mücadelenin başında yer almıştır.

Almanya'da 1848 devrimi Engels'in yaşamında bir dönüm noktası olmuş ve bu sayede devrimi komünist bir zafere dönüştürme amacıyla katılarak savaşı kişiliğinde ortaya koymuştur. Zaten askerlik yaptığı yıllarda da askerlik konusunda uzmanlaşarak, savaş taktikleri ve silahlı ayaklanma üzerine çeşitli makaleler yazmıştır. Hatta bu yüzden de dostları kendisine "General" diyorlardı.

Friedrich Engels'i doğumunun 175. yılında, bir İngiliz centilmenin inceliğine sahip, yaşama azmiyle dolu, keskin zekalı ve şen yapılı kişilik özellikleriyle hatırlayacak ve de esas olarak Marksizmin nitel olarak sıçramasına yaptığı katkılardan dolayı "Komünist Usta" olarak anacağız.

Tarihten diyalektik materyalizmi savunan ve kendini mücadelenin engin denizine atan, fedakar, hırslı, çalışkan, direngen nice devrimciler ve komünistler geçmiştir ve de ta ki altın çağa ulaşanadək te geçecektir. Bunların hepsi dava adamı olarak halklar nezdinde saygılı bir şekilde anılacaklardır. Fakat bu devrimci ve komünistlerin hepsini marksist usta olarak adlandıramayız. Zira ustalık mertebesine erişmek için gerek teorik, gerekse de pratik olarak marksizmi ya geliştirmek ya da nitel sıçramasına katkıda bulunmuş olmak gerekir. Bu anlamda ENGELS'de Marks'tan sonra ve Lenin, Stalin ile Mao'dan önce proletaryanın ustalarından biridir. Ve ustalığının da yaşamının her alanında; düşünür, kuramcı, eylem adamı olmasıyla ispatlamıştır.

Engels, bir fabrikatör oğlu olmasına karşılık, yani maddi açıdan geleceğe yönelik bir sıkıntı içinde olmamasına ve babasının eğitimini yarıda kestirip (liseyi bitirememiştir) fabrikanın başına geçmesi yönlü baskılarına karşın, baba baskısını da, maddi zenginliği de elinin tersiyle iterek ken-

disini sosyalist mücadele içerisinde atmıştır. İleride babasının fabrikasında çalışsa da bunu gerek işçilerle kaynaşarak araştırma yapması açısından, gerekse de Marx'a hem geçimi için, hem de sosyalist bir dergi yayınlaması için maddi destekte bulunma anlamında mücadeleye hizmet edecek şekilde kullanıyordu.

Engels, komünistliğini kariyerist ve popülist olmayan kişiliğiyle ispatlamıştır. Zira Marx hayattayken sıkı bir yoldaşlık ilişkisi geliştirmiştir ve ona karşı derin bir saygı beslemiş ve bir çok yapıtlarında Marx'a destek vermiş de kendini hiç ön plana çıkartma gibi bir gayreti olmamıştır. Hatta Marx'ın ölümünden sonra yayımladığı "Anti Dühring, Bay Eugen Dühring Bilimi Alt Üst Ediyor" adlı yapıtıyla da Marksist öğretinin gelişimine katkıda bulunurken diğer yandan da Marx'ın konumunu sarmaya çalışan Prf. Eugen Dühring'in Alman Sosyalist Demokratları arasındaki etkisini kırmıştır.

Komünist Manifestosu ve Daş Kapital'in hazırlanmasında katkılarıyla ve "Ailenin Özel Mülkiyetin Devletin Kökeni, Doğanın Diyalektiği,

Yüksekova katliamı

Devlet destekli kontrgerilla ve aşiret işbirliğiyle gerçekleştirilen katliamın hazırlanışı eskilere dayanıyor.

Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde belli başlı dört aşiret var. Bunlar Dostki, Pinyaniş, Diri ve Oramar. Bu aşiretlerin uzantıları İran, Irak ve Hak-

kari'de bulunmaktadır. Aşiretler arası ekonomik yarışın ve bölgeye hakim olmanın yansımaları olarak, kendilerini farklı siyasi partilerin destekleyicisi haline getirmiştir.

O dönemde gelişmekte olan Ulusal Mücadeleyi bastırmayan Faşist TC hükümeti kendi yetiştirmiş olduğu

Kontrgerilla timleriyle Pinyaniş Aşiret Reisi Mustafa Zeydan ilişkisini MİT aracılığı ile gerçekleştirmiştir. Kontrgerilladan aldığı bilgilerle o günlerde gündemde olan koruculuk sistemine bağlı olarak 600 kişilik korucu ordusu kurulmuştu. Yaşanan katliam öncesi bölgede birçok katliam yaşanmış bunu PKK yaptı diyerek kamuoyuna yansıtılmıştır. Kısa süre sonra katliamı aşiretler arası anlaşmazlıktan çıktığı bizzat kendi ağızlarından açıklanmıştır.

24 KASIM 1989'da gerçekleştirilen İkiyaka köyü katliamında akrabalarını kaybeden Salih Aykut ve Teyfik Aykut'un açıklamalarında köye baskın saat 7.30 civarında oldu. Hedef alınan aileler ve evleri koruculuğa karşı çıkıp korucu olmayacaklarını söyleyen ailelerdi. Baskın sırasında köy korucuları deni-

len kontrgerillanın uzantıları faşistler olay sırasında evlerinden dahi çıkmamıştır. Olaylardan üç saat sonra yakılan evlerin yanına gelmişlerdir. Dönemin OHAL Valisi Hayri Kozakçıoğlu televizyonda yaptığı açıklamada "PKK'nin köyden 500 metre uzaklıktaki Mehmet Balcı'nın evini bastığını, bölgede bulunan tüm korucuların oraya gittiğini diğer bir grup PKK'lilerin köyü bastığını söyledi" yaptığı açıklamada korucuları kurtarmak için böyle konuşuyordu. Akrabalarını kaybeden köylüler ise bunun koca bir yalan olduğunu söyleyip olayı şöyle anlatıyorlar. "Mehmet Balcı'nın evine akşam saldırı olmadı. Muhtar Hasan Kamah ve korucu başı İzzettin Keskin gidip evi kundakladılar. Camlarını kırıp sağına soluna ateş açtılar. Evin baskında saldırıya uğradığı görüntüsü yarattılar" dedi.

Bu olay tarihe Yüksekova Kontrgerilla Katliamı (provakasyon) olarak yazılmıştır.

Tarihte ilk proleter başkaldırı

Tarih 21 Kasım 1831. Proletarya proletarya olduğunun artık bilincinde olduğundan beri ve düşmanın makineler değil onların sahibi olan burjuva sınıfı olduğunun farkına vardıkdan sonra, ekonomik amacın dışında herhangi bir siyasi talep içermese de ilk başkaldırısını gerçekleştirdi.

Fransa'nın Lyon bölgesinde burjuvaziye karşı böyle bir direnişin gerçekleşmesinin sebebi diğer bölgelere nazaran sanayinin daha gelişkin olması bunun sonucunda da

toplumsal sınıfların birbirinden ayrılmış olmasındı.

Tarihte ilk başkaldırının yanısıra ilk sendika denebilecek "Karşılıklı Görev" adlı dernekte burada kuruldu.

11 Ekim 1831 günü ücret durumunu görüşmek üzere 22 patron ve 22 işçi temsilcisi bir araya geldi. Toplantı sonunda taraflar ücretler üzerinde anlaşabildiler. Ancak çok geçmeden patronlar anlaşmayı uygulamaktan vazgeçince 21 Kasım sabahı işçiler atölyeleri terk ederek şehir merkezine doğru yür-

rüyüşe geçtiler. Önde "çalışarak yaşamak veya dövüşerek ölmek" yazılı bir pankart taşıyorlardı. İşçilerin mücadelesi muhafızları da etkileince, onlardan da işçilerin safına geçenler oldu. İşçiler, makinelerden çıkardıkları kurşunları, yüküklere dökerek mermi yaparak silahlandılar.

Sonuçta askeri ve mülki erkan şehri terketti işçiler belediye sarayını ele geçirdiler. Ücret taleplerinin dışında talepleri olmayan işçiler ne yapacaklarını bilmiyorlardı.

Üç gün sonra burjuvazi General-Solih Komutasında 30.000 kişilik kuvvetle saldırı. Bu çarpışmada 500'den fazla işçi katledildi.

kısa..kısa..kısa..kısa

Toprak işgali

Kasım 1969'da Silivrinin Degirmenköy köylüleri başlattıkları toprak işgaliyle Esenceli çiftliğinin 5 bin dönümlük arazisini işgal etiler. Daha sonra 68. Tümen'in saldırısı sonucu bir çok insanın yaralanmasıyla işgal kırıldı. Bu toprak işgaline İBRAHİM KAYPAKKA YA bizzat katılmıştır.

Meksika Devrimi başladı

Meksika'nın 1519'da fethedilmesinden buyana ülkeye hakim olan feodal yapı büyük toprak ağalarının toprak yağmasına ve yerli emeğin güç yoluyla sömürülmesine dayalı bir iktisadi düzen getirilmişti. Halka yapılan zulme karşı silahlı karşı koyuş 20 Kasım 1910'da Chihuahua'nın Poeblla Kentinde başladı

Arnavutluk Devrimi

Faşizmin birinci emperyalist paylaşım savaşı döneminde birçok ülke tarafından parçalanarak işgal altına aldığı Arnavutluk 29 KASIM 1944'deki zaferiyle birlikte toprak ağalarının ve komprador burjuvazinin siyasi egemenliğine son verdi.

Moskova konferansı

16-19 Kasım 1957 tarihleri arasında gerçekleşen dünya komünist hareketleri ve işçi partilerinin Moskova Konferansı yapıldı.

Üniversite işgali

Atina'da öğrenci hareketlerinin, gösterileri sırasında polis saldırısı sonucu 30 öğrenci gözaltına alındı. Bu olay üzerine 16 KASIM 1973'de Politeknik üniversitesini işgal eden öğrencilere polis ve askerler ateş açarak, tanklarıyla saldırısı sonucu 5 öğrenci yaşamını yitiren onlarcasıda yaralanmıştır.

Enver Gökçe öldü

Yaşamı işsizlik ve yoksullukla geçen Enver Gökçe devrimci mücadele cephesinde, sanat alanında döğüşen şairlerimizdendi. 9 KASIM 1981'de öldü.

Netaş direnişi

PTT ile Kanadalı Nothern Telekom'un ortak olduğu Netaş, Bağımsız Otomobil-İş sendikasının almış olduğu kararla 19 KASIM 1986'da greve başladı. 2650 işçinin katıldığı bu grev 12 Eylül Askeri Faşist Cuntasından sonra işçi sınıfının grev başlatmada önünü açan grevlerden biridir.

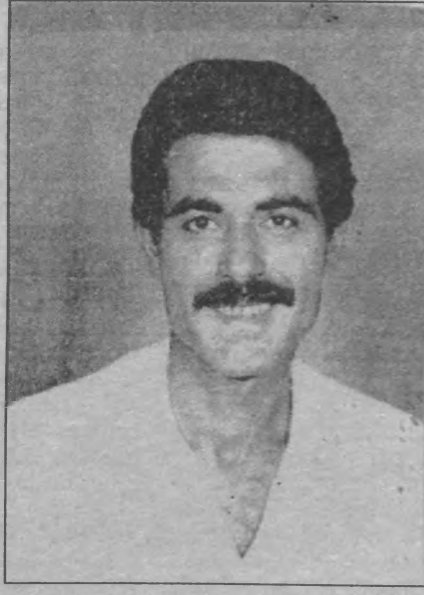
★ YEŞERMEK ÜZERE TOPRAĞA DÜŞENLER ★

Hüseyin Tosun (Yılmaz) Bölge komutanı TKP/ML üyesi, Delege 22 Kasım 1986 Dersim

Zeki Uygun, Yurtdışı Delegatesi, TKP/ML üyesi, 22 Kasım 1986 Dersim

Ünal Küçükbayrak (Fırat), Batı Bölgesi Delegatesi, TKP/ML üyesi, 22 Kasım 1986 Dersim

M. Kemal Yılmaz, TKP/ML üyesi, Batı Bölge Delegatesi, 22 Kasım 1986 Dersim

Metmet Zeki Şerit, TKP/ML üyesi, 24 Kasım 1977, İstanbul

Perihan Çolak, TKP/ML TİKKO savaşçısı, 19 Kasım 1990 Dersim

Kamile Öztürk, TKP/ML TİKKO savaşçısı, 22 Kasım 1986 Dersim

DERŞİM DAĞLARINDA ÖLÜMLERİYLE KIZILLAŞAN DOKUZ CAN

TKP/ML'nin 3. Konferansı 1986'da Dersim'de yapılabaktı. Kasım sonlarında konferans delegeleri Dersim'e gelmiş konferans hazırlığı içindeydiler. Bölgede delegelerin dolaştığını haber alan devlet güçleri, daha önceden yığılmış oldukları beyaz ordu birlikleriyle operasyona geçtiler. Düşman, TİKKO birliğini farkedince çatışma başladı. Bütün güçlerini olay yerinde biriktiren düşman; helikopter, lav ve bombalarla birliği çember altına aldı. Gerilalarla devlet güçleri arasında, sayısal ve donanım bakımından aralarında korkunç bir dengesizlik olmasına rağmen, sabahın erken saatlerinde başlayan çatışma 13:00'a kadar sürmüştü. 21 Kasım 1986'da Dersim Ovacık ilçesine bağlı Yaka Tarla köyününün (Zarık) Hürmek Mezrasında arazi bölgesinde yaşanan bu çatışma sonucunda **HÜSEYİN TOSUN**, **ÜNAL KÜÇÜKBAYRAK**, **RİZA SÖKMEN**, **Ali Rıza BOYOĞLU**, **M. Kemal YILMAZ**, **Zeki UYGUN** ve **İbrahim POLAT** adlı delegeler ile **Kamile ÖZTÜRK** ve **İsmail DOĞAN** adlı savaşçılar şehit düştüler.

*Bir daha dönmek için
Düştüler yola birer birer
Biliyorlardı sonuçta ölümün
de olduğunu.
Ama hiç bir şey engelleyemedi
onları*

*Ölümler bile korkutmadı
onları
ne ölüm ne işkence nede idam*

*Birer meşale ile geziyorlardı
karanlıkta.*

*Yemin etmişler halkı
aydınlığa kavuşturmaya.*

MEHMET ZEKİ ŞERİT

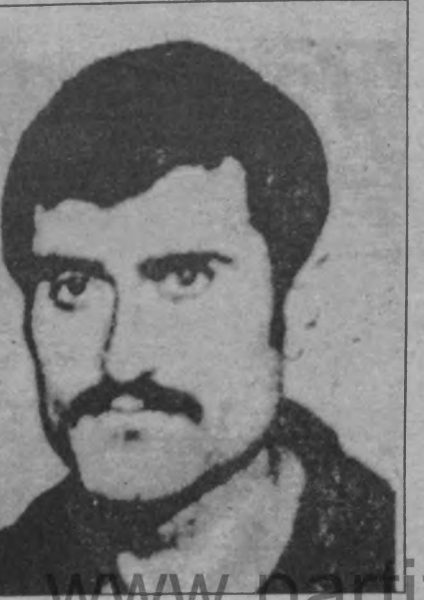
Proletarya partisinin kurulmasıyla birlikte M. Zeki Proletarya partisinin program ve görüşlerini benimseyerek ve görüşlerini benimsenerek 12 öncü saflarında yerini aldı. 12 Martın azgın koşullarında bir ihbar sonucu evi basılan Mehmet Zeki Şerit faşist devlet güçleriyle son mermisine kadar çatıştıktan sonra esir alın-

bilmişti. Ömür boyu hapse mahkum edilen yoldaş 1977 Martında "Duvar, Duvarlarınıza Bize Vız Gelir Vız" diye yazdığı zindan duvarlarını de- lerek özgürlüğüne kavuştu. Fırat edişinden sonra proletarya partisinde aktif mücadeleye yeniden başladı. M. Zeki'nin kaldığı İstanbul-Altıyol'daki evi 23-24 Ekim 1977 gecesi

polisler tarafından sarıldı. Düşmanla çatışmasını yaralanıp çatışamaz duruma düşene kadar sürdürdü. Yararlı olarak esir alınan yoldaş bir ay süren işkence günlerinde karalı bir direniş gösterdi. Bu onurlu ve karalı direniş karşısında çılgına dönen işkenceciler Mehmet Zeki Şerit'i 24 Kasım 1977'de katlettiler. Silivri kapı mezarlığına gömüldü. Ayrıca Kasım ayının ikinci yarısında şehit düşen Proletarya Partisi şehitleri İsa DEMİRBAŞ, Ramazan CAN, Şenol ÖZYURT, Mustafa SARIATEŞ, Ali SARIBAL, Hıdır UTAN, Hasan ALTINTAŞ, Zülfikar URALÇİN, Erdinç ERDEM, Tekin ÇAKMAK, Perihan ÇOLAK, Fazlı KAYA, yoldaşlar ölümsüzdür.

Selma DOĞAN DEV-SOL Militanı 26 Kasım 1993 İstanbul

Turan SAĞLAM TİKH üyesi 17 Kasım 1980 (MLKP onur üyesi)

Ali Ekber BAHADIR TİKH üyesi 21 Kasım 1991 İstanbul (MLKP onur üyesi)

kıs... kıs... kıs...

Shell idam etti

Dış Haberler Servisi- Nijerya'da, Ogoni halkının bağımsızlığını savunan ve faşist diktatörlük ile petrol tekele Shell'in sömürüsüne karşı çıkan 9 lider asıldı. Ogoni Halkının Yaşam Mücadelesi Hareketi önderlerinden yazar Ken Sare-Wiwa ve sekiz arkadaşının 10 kasımında askeri cunta tarafından idam edilmesi, dünya kamuoyunu derinden sarstı. Nijerya'da, Ogoni halkının yaşadığı bölgeyi delik deşik bir cehennem haline getiren Shell, toprağı yiyor ve insan kanı içiyor. Tarlalara yayılan petrolün tarımı yokettiği yetmiyormuş gibi, diktatörlüğün özel timleri bu acımasız sömürüye karşı çıkanlardan 2 bin kişiyi 1993-95 yılları arasında katletti. Yine aynı tarihten itibaren en az 100 bin Ogonili göç ettirildi. Buna karşılık cunta petrolden yıllık en az 10 milyon doları, yani bütçenin %80'ini yutuyor.

Zimbabve'de polise tepki

Dış Haberler Servisi- Zimbabve'nin başkenti Harare'de yürüyen binlerce kişi "Polis Zulmüne Son!" sloganlarını atarak, geçtiğimiz günlerde polis tarafından iki kişinin katledilmesini protesto ettiler. 5 yıl içerisinde 25 kişiyi katleden polis göstericilerin polis menkeğine yürümesini engellemek için saldıranca, protestocular çevrede devlete ait ne kadar araç varsa hepsini yaktılar. Polis 4 kasımda da 4 insanı katletmiş, bunun üzerine benzer gösteriler olmuştur.

Körfez'de silahlanma yarışı

Dış Haberler Servisi- Merkezi Londra'da bulunan Stratejik Araştırmalar Enstitüsü, dünyadaki silahlanma yarışı ve askeri olgulara ilişkin 1995-1996 raporunu yayınladı. Rapora göre Körfez'de, özellikle ABD yanlısı yarı sömürge ülkeler son iki yıl içerisinde 20 milyar dolarlık silah satın aldılar. Rapora göre İsrail askeri harcamalarını 6.9 milyar dolara çıkarırken, bu ülkeyi 3.6 milyar dolarla Suriye takip ediyor. Aradaki farkın yaklaşık yarı yarıya olduğu gözönüne alındığında, İsrail'in bölgedeki en büyük silahlı güç olduğu ortaya çıkıyor.

Rusya'ya yeni Ekim'ler gerek

Dış Haberler Servisi-Ekim Devrimi'nin 78. yıldönümü, Moskova'da görkemli bir şekilde kutlandı. Yaklaşık 200 bin kişi, ellerinde Lenin ve Stalin posterleriyle Kızıl Meydan'ı doldurdu. Gösteri, dünya kamuoyunda derin yankılar yaptı. Çünkü geçen 5 yıldan buyana, Kızıl Meydan, ilk kez bu kadar geniş çaplı bir gösteriye şahit oluyordu. Daha da önemlisi, son aylarda Lenin ve Stalin'e karşı bizzat Yeni Çar Yeltsin tarafından yoğunlaştırılmış saldırılar, anlamlı bir biçimde yanıtlanıyordu.

YELTSİN RAHATSIZ

Geçtiğimiz haftalarda ABD'nin New York Kentinde, BM'nin 50. kuruluş yıldönümü kutlamalarında hep asık suratla gezdi Yeltsin. Hatta, bu esnada, bir Fransız televizyonuyla yaptığı söyleşide, NATO'nun Doğu Avrupa'ya müdahale etmesine verdi verişirdi. Fakat, onu daha çok rahatsız eden şey, ülke içindeki muhalefetti. Kendisi New York'tayken, Rusya'daki ABD Büyükelçiliği'nin önünde,

BM'yi protesto için, orak çekiçli bayraklarla yapılan gösteriler canını sıkıyordu. Üstüne üstlük, 17 aralıkta yapılacak parlamento seçimlerinde, karşısına çıkacak olan Rusya Komünist Partisi lideri Gennady Zyuganov ve milliyetçi General Aleksander Lebed oylarını artırıyorlardı.

SAHTE UMUTLAR

Ekim Devrimi kutlamalarının ardından, medya, Zyuganov'in komünist partisinin oy potansiyeline dikkat çekti. Yeltsin'in eski başbakanlarından Yegor Gaidar "Büyük bir geri atılım"dan bahsediyor ve eğer "komünistler" kazanırsa, bunun Rusya için bir yıkım olacağını söylüyordu. Oysa, Yeltsin'in ve Batı medyasının "komünist" diye göstermeye çalıştığı şey reformizmin ta kendisinden başka bir şey değildi. "Rusya'da değişimin zamanıdır" diyor Zyuganov. "Ancak biz komünistler bu iktidar değişikliğini yeni bir devrimle yapmaya çalışmayacağız. Bizim amacımız halkın güvenini almış bir hükümet kurmak ve reformları halkın çıkarlarını dikkate alarak hayata geçirmektir." Zyuganov'un bahsettiği reformlar ise enerji sektörünü, ulaşım, iletişim kolaylıklarını ve vergi indirimlerini kapsıyordu.

General Aleksander Lebed ise, Çe-

Kendisi New York'tayken, Rusya'daki ABD Büyükelçiliği'nin önünde, BM'yi protesto için, orak çekiçli bayraklarla yapılan gösteriler Yeltsin'in canını sıkı. Reformist Zyuganov (küçük resim).

çenya savaşına karşı çıkmakla ün yapmıştı. Fakat, onun amacı Çeçen ulusunun haklarına tecavüzü teşhir etmek değil, Afganistan'da yapılan hataların tekrar edilmemesiydi. Çünkü, bizzat kendisi Afganistan işgalinde aktif rol almıştı. Lebed, Jirinovski'den biraz daha ılımlı, özellikle asker çevreleri arasında propagandası yapılan bir reformcu.

Zyuganov da Lebed'i iyi tanıyor olacak ki, Yeltsin'e karşı koalisyon önerdi. Aynıların aynı yerde birleşmesinden doğal ne olabilirdi?

YENİ EKİMLER GEREK

Ekim Devrimi kutlamaları sırasında, Lenin ve Stalin posterlerini taşıyan yığınlar, hükümetin hırsız olduğunu haykırdılar. Ancak, yeni hırsızları, devrim tüccarlarını gözden kaçırmama-

ları gerekiyor. Bugün Rusya'da, Yeltsin iktidarı kendi içinde dahi çatırdamaya başlamıştır. Dünyadaki ekonomiyi eleştirmek suçken, bugün Devlet İstatistik Komitesi Başkanı (Yani bizzat Yeltsin'in adamı) Yuri Yurkov dahi "Makro ekonomik bağlamda bir yükselme görüyoruz fakat yaşam standartlarında bir bütün olarak düşüş vardır" diyor. Enflasyon sürekli artıyor, ruble düşüyor, Rus nüfusunun %87'si bugününün dünden kötü olduğunu düşünüyor.

Rusya'da yeni Ekim'ler gerekliliktir. Rusya halkları, Lenin ve Stalin'in resimlerinin yanı sıra (ve daha da önemlisi) onların düşüncelerine sahip çıkıp bu düşünceleri maddi bir güç haline getirdikleri zaman; işte o zaman dünya 1917 Ekim'inden daha büyük bir kıvılcıya sarsıntıya tanık olacaktır.

Komünistlerin dönüşü muhteşem oldu

Bosna için Ohio'da zirve

Dış Haberler Servisi- ABD'nin girişimiyle Bosna-Hersek, Hırvatistan ve Sırbistan devlet başkanları Washington'a uçakla bir saat uzaklıktaki Ohio'nun Dayton askeri üsünde bir araya geldiler. 2 kasımda başlayan görüşmelere Bosna-Hersek Cumhurbaşkanı Alia İzzet Begoviç, Sırbistan Devlet Başkanı Slobodan Miloseviç ve Hırvatistan Devlet Başkanı Franjo Tudjman katıldı. Görüşmeler ABD, Avrupa Birliği, Rusya, İngiltere, Fransa ve Almanya'nın temsilcileri de katıldılar.

Zirveye katılanların kimliklerinden de anlaşılacağı üzere, bu zirve, 4 yıldır süren kirli savaşın sonunda kime ne pay düşüğünü karara bağlamanın adımlarından biriydi. Bu savaşta çoğu Bosnalı 250 bin kişinin ölmesi, onbinlerce kişinin yaralanıp sakat kalması, milyonlarcasının göçmesi, savaş

alanının adeta bir zelzeleyi aratmaması emperyalistleri ve kuklalarını şüphesiz ilgilendirmiyordu.

Zirve'de, özellikle Srebrenica Katliamı konusunda herkes suç birbirine attı. Almanya'da yayımlanan Tageszeitung gazetesi, Bosna'daki BM güçlerinin komutanı Bernard Janvi-

er'in, Fransa Cumhurbaşkanı Chirac'ın talimatları gereği Srebrenica'ya düzenlenen Sırp saldırısını durdurmak için harekete geçmediğini yazdı. Böylece Alman emperyalistleri suçlu Fransız emperyalistlerine ve BM'ye yüklediler.

Öte yandan İngiltere'deki "İngiliz-Amerikan Güvenlik

ve Haberleşme Derneği" adlı kuruluş, ABD'nin katliama göz yumduğunu belirtti. CIA'nın düzenli olarak Bosna ve Sırp telefon hatlarını dinlediğini ve katliamı gerçekleştiren iki Sırp generalinin planlarından ABD'nin haberdar olduğunu ifade eden kurum, bir NATO görevlisinin "Amerika bölgede kirli bir oyun oynuyor" sözlerini de hatırlattı.

Bilindiği gibi, Srebrenica, BM'nin 6 "güvenli" bölgesinden biriydi. 1-11 Temmuz tarihleri arasında bölgeyi işgal eden Sırp 4 bin kişiyi katletmişler, ABD bu sayının 2 bin 700 olduğunu iddia etmişti.

Zirve yaklaşık üç günde sonuçlandı. Zirve sonunda somut sonuçlar ortaya çıkmadı. Fakat ABD ve Rusya, Bosna konusunda anlaşılabilir.

Bu anlaşmaya göre, Rus birlikleri NATO tarafından yönlendirilecek "Barış Gücü"ne katılacak. Ancak, NATO komutası altında bulunmayacak.

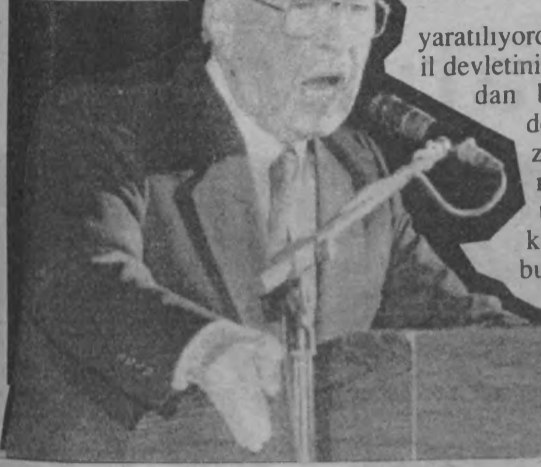
özgür gelecek

Elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız ABONE OLUN !

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SAN. LTD. ŞTİ Adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Duygu ZOR, Yönetim Yeri: Küçük Ayasofya Cad. Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: (0212) 515 25 38 - (0212) 515 60 20 Faks: (0212) 515 23 23 BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demirli İş Hanı No: 57/14 Kartal, Tel: (0216) 306 10 02 ANKARA: Necatibey Cad. No: 80/12 Mallepe Telefaks: (0312) 236 16 38. İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koças İşhanı No: 87 D: 015 Köknar İZMİR Telefaks: (0232) 141 93 09 ÇUKUROVA: Melekörmaz Çarşısı 39 Sokak No: 30 Kat: 1 ADANA MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırçılar Çarşısı Yani Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Telefaks: (0422) 322 08 04 AVRUPA MERKEZ BÜRO: Kaiser-Wilhelm Str. 284 47169- Duisburg-DEUTSCHLAND Tel: 0049203- 4061032 Baskı:

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 97454-3 Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yattırm. Makbuzun fotokopisi ektedir. — Yurtiçi Hesap No: Makbuzun fotokopisi ektedir. ADI SOYADI: İMZA: TELEFON: Banka makbuzunun fotokopisini: "Özgür Gelecek Gazetesi, Umud Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sok. No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

Akbaba güvercin olmaz

yaratılıyordu. Gerçi İsrail devletinin kurulmasından bu yana, bu devletin üst düzey yöneticilerine bir İsraili tarafından ilk kez saldırıda bulunuluyordu.

Fakat Rabin'in hayatı incelendiğinde, olayın şaşırtıcı değil beklenen

birşey olduğu ortaya çıkıyor.

İsrail kamuoyu, Rabin'in öldürülmesine iki tür tepki verdi. Egemen sınıfların "sağcı" kliğinin peşine takılanlar, özellikle ırkçı Kach örgütü yanlıları olayı sevinçle karşıladılar. Egemen sınıfların "solcu" kliğini destekleyenler, yani Pax Americana yanlıları ise üzüldüler.

Mısır, Türkiye, Ürdün gibi ABD egemen sınıflarının yörelerinde bulunan yarı sömürgelerin kompradorları, Rabin'in ölümünü büyük bir kayıp olarak değerlendirdiler. Bill Clinton şahsında, ABD egemen sınıflarının Rabin'e verdikleri önem, cenaze törenindeki acıklı(!) tavırlardan bile gözlenebilirdi.

HAMAS önderlerinden Muhammed Zahhar, Associated Press'e verdiği demeçte "O bize karşı tüm şiddet biçimlerini kullandı. Cezalandırıldığı için neşeliyim" derken; Beyrut'ta yayın yapan Hizbullah televizyonu, Rabin'in öldürülme sahnesini defalarca ve bayram edasıyla sundu.

Bu arada, çeşitli İslamcı ve Siyonist örgütler sıranın Arâfat'ta, Peres'de ve benzeri "barış" yanlılarında olduğunu ifade ettiler.

Ortadoğu'nun geleceği açısından Rabin'in öldürülmesinin belirleyici bir yanı yok. Rabin'in lideri olduğu İşçi Partisi, birçok Rabin yetiştirecek kapasitede.

Fakat Rabin'in öldürülmesi, İsrail egemen sınıfları içindeki çelişkilerin kızıştığını göstermesi bakımından dikkate değer.

Dış Haberler Servisi- İsrail'in başkenti Tel Aviv'in kalbi, 4 Kasım cumartesi akşamı İsrail Kralları Meydanı'nda atıyordu. Geceye "barış"ı ve Rabin'i desteklemek için katılan 100 bin insan meydanı dolduruyor, hoparlörlerden "barış"ı anlatan "Shir-Ha Shalom" adlı şarkının ezgileri yayılıyordu.

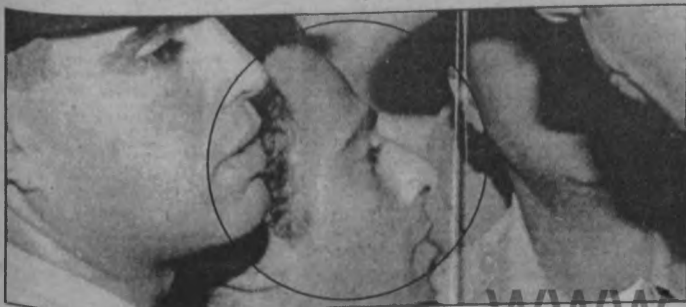
Miting bitiğinde, Rabin podyumdan indi ve zırhlı arabasına doğru yöneldi. Tam arabaya binmek üzereyken, arkasından yaklaşan bir adam 22 kalibrelik silahını iki kez ateşledi. Yigal Amir adlı 25 yaşındaki ırkçı suikastçi, İsrailiydi. Rabin yaralandığında, İsrail yerel saatine göre saat 21:40'tı. Saat 23:15'te, Rabin'in kaldırıldığı Ichilov Hastanesi'nden tüm dünyaya seslenen İsrail Başbakanlığı Personel Şefi Eitan Haber, "Rabin öldü!" dedi.

Pax Americana "barış" türküleri, sahte olan tüm kapitalist aldatmacalar gibi gerçeklerin dayatmasıyla susmuştu.

YANKILAR

Pax Americana yanlıları, yani ABD emperyalizminin zorla dayattığı, aslında ezilen halklar ve uluslar için boyunduruk anlamına gelen sahte barışın yanlıları yine kafa karıştırmaya çabaladılar. Olay, "Yahudi Yahudi'yi öldürdü" şeklinde dinsel motiflerle lanse edildi. "Barış güvercini" olarak gösterilen Rabin'in, bir İsraili tarafından öldürülmesi "şaşkınlık yaratmıştı".

Ama bu şaşkınlık, bilerek

Suikasti düzenleyen 25 yaşındaki Yigal Amir, Rabin tarafından kurulan gizli siyonist okullardan birinde yetiştirildi.

Gerçek Rabin'i tanıyalım

1 Mart 1922'de Kudüs'te doğdu. 1941'de Yahudi Savunma Kuvvetleri'nin komando birliğine girdi. Genç yaşlarda siyonist ve gizli Palmach örgütünün vurucu timine girdi. Birçok sabotaj eylemine imza attı. İsrail devletinin kurulmasından sonra, 1948-49 Arap-İsrail Savaşı sırasında Kudüs savunmasını yönetti ve Necef'te Mısır ordusuyla çarpıştı. 1953'te İngiliz Kurmay Okulu'nu bitirdi. Ocak 1964'te, İsrail ordusunun genelkurmay başkanlığına getirildi. Bu dönemde söylediği "Cebimde F-16'lar olduğu sürece her zaman barış yapabilirsin" sözü, onun barıştan ne anladığını açıkça ortaya koyuyordu.

İsrail-Mısır-Ürdün-Suriye ve Irak arasındaki Altı Gün savaşları döneminde de genelkurmay başkanlığını sürdürdü. Kendisi bu görevdeyken, 1967'de İsrail Arap topraklarını işgal etti. 1968'de emekliye ayrılarak İsrail'in Washington Büyükelçiliği'ne atandı. ABD emperyalistleriyle ilişkileri bu dönemde daha da sıkılaştı.

1973 Mart'ında İsrail'e döndü, İşçi Partisi'nden İsrail parlamentosu Knesset'e seçildi. 1974'te, Çalışma Bakanlığı yaptı. Nisan 1974'te başbakan oldu. 1975'te, Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat'la ABD güdümlü anlaşma imzaladı. Bu anlaşmayla ABD ve BM içindeki emperyalistler Sina Yarımadası'nı istila ettiler. Petrol yatakları ve stratejik geçitler emperyalistlere doğru bir şekilde çekildi. Mayıs 1977'de, Rabin, genel seçim-

lerde yaptığı yolsuzlukların açığa çıkmasından dolayı istifa etmek zorunda kaldı. Fakat 1984'te bu kez Savunma Bakanı olarak sahnede idi. 1992'de, FKÖ'yü silahlı mücadeleden vazgeçip barış masasına oturmaya davet etti. 1993'te FKÖ ile gizli görüşmeleri yürüttü.

Hatırlanacağı gibi, İsraili askerlerin Filistinli direnişçilerin kemiklerini kırma operasyonları, Rabin'in direktifleriyle yapıyordu. Rabin, İntifada'ları bastır-

mak için toplu katliamlardan köy boşaltmalara kadar birçok yöntemin mimarıydı.

Bütün bunlara rağmen Rabin, ABD'ci "barış" taktikleri izlediği için sürekli eleştirildi. Son dönemlerde, ırkçı Kach ve benzeri örgütler tarafından "FKÖ ile barış yaptığı ve va-

adedilen toprakları sattığı için" ciddi bir biçimde tehdit ediliyordu. İsrail egemen sınıflarının "şahinleri", Rabin'e ve Peres'e sert eleştiriler yöneltiyorlardı.

FKÖ'ye karşı İslamcı örgütleri el altından destekledi. Onların yaptığı eylemleri kullanarak masada koz kazanmaya çalıştı. Öte yandan, profesyonel militanlar yetiştiren siyonist okullar açtı. Kendisini öldüren Amir, bu okullardan birinde yetişmişti.

ABD'de yayınlanmakta olan haftalık TIME dergisinin haberinde, girişte Tevrat'tan bir alıntı yapılarak Rabin için şöyle deniliyor:

"Ve biri ona diyecek: Kollarının arasındaki bu yaralar ne? Ve diyecek: Dostlarının evinde aldığım yaralar." (Zekarya 13:6).

kısa... kısa... kısa...

Yunan çiftçisi yol kesti

Dış Haberler Servisi- Yılbaşında anayolları trafiğe kapatarak Yunanistan'daki ulaşımı felç eden çiftçiler, 6 Kasım'da yeni yol kesme eylemlerine başladılar. Fiyat artışı ve emeklilik haklarını talep eden çiftçiler, hükümetin bu talepleri kabul etmemesi halinde, daha büyük çaplı gösteriler yapacaklarını açıkladılar. Yunan resmi haber ajansı ANA Selanik, havalimanına giden yolların çiftçiler tarafından kapatıldığını duyurmak zorunda kaldı. Çiftçiler, mart ayında da kuzey-güney trafiğini iki ay boyunca felç etmişlerdi.

Doktorlar grevde

Dış Haberler Servisi-Çek Cumhuriyeti'nde, kamu sektöründe görevli 6 bin doktor 1 Kasım'da greve çıktı. Ücretlerinin artırılması için 1 günlük grev yapan doktorlar, çalışma koşullarının da düzeltilmesini istediler. 36 bin doktorun bulunduğu ülkede, doktorlar 6 sendikada örgütlü.

Moldova'da yürüyüş

Dış Haberler Servisi- 7 bin Moldovalı, ekonomik sıkıntılara karşı isyan ederek sokaklara döküldü. Ekonomik problemlere kesin çözüm bulunmasını isteyen göstericilerle polis arasında çatışmalar çıkarken, 18 ekimden bu yana okulları boykot eden öğrenciler de yoksul halka destek verdiler. Öğrenciler, harç, yurt ve kredi sorunlarının çözülmesini istiyorlar.

Öğrenci eylemleri

Dış Haberler Servisi- Fransa'da Rouen Üniversitesi öğrencileri 4 haftalık boykottan sonra, taleplerini kabul ettirdiler. Üniversite bütçesi için kredi isteyen öğrencilerle birlikte bir toplantı yapan öğretim üyeleri, 6 Kasım'da derslere başlayacaklar. Bu arada Metz Üniversitesi öğrencileri, aynı saatlerde yaptıkları forumda boykot kararını aldılar. Öte yandan Yunanistan'ın başkenti Atina'da binlerce öğrenci Propilya Meydanı'ndan Eğitim Bakanlığı'na kadar yürüdüler. Öğrenciler parasız ve bilimsel eğitim istediklerini, ücretsiz verilen ders kitaplarının bu yıl parayla satılmasını protesto ettiklerini, bütçeden eğitime %15'lik pay ayrılmasını, üniversitelere ait binaların ve kütüphanelerin kurulmasını istedikler. Öğrenci temsilcisi bakanlık genel sekreteriyle görüşürken öğrencilerin "İşçiler-Öğrenciler, Tek Ses-Tek Yumruk!" sloganını atması dikkat çekti.

ATİK Sosyalist Basınla Dayanışma Geceleri coşkuyla sonuçlandı

Özgür Geleceği yaratacağız

Haber Merkezi-Kısa adı ATİK olan Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu'nun düzenlediği Sosyalist Basınla Dayanışma Geceleri Almanya, İsviçre ve Avusturya'nın çeşitli kentlerinde başarılı bir şekilde sonuçlandırıldı. ATİK Konseyinin 3. toplantısında almış olduğu karar çerçevesinde düzenlenen ve 15.09.1995 tarihinde başlayarak toplam altı bölgede gerçekleştirilen **Sosyalist Basınla Dayanışma Geceleri**'ne 3 binin üzerinde bir kitle katılımı sağlandı.

Faşist T.C.'nin sömürü ve zulüm düzenini ayakta tutabilmek uğruna ülkeyi kan gölüne çevirdiği, gelişen sınıfsal ve ulusal mücadeleyi yoğun bir devlet terörüyle bastırmaya çalıştığı şu dönemde, faşist diktatörlük tarafından emekçi halka karşı uygulanan baskı ve sömürü politikalarını teşhir etmek, halkın haber alma özgürlüğünü tavizsiz savunmak, sosyalist bilinci kitlelere kavratma ve devrimci eyleme seferber etmek adına üzerine düşen sorumluluğu son derece kısıtlı olanaklar dahilinde ve faşizmin tüm kurumlarıyla kısıt altına almaya çalıştığı; "toplattırma, tutuklama, katletme" üçlemesiyle susturmaya çalıştığı koşullarda, büyük bir çaba ve özveriyle yerine getiren Sosyalist Basınla "Dayanışma Geceleri"nin ilki Almanya'nın Koblenz şehrinde gerçekleştirildi.

Gece programına geçilmeden tüm kitlenin devrimci basın şehitleri; **Namık Tarancı**, **Musa Anter**, **Turan Dursun**, **Ersin Yıldız**, **Faik Candan**, **Ferhat Tepe**, **Ayşenur Şimşek**... ve faşist T.C.'nin Buca Cezaevi'nde katlettiği **Uğur Sarıaslan**, **Turan Kılıç**, **Yusuf Bağ** ve tüm devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşundan sonra Gece Tertip Komitesi'nin yaptığı açılış konuşmasında özetle şunlar belirtildi:

"Kardeşler;
İşçi sınıfının devletle olan mücadelesi T.C.'yi iyice rahatsız etmektedir. Memurların sendikal mücadelesi, örgütlü gücün nelere kadir olduğunu bir kez daha gösterdi. Yer yer kendiliğinden gelişen hareketlere önümüzdeki süreçte müdahale edilmesi ve üretimden gelen gücün örgütlü bir şekilde kullanılması halinde daha kalıcı başarıların elde edilmesi için hiç bir engel yoktur. Türkiye Proletaryası adına ileriye atılımları gerçekleştiren, hastalıklardan arınma sürecini başlatan her milliyetten Türkiye Halkının Proleter Devrimci Gücü, ezilenlerin umudu durumdadır. Hiçbir uzlaşmaya girmeden, tavizsiz

bir şekilde geleceğin güzel günlerini yakalayarak faşizmi yerle bir edecektir. Buna güvenimiz tam, inancımız sonsuzdur.

Faşizm hiçbir gerçeğin açıklanmasını, kamuoyuna duyurulmasını istememektedir. Herşeyin güllük gülistanlık olarak gösterilmesini istemekte, fakat, yaptığı katliamların, köy yakmaların, sokak infazlarının ve gözaltında kayıpların bilinmesini istememektedir.

Ancak faşist diktatörlük ne kadar çabalarsa çabalasın, gerçeklerin üstü örtülemez. Devrimci ve sosyalist basın tüm baskılara rağmen faşizmin tüm iğrençlik ve vahşetini gözler önüne sermeye devam edecektir. Toplatma kararlarına, milyarları bulan para cezalarına, yüzyılları bulan hapis cezalarına ve gözaltında kayıplara rağmen sosyalist basın faşizmin katliamcı yüzünü defifre edip gerçekleri açıklamaya devam edecektir."

Tertip Komitesi'nin açılış konuşmasından sonra gecenin kültürel programına geçildi. Sosyalist Basınla Dayanışma Geceleri Almanya'nın Koblenz ve Bochum kentlerinin yanı sıra İsviçre'nin Zürih ve Avusturya'nın Linz, İnnburg ve Voralberg kentlerinde de gerçekleştirildi. Kitle sunulan kültürel etkinlikleri coşkulu bir şekilde izledi. **Rojda**, **Kemal Dinç**, **Grup Bayı Başur**'un sunduğu Kürtçe-Türkçe halk türküleri ve devrimci marşlar kitlenin beğenisini toplarken, özellikle **Grup Cemre**'nin 18 Mayıs marşını seslendirmesi esnasında kitlelerin marşa ayakta eşlik etmesi, düzenlenen dayanışma gecelerinin en görkemli anını temsil ediyordu. Dayanışma Geceleri'nin renkli siması **Kabera Heyderi**'nin Zazaca sunduğu programın espirüel yönü ve politik taşlamaları, özellikle de Dersimspor-Gazispor maçının Zazaca anlatımı Dayanışma Gecelerinin içeriğine mizahı da katması açısından dikkate değerdi.

Programa coşku katan bir başka sanatçı da **Fırat Başkale**'ydi. Seslendirdiği Kürtçe-Türkçe türkülerin yanısıra, anlattığı politik fıkra ve yaptığı taklitlerle kitleyle bütünleşmeyi sağladı.

Kültürel programın sonunda ise faşist T.C.'nin cinayet şebekeleri tarafından gözaltında kaybedilen **Hasan Gülünay**'ın eşi **Birsen Gülünay** konuşmacı olarak katıldı. Aynı zamanda Özgür Gelecek çalışanı olan **Gülünay** konuşmasında Özgür Gelecek'in tüm baskılara ve zorluklara rağmen yayını sürdürdüğünü ifade eder-

ken, eşi **Hasan Gülünay**'ın 20 Temmuz 1992 tarihinde İstanbul'da gözaltına alındığını ve hala kayıp olduğunu, YDKD'inde yardımlarıyla yürüttüğü eşini bulma çabalarının sonuçsuz kaldığını, eşinin siyasal düşünceleri yüzünden T.C. tarafından kaybedildiğini vurgulayarak tüm devrimci-demokratları faşist rejime karşı mücadeleye çağırdı.

Birsen Gülünay'ın konuşması sık sık kitlenin "Hasanlar Ölmez!", "Hasan'ın Katili Patron-Ağa Devleti!", "Kayıpların Hesabını Soracağız!", "Biz Halkız Gelecek Ellerimizdedir!" sloganlarıyla kesildi.

ATİK'in düzenlediği "Sosyalist Basınla Dayanışma Geceleri"ne, TKP/ML-YDB ve TKP/ML İsviçre Taraftarları'nın yanı sıra YDGK, Atılım Zürih okurları, Devrimci Çözüm dergisi İsviçre temsilciliği, Kürdistan Kültür Merkezi, ATİF Yönetim Kurulu gibi kitle örgütü ve gazete-dergi temsilcilikleri de gönderdikleri kutlama mesajlarıyla destek verdiler.

GECE TERTİP KOMİTESİNE

Faşist T.C. devletinin ilerici-devrimci ve sosyalist basın üzerindeki envai çeşit baskı ve katliamlarının dorukta seyrettiği bir dönemde; ATİK'in "Sosyalist Basınla Dayanışma Geceleri"ni organize etmesi, tarafımızdan devrimci bir coşkuyla karşılanmıştır.

Değerli Dostlar;

Faşist T.C. devleti, Türkiye ve T.Kürdistanı'nda baskı-zulüm ve katliamları katmerleştirerek devam ettirmektedir. İnsanlığın dahi kabullenemeyeceği böylesi girişimler, onun faşist niteliğinden, içinde bulunduğu ekonomik-siyasi-askeri bunalımdan ve örgütlü-örgütsüz mücadele eden toplumsal muhalefetin gün geçtikçe ayağa kalkmasındandır.

Faşist nitelikli olan devlet ve egemenliklerini milyonlarca emekçinin sömürsü üzerine inşa eden hakim sınıfların, sömürü-baskı-katliam ve işkenceyi her geçen gün arttırmaları doğal karşılanmalıdır. Çünkü bunlarsız, kan emici vampirlerin saltanat ve hükümlüğü süremez.

İyiden-güzelden-dostluktan yana, emek sömürsüne karşı olan ve her çeşit insanlık dışı hakarete ve saldırılara maruz kalan emekçi yığınların dilinin kesilmesi sesinin susturulması, gözlerin kör-kulakların sağır ve beyinlerin fonksiyonsuz olunması istenmektedir. Yani işlevsiz bir duruma getirilmek istenen şey; her çeşit saldırı ve entrikaları, sahip olduğu MLM bilimiyle püskürten, yaratıcı-üretici beyin ve ona bağlı olarak çalışan mekanizmalardır. Bunu isteyen ise; Faşizmdir.

Şimdi beynimize ve onun birer mekanizmaları olan göz-kulak ve sesimize daha fazla sahip çıkmamız ve düşman saldırılarından her zamandan daha çok korumamız ivedi bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Dostlar, Emekçiler;

Çeşitli milliyetlerden Türkiye Proletaryası'nın öncü müfrezesi olan Partimiz TKP/ML, iç ve dış düşmanların her çeşit hainane saldırılarına, sol ve sağ tasviyecilerin tüm ihanet girişimlerine ve her türden darbeci-çete ruhlu odakların defterlerini; sahip olduğu MLM bilimiyle dürerek, her yönüyle mücadele tarihinin en ağır döneminde 2. Olağanüstü Parti Konferansını başarıyla sonuçlandırmıştır.

Bundan böyle, Partimiz TKP/ML 2.OPK'sında belirlediği politika doğrultusunda mücadelesine hız verecek, sınıf mücadelesinde olan eksik ve hataları kısa zamanda aşacak ve parti otoritesini her yönüyle yeniden tesis edecektir.

Gün; tüm Partizanların kendi zaaf ve yetmezliklerinden arınmanın; her yönlü yaratıcı-üretici olmanın ve MLM bilimi öncülüğünde heybetlice dorukları zapt etmenin günüdür.

Gün; sesimize, dilimize, kulak ve gözlerimize, kısacası her çeşit hareket ve düşümenin kumandası olan beynimize daha iyi sahip çıkmanın günüdür. Bu beyin; her çeşit soyutu somuta, her türden cahilliği bilimselliğe dönüştüren, her hareketimize yön veren ve onu örgütleyendir.

Böylesi bir amaca hizmet edecek olan geceyi düzenleyen, emeği geçen herkesi kutluyor, katılan tüm dostlarımızı selamlıyoruz.

-Devrimci-Sosyalist Basın Susturulamaz!

-Yaşasın Halkların Kardeşliği!

-Yaşasın Proleterya Enternasyonalizmi!

-Yaşasın Partimiz TKP/ML ve Önderliğindeki TIKKO, TMLGB!

